

Karin Brinkbæk

Fra: Claus Bøgelund Kegel Nielsen [cbn@dsk.dk]
Sendt: 26. marts 2009 07:56
Til: JP-DEP Postkasse Skat person
Emne: Høring vedr. ændring af ligningloven mv. herunder personalegoder: J. nr. 2009-311-0028
Vedhæftede filer: Skatteministeriet - Ændring af ligningsloven (personalegoder mv.) - 26.03.09.doc

Vedhæftet hørings svar fra De Samvirkende Købmænd.

Venlig hilsen

 Claus Bøgelund Nielsen
Underdirektør
De Samvirkende Købmænd
Svanemøllevej 41
DK-2900 Hellerup
Tlf.: (+45) 39 62 16 16
Fax: (+45) 39 62 03 00
Mobil: (+45) 23 45 30 59
cbn@dsk.dk www.dsk.dk

Skatteministeriet
Nikolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
pskper@skm.dk

Hellerup, den 26.marts 2009
CBN/akh

Vedr. Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskattebogen. (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagpengefradrag og rejsefradrag m.v.) – J. nr. 2009-311-0028

De Samvirkende Købmænd, DSK, der repræsenterer 1.300 købmandsejede supermarkeder, nærbutikker, minimarkeder og convenience butikker har den 20.marts konstateret ovenstående høring.

DSK henviser i dette konkrete tilfælde til høringssvar, der afgives fra Dansk Erhverv, hvorfra DSK kan tilslutte bemærkningerne.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Claus Bøgelund Nielsen'.

Claus Bøgelund Nielsen

de samvirkende købmænd

Postboks 122 | Svanemøllevej 41 | DK-2900 Hellerup | Tlf. (+45) 39 62 16 16 | Fax (+45) 39 62 03 00
E-mail: dsk@dsk.dk | www.dsk.dk | CVR nr. 15 23 20 13 | Danske Bank 4180 4110212313

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

pskper@skm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

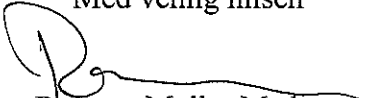
DATO: 26. marts 2009
J.NR.: 04-014102-09-0434
REF.: rmm-hfe

Høring over forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)

Ved e-mail af 20. marts 2009 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Forslaget har været behandlet i Advokatrådets Lovudvalg. Advokatrådet har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: pskper@skm.dk

København, den 26. marts 2009

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven m.v.
J.nr. 2009-311-0028 - Loft over fradrag i henhold til rejseregler

Dansk Musiker Forbund ønsker hermed at kommentere det påtænkte lovforslag.

Det fremgår af forslaget pkt. 36 og 37, at man påtænker at indføre et loft over fradrag for rejseudgifter i henhold til ligningslovens § 9A, således at der kun kan fradrages op til 50.000 kr. pr. år.

Forbundet ønsker derfor at gøre opmærksom på, at en ikke uvæsentlig del af vores medlemmer er freelance musikere, der har midlertidige ansættelser meget langt fra deres bopæl, og som vil blive berørt af det omhandlede forslag.

Især musikere, der får midlertidig ansættelse i landets klassiske orkestre, vil blive berørt. Det drejer sig om assistenter og kontraktansatte, der engageres midlertidigt på grund af orlov, barsel, sygdom og lignende, men også musikere, der ansættes på prøve. Der kan typisk være tale om midlertidige ansættelser på flere måneder, og for prøvetidsansættelserne er det ikke usædvanligt med en prøvetid på et halvt eller et helt år.

For disse freelance musikere, der ikke har grundlag for at etablere sig i nærheden af arbejdsstedet, eftersom stillingerne er midlertidige eller usikre, betyder forslaget for nogles vedkommende en forringelse af deres økonomiske forhold.

De midlertidige ansættelser langt fra hjemmet medfører store merudgifter til bolig og ophold, og de eksisterende regler på området har hidtil givet en nogenlunde kompensation for disse merudgifter,

Dansk Musiker Forbund

Sankt Hans Torv 26 • 2200 København N
Tlf: 35 240 240 • Fax: 35 240 250 • E-mail: dmf@dmf.dk • www.dmf.dk

ligesom den forholdsvis sikkerhed omkring de økonomiske forhold har udvirket stor fleksibilitet blandt musikerne. Man er således villig til at tage en kontraktansættelse på nogle måneder i fx Aalborg, selvom man bor i København.

Hvis der indføres et loft på 50.000 kr. i fradrag efter rejsereglerne betyder det forringede økonomiske forhold for den omhandlede kreds af musikere, der herefter har valget mellem ikke at påtage sig jobbet eller at lide et økonomisk tab. Et maksimalt fradrag på 50.000 kr. betyder en skattelettelse på omkring 16.500 kr., mens de faktiske merudgifter til bolig og ophold i fx en prøvetidsansættelse på et halvt år snildt kan beløbe sig til mere end det dobbelte.

Dansk Musiker Forbund anmoder derfor om at det omhandlede forslag tages af bordet eller omformes, således at lønmodtagere i de nævnte situationer kan skånes.

Som løsningsmuligheder foreslår forbundet, at man tilgodeser prøvetidsansatte, således at de ikke omfattes af loftet, og fastsætter loftet til at gælde for ét ansættelsesforhold, således at personer med mange forskellige midlertidige ansættelser af den nævnte karakter kan friholdes.

Med venlig hilsen

Trine Budtz
juridisk konsulent

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Udkast til lovforslag om ændring af arbejdsmarkedsfundsloven, aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven, merværdiafgiftsloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0)

KL har den 21. marts 2009 modtaget udkast til en række lovforslag om ændring af arbejdsmarkedsfundsloven, aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven, merværdiafgiftsloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0) med høringsfrist den 26. marts 2009. Der er tale om en udmøntning af regeringens og Dansk Folkepartis aftale af 1. marts 2009 om "Forårspakke 2.0".

Bemærkninger vedr. de provenumæssige konsekvenser af skattereformen

KL har noteret sig, at de provenumæssige konsekvenser for kommunerne af hele skattereformen vil indgå ved fastsættelsen af det kommunale bloktilskud for 2010 og frem.

Lovforslagene indeholder ikke opgørelse af skatteomlægningernes konsekvenser for de enkelte kommuner. KL skal anmode om, at ministeriet foretager en sådan opgørelse, hvor der også tages højde for virkningen af det generelle tilskuds- og udligningssystem til brug for den videre politiske behandling i KL.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at skatteministeren forventes at fremsætte et lovforslaget vedr. suspension af det særlige pensionsbidrag i 2010 og videre frem, som bør indgå som en del af byrdeberegningen.

De ændrede fradragsregler fra og med 2010 samt muligheden for udbetaling af midlerne fra SP-ordningen i 2009 giver et væsentligt incitament til øget indbetalinger på pensionsordninger, hvilket kan reducere provenuet for selvbudgetteringskommuner i 2009.

Den 26. marts 2009

Jnr 11.12.00 Ø
Sagsid 000203206

Ref JMP
jmp@kl.dk
Dir 3370 3836

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

Der bør korrigeres for dette forhold i forbindelse med opgørelsen af efterreguleringen af kommunernes skatte og tilskuds- og udligningsbeløb for indkomståret 2009 i 2012.

Bemærkninger vedr. ophævelse af momsfrigørelse på salg af fast ejendom

Det fremgår af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum m.v., at momsfrigørelsen for levering af fast ejendom ophæves pr. 1. januar 2011. Kommunerne er i stor udstrækning leverandør af byggegrunde til borgere og virksomheder.

Nr salg af grunde mv. bliver momspligtig, vil det medføre at salgsprisen eksklusiv moms alt andet lige må falde i den udstrækning grunde sælges til boligformål. Som følge heraf vil kommunerne lide et betragteligt indtægts-tab, idet det må forventes at grundpriserne ex. moms falder op til 20 pct. svarende til momsandelen af priserne.

I den udstrækning at lovforslaget vil medføre højere grundpriser, vil det endvidere have den konsekvens at almennyttigt boligbyggeri bliver fordyret. Kommunerne har i dag kun lov til at bygge almennyttigt boligbyggeri nr udgifterne til dette er under det fastsatte maksimumbeløb og flere kommuner har allerede i dag svært ved at holde priserne under denne grænse. I det omfang konsekvensen af lovforslaget bliver at grundpriserne stiger, må det forventes at kommunerne vil have færre muligheder for at bygge almennyttige boliger.

For de almene boliger der opføres, på trods af højere grundpriser, vil den højere etableringsomkostning medføre øgede huslejeudgifter for beboerne. Da kommunerne yder individuel boligstøtte til over halvdelen af beboerne i almene boliger, vil konsekvensen heraf være, at kommunernes udgifter vil stige.

Bemærkninger vedr. ophævelse af momsfrigørelse på ejendomsadministration

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at ejendomsadministration ikke længere er momsfrigøret. Denne ndring må alt andet lige forventes at resultere i højere huslejeudgifter for kommunernes borgere.

Den andel af borgerne som modtager boligsikring eller boligydelse vil som følge heraf have krav på en højere ydelse, da denne beregnes på baggrund af huslejen. Dette vil medføre, at kommunerne som følge af lovforslaget fr højere udgifter til boligsikring og boligydelse.

Det er KL's vurdering at lovforslaget samlet set vil skabe merudgifter for kommunerne og KL ser derfor frem til at modtage et DUT-notat om lovforslaget.

På baggrund af den korte tidsfrist har lovforslagene ikke været forlagt KL's bestyrelse, der tages derfor forbehold for supplerende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jens Bjørn Christiansen

Jane Møller Pedersen

Axelborg, 26. marts 2009

Til Skatteministeriet

Samlet hørings svar

Skatteministeriet har torsdag den 19. marts sendt et omfattende antal lovttekster i høring i forbindelse med Forårspakke 2.0. Med en svarfrist på under en uge har det ikke været muligt, at give en fyldestgørende kommentar og vurdering af samtlige lovttekster. I lyset af dette har erhvervet kun mulighed for at kommentere overordnet på enkelte elementer. Dette notat indeholder derfor kun det overordnede hørings svar på visse af lovtteksterne.

En række af lovforslagene vil indebære betydelige administrative byrder for erhvervet, idet det er målet at lette SKATs kontrolarbejde. Vi finder det ganske utilfredsstillende at erhvervet således pålægges yderligere administrative byrder, og antager at det fortsat er muligt at nå målet om en reduktion på 25 pct. i de administrative byrder i 2010. Det bør overvejes om disse ændringer kan gennemføres på en mindre belastende måde for erhvervslivet. Vi skal bemærke, at det er en god ide at ajourføre alle grundbeløb til 2010 niveauet. Tilsyneladende er der desværre bevidst undladt et års regulering i forbindelse med ajourføringen. Det antager vi bliver rettet i det endelige lovforslag.

Vi finder, at reglerne om genplacering bør udformes, så de ikke få utilsigtede konsekvenser. Der tænkes på, at reglerne i lovforslaget er udformet, så de i meget stort omfang forhindrer genplacering af avance fra salg af landbrugsejendomme.

Vi finder det især uheldigt, at reglerne bevirker, at anvendelse af holdingselskaber og interessentskaber vanskeliggøres. Der bør således være mulighed for, at genplacere i den situation, hvor en landmand driver sin bedrift (og dermed ejendommen(e)) i et interessentskab eller i selskabsform, evt. sammen med andre (eventuelt via en holdingselskabskonstruktion). Der kan henvises til, at det er muligt, at anvende etableringskonti ved etablering i selskabsform og ved etablering i interessentskab. Samt at der i relation til fx reglerne om ophørspension ses igennem en holdingkonstruktion, i relation til reel/ikke reel virksomhed. Man kunne således indføre regler i retning af følgende:

- Udlejning af fast ejendom anses ikke i denne forbindelse for erhvervsaktivitet. Dette gælder dog ikke, såfremt udlejningen sker til et interessentskab, hvori ejeren eller dennes ægtefælle er medinteressent. Tilsvarende gælder det ikke, hvis udlejningen sker til et selskab, hvori ejeren og dennes ægtefælle direkte eller indirekte har en indflydelse svarende til mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i selskabet eller svarende til mere end 50 pct. af stemmевærdien.

Dette ville løse et væsentligt problem ved de foreslåede ændringer. Også for andre erhverv. Således at skattereglerne ikke er til hinder for en forretningsmæssig virksomhedsstruktur. Tilsvarende bør der i relation til ændringerne af momsreglerne tages samme hensyn.

Vi skal generelt henvide til vedlagte høringssvar fra Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret, hvor vores tekniske bem rkninzer til lovforslagene er anført.

Venlig hilsen

Landbrugsraadet & Dansk Landbrug

Skatteministeriet
Att.: Chefkonsulent Annemette M. Ottosen,
specialkonsulent Kurt Hoffritz, fuldmægtig
Louise Hansen og fuldmægtig Poul Arne S. Plet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
e-mail: pskper@skm.dk

Udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

Skatteministeriet har den 20. marts 2009 udbedt sig bemærkninger til en række forslag til lovændringer, som tilsammen udgør Forårspakke 2.0.

./.
Nærværende høringssvar er en del af DI's samlede høringssvar til disse foreslåede lovændringer. Der henvises i den forbindelse til DI's overordnede høringssvar vedrørende Forårspakke 2.0 (vedlagt). Nærværende høringssvar indeholder de tekniske bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Medarbejderobligationer

Den del af lovforslaget, der vedrører medarbejderobligationer, giver DI anledning til en række kommentarer.

DI vil generelt anføre, at bemærkningerne til overgangsreglerne gør, at rækkevidden for tildeling af medarbejderobligationer i 2009 og fremover virker uklar.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at for medarbejderobligationer, der er tildelt før den 1. januar 2010, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 7 A og § 7 H fortsat anvendelse.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til lovforslaget, at tildelingstidspunktet er lig med retserhvervelsestidspunktet, og at tildelingstidspunktet som udgangspunkt

er tidspunktet for generalforsamlingens beslutning, medmindre bestyrelsen er bemyndiget til at træffe beslutning.

Ovenstående gælder, medmindre der til tildelingen er knyttet betingelser af suspensiv karakter, hvorefter retserhvervelsen anses for udskudt til det tidspunkt, hvor betingelserne er opfyldt.

DI mener, at ovenstående beskrivelse umiddelbart åbner op for, at der kan vedtages længerevarende medarbejderobligationsordninger på 5-10 år blot, det bliver vedtaget i 2009 og ikke indeholder suspensive betingelser.

Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslaget, at hvis der er tilknyttet suspensive betingelser til tildelingen, så er retserhvervelsen udskudt indtil betingelsen opfyldes, og dermed indtræder beskattningen, når betingelsen er opfyldt, dvs. hvis der er udlodning i 2010, så vil denne udlodning ske under de nye regler.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes det, at eksempler på suspensive betingelser kan være, at virksomheden når visse nærmere fastsatte økonomiske mål, og at den ansatte er i live på de relevante tidspunkter. Skatteministeriet har desuden oplyst telefonisk, at det er en suspensiv betingelse, at medarbejderen er ansat på de relevante tidspunkter.

Ovenstående beskrivelser rejser det spørgsmål, om det overhovedet er muligt at tale om, at der kan ske udlodninger i 2010, eftersom det er en betingelse i ligningslovens § 7 A, stk. 2, at en person for at være omfattet af en medarbejderobligationsordning skal være ansat i virksomheden. Dvs. at hvis man er død eller ikke ansat, så vil man ikke kunne få tildelt medarbejderobligationer.

I lovforslaget nævnes der et eksempel, hvor der bliver indgået en aftale i 2009, som løber i perioden 1. oktober 2009 til 30. september 2010, og der sker udlodninger 3 gange (formentlig 1. februar 2010, 1. juni 2010 og 1. oktober 2010). Når man sammenholder dette eksempel med de tidligere nævnte bemærkninger, så er det lidt svært at se, hvordan ovenstående eksempel kan blive beskattet efter de gamle regler. Det bør derfor afklares, hvordan man i det nævnte eksempel vil kunne blive beskattet efter de hidtidige regler, i den forbindelse bedes det særligt oplyst, hvordan en arbejdsgiver i det nævnte eksempel skal forholde sig i relation til medarbejderobligationsordningen, hvis en medarbejder dør eller opsiger sin stilling i november 2009.

DI mener på baggrund af de ovenfor beskrevne usikkerheder, at formuleringerne i overgangsbestemmelserne bør præciseres.

DI går ud fra, at det har været ønsket politisk at udelukke medarbejderobligationsordninger, der strækker sig over en længere årrække, jf. lovforslagets overordnede formål. DI mener imidlertid også, at der må være en vis rimelighed i, at medarbejderobligationsordninger, der er indgået i 2009 med en kortere rækkevidde kan fortsætte ind i 2010.

DI mener, at man kan opnå begge dele, hvis der indføres en bestemmelse om, at medarbejderobligationsordninger, der er indført i 2009, og som maksimalt har en udstrækning på 12 måneder, kan fortsætte efter de hidtidige regler. På denne måde vil man på en enkel måde komme udenom den teknisk vanskelige afgrænsning af suspensive betingelser, som ligger i de nuværende bemærkninger.

Loft over fradrag for rejse- og opholdsudgifter

Til lovudkastets § 1, nr. 36 og 37 om indførelse af et loft på 50.000 kr. pr. år for fradrag for rejse- og opholdsudgifter bemærkes, at loftet mærkbart rammer chauffører og selvstændige vognmænd, der kører indenrigstrafik i Danmark, og som gør brug af kostfradraget på 455 kr. (2009-sats).

Fradragsloftet vil blive ramt efter beregnet 109 dage. Kørselsmønsteret for begge grupper er typisk, at de har godt 200 dage væk hjemmefra. Dermed vil loftet have betydelige økonomiske og mærkbare konsekvenser for væsentlige dele af den danske vejtransportsektor, hvilket vil betyde en mere ugunstig konkurrencemæssig situation for sektoren.

Multimediebeskatning

Den del af lovforslaget, der vedrører multimediebeskatningen, giver DI anledning til en række kommentarer.

Helt overordnet set finder DI det positivt, at de nuværende beskatningsregler bliver forenklet, så der fremover kun vil være én beskatningsregel for den private anvendelse af multimedier, DI finder det lige så vel meget positivt, at selvstændigt erhvervsdrivende får glæde af en betydelig forenkling af reglerne. Samtidig er det dog vigtigt at understrege, at forslaget om en multimedieskat må forventes at have en negativ effekt på Danmark som videns- og informationssamfund, samt det fleksible arbejdsmarked.

Flere pc'er eller telefoner

DI antager, at der ikke er begrænsninger i, hvor meget hardware en medarbejder kan modtage fra arbejdsgiveren, dvs. at der ikke er nogen begrænsninger i, hvor mange pc'er, bredbåndsforbindelser, telefoner, m.m., som en medarbejder må få stillet til rådighed, så længe al hardwaren er begrundet i arbejdsmæssige forhold. Visse medarbejdere kan eksempelvis både have hus og sommerhus, som der bliver arbejdet fra, hvormed det er yderst relevant at have flere bredbåndsforbindelser, pc'er og telefoner.

DI foreslår derfor, at bemærkningerne bliver præciseret, således at det fremgår, at der ikke er noget til hinder for, at en medarbejder for stillet mere end en bredbåndsforbindelse, pc, telefon, m.m. til rådighed.

Indhold på bredbåndsforbindelsen

DI mener ligeledes, at det bør fremgå tydeligere af bemærkningerne, hvorledes en medarbejder bliver behandlet skattemæssigt, hvis den bredbåndsforbindelse, som medarbejderen får stillet til rådighed, indeholder mulighed for at downloade film,

musik eller se betalingskanaler. Det er i dag således f.eks. muligt at downloade musik fra mobiltelefon og via internettet, uden at dette koster ekstra. Flere teleudbydere tilbyder i dag TV gennem bredbåndsforbindelse, og hos en enkelt udbyder er prisen for bredbåndsforbindelsen den samme, uanset om TV er med eller ej.

Det vil være en tung administrativ byrde og i visse tilfælde en umulig opgave for arbejdsgiver at skulle værdiansætte de ydelser, en medarbejder har adgang til via sit bredbånd, for herefter at foretage forskellige indberetninger af multimedierne.

For at gøre reglen så administrativ enkel som muligt og for at forhindre afgrænsningsproblemer i dag og i fremtiden, foreslår DI derfor, at multimedie definitionen udvides til at omfatte alle ydelser, der leveres gennem samme forbindelse, uanset om dette er data, tale, TV eller andre digitale tjenester.

Oplysningspligt

Det foreslås i lovforslaget, at hvis en medarbejder har privat rådighed over et multimedie, er dette nok til at udløse beskatning, uanset om medarbejderen faktisk anvender multimediet privat.

DI har forståelse for hensynet for den stærke formodningsregel, og at det alene i særlige situationer kan afkræftes. I dag er det muligt at afgive en erklæring om, at en telefon ikke bruges privat, disse erklæringer er administrativt tunge at arbejde med og kontrollere. Kontrollen foregår blandt andet ved, at arbejdsgiver tager udtræk af telefonlister, men allerede her bliver det svært at kontrollere, om telefonsamtalen er foretaget på arbejdspladsen eller i hjemmet. For så vidt angår bærbare pc'er vil det nærmest være en umulighed at kontrollere, om denne bruges privat.

Det vil kræve store unødige omlægninger af arbejdsgivers organisation at undgå multimediebeskatningen, og det vil være yderst byrdefuldt og nærmest umuligt for en arbejdsgiver at kontrollere, om en medarbejder bringer sin bærbare pc eller mobiltelefon med hjem.

DI mener på den baggrund, at det må være klart, at oplysningspligten om, hvorvidt en medarbejder har rådighed over et multimedie, naturligvis ligger hos arbejdsgiveren. DI mener dog også, at oplysningspligten om og bevisbyrden for, at multimediet ikke benyttes privat, ligger hos medarbejderen, da det ikke er rimeligt eller muligt for arbejdsgiveren at følge op på og kontrollere medarbejdernes adfærd med multimedier.

Overgangsregel

Der foreslås en overgangsregel for hjemme-pc-ordninger efter ligningslovens § 16, stk. 12, 3.-5. pkt., hvorefter disse ordninger først omfattes af multimediebeskatningen i indkomståret 2013. Efter de gældende regler for hjemme-pc-ordninger kan medarbejderen fradrage 3.500 kr. årligt i sin skattepligtige indkomst, hvis arbejdsgiveren afholder min. 25 % af udgifterne ved at stille computeren til rådighed. Det bør fremgå tydeligere af overgangsbestemmelsen, at reglerne fortsætter i uændret form, således at der fortsat kan fradrages 3.500 kr. årligt frem til og med 2012.

Indeholdelse af A-skat

Det er tanken, at værdien af multimedier skal være A-indkomst. En arbejdstager kan have flere arbejdsgivere, som alle stiller et gode - omfattet af multimediebeskatningen - til rådighed. Det bør i lovgivningen præciseres hvilken arbejdsgiver, der skal indeholde A-skatten.

Medarbejderens egen betaling

En medarbejder bliver multimediebeskattet af "*Den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der af en arbejdsgiver m.v.....er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse...*". Efter DI's opfattelse stiller arbejdsgiveren kun noget til rådighed, hvis det medfører en udgift for arbejdsgiveren. Den situation, hvor en medarbejder f.eks. køber en bredbåndsforbindelse gennem sin arbejdsgiver og herved kan få multimediet billigere ved mængderabat og selv dækker alle udgifter med beskattede midler, er efter DI's mening ikke omfattet af lovtekstens ordlyd.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Konsulent

Lene Nielsen
Juridisk konsulent

Skatteministeriet
Nicolai Eigtsveds Gade 28
1402 København K

PSKPER@SKM.DK

Dato
26-03-2009
Vor ref
CWS

Høringssvar til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende

Skatteministeriet har d. 20. marts sendt udkast til forslag til ændring af ligningsloven, lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende og lov om arbejdsmarkedsbidrag i høring. Dette høringssvar vedrører den nye skat, "multimedieskatten", som foreslås indført i lovforslagets § 1, nr. 61-62, §§ 2 og 3.

Det er samlet set Sonofon|Cybercitys vurdering, at forslaget bør forkastes, hvis der ikke foretages markante ændringer. Den nye multimedieskat vil modarbejde regeringens målsætninger om udbredelse af bredbånd, opkvalificering af arbejdsstyrken og nedsættelse af CO₂-udledningen. Derudover vil skatten være et betydeligt tilbageskridt for det fleksible arbejdsmarked.

En undersøgelse af markedspriserne for de berørte multimedier viser endvidere, at skattegrundlaget er fastsat på baggrund af forældede tal, hvor værdien af fx en internetforbindelse og et mobilabonnement er estimeret til at være langt over det dobbelte af nutidens markedspriser. Det er Sonofon|Cybercitys vurdering, at skatten vil føre til et markant frafald, hvilket vil have en tilsvarende negativ effekt på det forventede provenu. Sonofon|Cybercity estimerer, at det årlige provenu reelt kun kan forventes at ligge på godt 500 mio. kr.

Sonofon|Cybercity imødekommer regeringens ambition om at ville nedsætte de administrative byrder for erhvervslivet, men advarer om, at multimedieskatten vil påføre danske virksomheder væsentlige administrative byrder.

Endelig må multimedieskatten forventes at medføre øgede udgifter for erhvervslivet og det offentlige, i form af lønstigninger, udgifter til ændring af arbejdspladser indretning, samt etablering af nye arbejdspladser. Hvis bare halvdelen af de berørte medarbejdere skal kompenseres for skatten, vil det være en udgift på

mellem 824 mio. og 1,4 mia. kr. for danske arbejdsgivere, alt efter andelen af top- og bundskatteydere.¹

Sonofon|Cybercitys bemærkninger er opdelt i følgende dele:

1. Baggrunden for den nye multimedieskat
2. Lovforslagets § 1 - ligningsloven
3. Lovforslagets § 3 - arbejdsmarkedsbidragsloven
4. Ministeriets bemærkninger til lovforslaget

1. Baggrunden for den nye multimedieskat

Det fremgik af regeringsgrundlaget og af Skattekommisionens kommissorium, at formålet med skattereformen var at "gøre det mere attraktivt at yde en ekstra indsats", og at reformen skulle "understøtte regeringens ambitioner på klima- og energiområdet," ved at "tilskynde privatpersoner og virksomheder til at handle på en miljørigtig og energibesparende måde."

Det er Sonofon|Cybercitys opfattelse, at forslaget om indførelse af den nye skat, er i strid med disse målsætninger.

1.1. Det fleksible arbejdsmarked

I takt med den teknologiske udvikling er det danske arbejdsmarked blevet mere fleksibelt. Medarbejderne har fået bedre muligheder for også at stå til rådighed for arbejdsgiverne udenfor de normale arbejdstider. Hjemmearbejdspladser med internetadgang, bærbare pc'er samt mobiltelefoner er i et moderne it-samfund ikke frysegoder, men derimod arbejdsredskaber.

Det er således blevet nemmere for medarbejderne at yde en ekstra indsats, når de sætter sig en time foran computeren efter at have lagt børnene i seng, når de arbejder videre i toget på vej hjem, eller når de holder et telefonomøde med kollegerne på skæve tidspunkter. Sonofon|Cybercity mener, at multimedieskatten vil være en hæmsko for denne fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det vil være svært at overtale medarbejderne til at yde den ekstra indsats, når de bliver direkte beskattet af det.

Det fleksible arbejdsmarked har været en fordel for arbejdsgiverne. Ikke bare er medarbejderne blevet tilgængelige det meste af døgnet, men der er også blevet sparet på oprettelse af individuelle arbejdspladser. I Odense Kommune har man eksempelvis i samarbejde med medarbejderne indført hjemmearbejdspladser for folkeskolelærere, frem for individuelle kontorer på skolerne.² Det har givet kommunen en økonomisk gevinst, og har givet lærerne bedre mulighed for at forene arbejds- og familieliv. I sin kritik af multimedieskatten har Danmarks Lærerforening sammenlignet beskatningen med, at det ville blive beskattet, at en lærer tager en geografibog med hjem, for at forberede undervisningen.³

¹ Kompensation for henholdsvis bund- og topskat, for 225.000 medarbejdere – dvs. uden at medregne frafald som følge uden af beskatningen.

² Odense Lærerforening og Danmarks Lærerforening til folkeskolen.dk, 12/3 2009

³ Formand Anders Bondo Christensen til Børsen, 26/3 2009

I debatten om hjemmearbejdspladser har erhvervslivets behov for det fleksible arbejdsmarked været blandt hovedargumenterne. Før den nuværende ordning blev indført, argumenterede Venstre og Konservative, at hvis "sådanne pc-datatilslutninger til arbejdsstedets netværk ikke skattefritages, vil det reelt kunne indebære, at der ikke sker den nødvendige fremme af hjemmearbejdspladser. Det vil være til skade for erhvervslivet, som har behov for fleksible ansatte."⁴

1.2. Urealistiske forventninger til provenu

Det er Sonofon|Cybercitys opfattelse, at multimedieskatten på ingen måde vil kunne indbringe det forventede merprovenu, da frafaldet vil være markant højere end ministeriets eget skøn på 25 pct. Derudover mener Sonofon|Cybercity, at statens øgede lønudgifter til kompensation af medarbejdere, og udgifter til indretning af nye arbejdspladser til medarbejdere som tidligere arbejdede hjemmefra, bør indgå i provenuberegningen.

Hvis beskatningsgrundlaget ydermere bliver øget hvert år, som det er foreslået, må det forventes, at merprovenuet mindskes yderligere. Det skal samtidig ses i forhold til de langsigtede konsekvenser i form af faldende vækst og en lavere grad af it-parathed.⁵

1.3. I modstrid med regeringens ambitioner

Det er regeringens ambition at flere danskere skal på internettet, og at bredbåndshastigheden skal stige. Derudover ønsker regeringen at opkvalificere den danske arbejdsstyrke, til at kunne fungere i it-samfundet.⁶

Internetforbindelser igennem arbejdsgivere har hjulpet mange husstande på nettet. I 2007 havde halvdelen af TDC's nye kunder på bruttolønsområdet aldrig før haft en bredbåndsforbindelse. Da borgernes udgifter til disse ordninger vil stige flere tusind kroner med multimedieskatten, vil udbredelsen og anvendelsen af bredbånd blive svækket. I forhold til regeringens ambitioner om "Danmark som førende videnssamfund",⁶ virker det ulogisk, at en håndværker skattefrit kan benytte arbejdsgivers værksted og værktøj i fritiden,⁷ mens fx en funktionær bliver beskattet for at arbejde hjemmefra.

At beskatte kommunikationsudstyr med over 100 pct. af værdien, vil sænke antallet af danskere på nettet, med den konsekvens, at Danmarks it-parathed vil falde.

1.4. Bred kritik af multimedieskatten

Siden offentliggørelsen af den nye skat, er såvel konceptet som baggrunden for idéen blevet kritiseret over en bred kam. Kritikerne spænder fra arbejdsgivere til

⁴ FT 2000/01 B5 af Kristian Jensen, Brian Mikkelsen mfl.

⁵ It-parathed og udbredelsen af bredbånds indflydelse på vækst og arbejdsløshed er bl.a. påvist af EU-kommissionen i marts 2009. "The Impact of Broadband on Growth and Productivity" af Dr. Martin Fornefeld, Gilles Delaunay og Dieter Elixmann

⁶ Regeringsprogrammet "Mulighedernes samfund", 2007

⁷ LV alm. del 2009 A.B.1.9.23

lønmodtagere, og fra industrien over offentlige forvaltninger, til Danmarks Naturfredningsforening.

De kritiske røster er bl.a. kommet fra:

- Berlingske Tidende (leder)
- Fyns Amts Avis (leder)
- Danmarks Lærerforening
- Danmarks IT-vejlederforening
- Dansk Erhverv
- Dansk Industri
- Ledernes Hovedorganisation
- Bornholms Regionskommune
- Sonofon|Cybercity
- TDC
- Danmarks Naturfredningsforening
- Foreningen af Kommunale IT-chefer (KITA)
- Prosa
- Dansk Metal
- HK/Samdata
- Business Danmark
- ATP
- PricewaterhouseCoopers
- IT-Branchen
- ITEK
- Telekommunikationsindustrien
- Center for Fremtidsforskning
- DJØF
- Telia
- 3
- KPMG
- Microsoft Danmark

Sonofon|Cybercity anbefaler, at ministeriet tager højde for kritikken fra disse aktører i det fremadrettede arbejde med tilpasningen af multimedieskatten.

2. Lovforslagets § 1 - ligningsloven

2.1. Ny § 16 stk. 12, 1. pkt., 1. led - beskatning af fælles værdi

Ministeriet foreslår at beskatte "et eller flere" *multimedier* ens. Det vil ramme alle der kun har ét *multimedie* hårdest og dermed især de borgere i samfundet, som har de laveste lønindkomster.

Efter den nuværende ordning for mobiltelefoner, smartphones og lignende, er skattegrundlaget lig arbejdsgevers udgift, fratrukket private udgifter. Den foreslåede ordning fjerner ikke bare muligheden for at fratække de private udgifter, men fastfryser samtidig beskatningsgrundlaget på en værdi som er højere end både at have en mobiltelefon og et bredbåndsabonnement.⁸

Eksempelvis rammes ansatte i visse politikredse, som er påkrævet at have en telefon, postbude som er udstyret med en smartphone og lokoførere som er tildelt en mobiltelefon for at kunne stå til rådighed i hjemmet, så sygdom ikke standser S-togene. Hvis disse grupper fortsat skal udføre samme arbejdsfunktioner, vil det skabe et større løntryk, hvilket allerede kan ses i udmeldinger fra flere fagforeninger.⁹

Beskatningen vil også ramme husstande med to arbejdende personer hårdt, eftersom beskatningsgrundlaget er sat uforholdsmæssigt højt i forhold til markedspriserne. Familier vil eksempelvis ikke have behov for mere end én bredbåndsforbindelse, men det samlede beskatningsgrundlag, hvis den anden person i husstanden har en arbejdsgiverbetalt mobiltelefon, vil være 10.000 kr. Selv hvis

⁸ Mobiltelefoni og en 4 Mbit/s bredbåndsforbindelse kan fås for under 4.800 kr., (marts 2009)

⁹ DJØF har sendt et åbent brev til Finansministeren d. 16/3 2009, og HK/Samdata til Computerworld, 5/3 2009

begge personer har en arbejdsgiverbetalt mobiltelefon og der derudover er én bredbåndsforbindelse i hjemmet, vil værdien fortsat ikke stå mål med den voldsomme beskatning.

Sonofon|Cybercity foreslår, at beskatningsgrundlaget begrænses til højst at være arbejdsgivers udgift. Alternativt kan der fastsættes et lavere beløb, som repræsenterer de reelle markedspriser. (Se i øvrigt pkt. 2.3.).

2.2. Ny § 16 stk. 12, 1. pkt., 3. led - definitionen af at stille noget til rådighed

Ministeriet definerer i lovteksten de omfattede arbejdsredskaber som værende "stillet til rådighed for den skattepligtiges private anvendelse", men har i den offentlige debat og i bemærkningerne defineret denne rådighed som værende al anvendelse på medarbejderens bopæl.¹⁰

Denne afgrænsning tager et stort skridt i retning af at afskaffe hjemmearbejdspladser. Regeringens egen Familie- og Arbejdslivskommission roste ellers hjemmearbejdspladser, som værende en positiv løsningsmodel på problematikken omkring stress ved at skulle yde en ekstra indsats på arbejdsmarkedet, i takt med den manglende arbejdskraft.¹¹

Hjemmearbejdspladsen er også blevet fremhævet som en positiv faktor i ned-sættelsen af pendleres transport til og fra arbejde og dermed mindske CO₂-udledningen.¹²

Sonofon|Cybercity foreslår, at ordene "ved skriftlig aftale" tilføjes i begyndelsen af 3. led. Denne præcisering vil gøre det lettere at administrere multimedieskatten og vil mindske de negative effekter, da medarbejderne stadig kan arbejde på en bærbar computer i hjemmet, men at beskatning kun finder sted, hvis arbejdsgiver tillader dem at benytte computeren privat.

2.3. Ny § 16 ,stk. 12, 1. pkt., 4. led - værdien af multimedier

Ministeriet foreslår værdien af de omfattede *multimedier* sat til 5.000 kr. Tallet stammer fra Skattekommissionens arbejde, der lagde Statusrapport til Folketinget om personalegoder/naturalieydelse 2007 til grund for deres fastsættelse af beskatningsgrundlaget og provenuberegningen.

Beregningerne i statusrapporten er dog baseret på forældede markedspriser, hvor prisen for en internetforbindelse fx er sat til 6.000 kr. årligt og prisen for et mobilabonnement til 5.535 kr. om året. Ifølge IT- og Telestyrelsen benytter 70 pct. af de danske internetbrugere en bredbåndsforbindelse på op til 4 Mbit/s, hvilket højest koster 2.388 kr. årligt.¹³ Priserne på mobilabonnementer er ligeledes faldet voldsomt i pris siden den første statusrapport. Endelig er der sket pris-

¹⁰ Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven, s. 27n

¹¹ Argument fremført af DJØF i Computerworld, 19/3 2009

¹² Danmarks Naturfredningsforening til Computerworld, 5/3 2009

¹³ IT- og Telestyrelsen telestatistik, første halvår 2008 og selskabernes hjemmesider januar 2009

fald på computermarkedet, og en bærbar computer kan i dag fås til priser fra 1.500 inkl. styresystemet Windows.¹⁴

Omkostningen for medarbejderen ved den nye skat er således højere end prisen for en bredbåndsforbindelse, et mobilabonnement og mange bærbare computere.

Det er for Sonofon|Cybercity uforståeligt, at værdien ikke længere er defineret på baggrund af de reelle markedspriser, og at værdien ikke længere er korrigeret for den private anvendelsesgrad. Endvidere er standardværdien sat alt for højt, fordi den er baseret på et forældet grundlag. Hvis markedspriserne eksempelvis lægges til grund i modsætning til de forældede tal i Statusrapporten til Folketinget (2.400 kr. i stedet for 6.000 kr.), vil skattegrundlaget være under 2.500 kr. årligt.

Sonofon|Cybercity foreslår, at følgende tilføjes slutningen af 1. pkt.: ”, dog højst arbejdsgivers udgift.” Alternativt kan der fastsættes et lavere beløb, som repræsenterer de reelle markedspriser.

2.4. Ny § 16 stk. 12, 5. pkt. - årlig skattestigning

Sonofon|Cybercity mener i øvrigt, at skatten ikke skal reguleres i forhold til Personskattelovens § 20, da prisen på de omfattede produkter er faldende og ikke stigende. Ved at lade skattegrundlaget stige vil der hvert år blive stadig større forskel på beskatningsgrundlaget og de reelle markedspriser.

Sonofon|Cybercity foreslår, at 5. pkt. formuleres således: ”Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres af Skatteministeren, på baggrund af IT- og Telestyrelsens opgørelser om markedsprisernes udvikling.”

3. Lovforslagets § 3 - arbejdsmarkedsbidragsloven

Det er efter Sonofon|Cybercitys opfattelse urimeligt, også at lade arbejdsmarkedsbidraget være en del af den nye skat, da regeringens forsvar af den nye skat bl.a. har været den generelle skattenedsættelse.

Arbejdsmarkedsbidraget var oprindeligt ment som en bidragspligt, der kun skulle påhvile lønudbetalinger. Et krav fra arbejdsgiver om at skulle stå til rådighed i hjemmet, er efter Sonofon|Cybercitys opfattelse ikke en lønudbetaling.

4. Ministeriets bemærkninger til lovforslaget

4.1. Afsn. 3 – økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det er efter Sonofon|Cybercitys opfattelse kritisabelt, at ministeriet i dette afsnit fuldstændig undlader at nævne det øgede løntryk, som allerede nu gør sig gældende overfor offentlige forvaltninger og virksomheder. Bl.a. DJØF har udtalt, at foreningen forventer, at deres medlemmer kompenseres for skatten ved de kommende lønforhandlinger. Regeringen har udtalt, at det er op til arbejdsmar-

¹⁴ASUS Eee PC 900 koster i marts 2009 1.495 kr. En større HP 550 med Windows Vista koster 2.556 kr., og en LG med Windows XP koster 2.605 kr.

kedet at gennemføre denne kompensation af medarbejderne,¹⁵ men har ikke modregnet den øgede offentlige lønsum i det forventede provenu.

4.2. Afsn. 3.7 - frafald fra ordningerne

På baggrund af data fra branchen, som er forelagt Skatteministeriet, har Sonofon|Cybercity i samarbejde med TDC udregnet, at frafaldet kan sættes til godt 50 pct., hvilket er dobbelt så højt som ministeriets egen forventning.

4.3. Afsn. 4.7 – administrative konsekvenser for det offentlige

Det er Sonofon|Cybercitys opfattelse, at den nye skat i sig selv ikke medfører administrative lettelser for det offentlige. Skattekontrolmæssigt ændres intet, da der stadig vil skulle gennemføres kontrol med indberetninger og eventuel mulighed for privat anvendelse. Kun ved at indføre indberetningspligten opnås en administrativ lettelse, og det kan også gennemføres uden at indføre multimedieskatten.

4.4. Afsn. 5.4 – økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Skatteministeriet burde nævne de økonomiske omkostninger ved at have mindre fleksible medarbejdere. Ministeriet burde derudover sætte tal på den af regeringen foreslåede lønkompensation. Hvis en medarbejder skal have en lønstigning, der svarer til tabet ved at skulle opretholde sin hjemmearbejdsplads, skal virksomheden hæve lønnen med ca. 6.400 kr. pr ansat topskatteyder.¹⁶

Virksomheder vil ligesom staten alternativt have udgifter, som følge af den lavere grad af fleksibilitet og it-sikkerhed, hvis medarbejderne fravælger at stå til rådighed på samme måde som før den nye skat.¹⁷

Flere arbejdstagerorganisationer har allerede krævet lønmæssig kompensation, hvilket fører til to mulige scenarier:

- 1) Virksomheden hæver lønnen med 6.400 kr. for topskatteydere og et lavere beløb for bundskatteydere, mhp. at kompensere dem for den nye skattebetaling. Dette vil øge lønsummen markant.
- 2) Virksomheden afskaffer alt fleksibelt kommunikationsudstyr for medarbejderne. Det har de konsekvenser, at virksomheden får større udgifter til indretning af arbejdspladser, faciliteter til rådighedstjeneste på arbejdsstedet i stedet for fra hjemmet, godtgørelse af udlæg for anvendelse af private forbindelser og lignende. På sigt vil det mindre fleksible arbejdsmarked give udgifter i forhold til mere fravær, og mindre mulighed for at yde en ekstra indsats ved at arbejde udenfor normal arbejdstid.

4.5. Afsn. 6 – administrative konsekvenser for erhvervslivet

Sonofon|Cybercity imødekommer regeringens ambition om at ville nedsætte de administrative byrder for erhvervslivet, men advarer om, at multimedieskatten vil påføre danske virksomheder væsentlige administrative byrder. Ministeriet

¹⁵Bl.a. skatteordfører Torsten Schack til MetroXpress, 4/3 2009

¹⁶ En topskatteyder har en udgift på 2.805 kr. ved skatten, og for at få udbetalt dette beløb skal lønnen hæves med ca. 6.390 kr.

skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at skatten vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet, selvom der bl.a. pålægges dem en indberetningspligt.

Ved anvendelse af de samme to scenarier som ovenfor i afsn. 4.4 har forslaget derudover følgende konsekvenser:

- 1) Virksomheden hæver lønnen, men skal fremover administrere medarbejdernes skatteklasse, for at kunne udbetale den korrekte korrektion for multimedieskatten.
- 2) Virksomheden afskaffer mobile terminaler, rådighedsvagter i hjemmet, hjemmearbejdspladser og lignende, for i stedet at oprette registre over medarbejdernes private kontaktoplysninger, for stadig at kunne få kontakt med dem udenfor normal arbejdstid. Der vil endvidere være store it-sikkerhedsmæssige udfordringer i forhold til hjemmearbejde fra private computere på private forbindelser.¹⁷ Der vil samtidig kunne forventes alternative løsningsmodeller, hvor medarbejderne afleverer opgørelser over arbejdsrelaterede opkald foretaget fra deres private telefon, og antallet af timer arbejdet på deres private computer, som de afregner som udlæg med arbejdsgiveren, hvilket vil give endnu større administrative konsekvenser for arbejdsgiveren.

På virksomheder med overenskomstansatte vil der i mange tilfælde skulle gennemføres lokalforhandlinger for at fravige den eksisterende overenskomst. Det gælder både hvis medarbejderne selv ønsker at stoppe hjemmearbejde, og i det tilfælde at virksomheden ønsker at ændre lønnens sammensætning.

Det er Sonofon|Cybercitys forventning, at indførelsen af den nye multimedieskat vil pålægge erhvervslivet store byrder, hvilket bør fremgå klart af lovforslagets bemærkninger.

4.6. Afsn. 7 - administrative konsekvenser for borgerne

Det er Sonofon|Cybercitys forventning, at forslaget vil have tilsvarende administrative konsekvenser for borgere som for erhvervslivet, i forhold til kontakt med kolleger og arbejdsgiver udenfor arbejdsstedet. Derudover vil muligheden for at tilrettelægge sit arbejdsliv som regeringens Familie- og Arbejdslivskommission i 2007 anbefalede blive forringet. DJØF har endvidere advaret om risikoen for en stigning i stressrelaterede sygdomme, som følge af multimedieskatten.¹⁸

4.7. Afsn. 8 - miljømæssige konsekvenser

Sonofon|Cybercity henviser til Danmarks Naturfredningsforenings kritik af skatten, som gengivet i afsn. 2.2. Da ministeren overfor Folketinget afviste at der skulle ske nogen øget CO₂-udledning som følge af skatten, var det på baggrund af et forventet frafald på 0 pct. Dette frafald vil ifgl. ministeriet være 25 pct. og ifgl. Sonofon|Cybercity tættere på 50 pct.

¹⁷ Som sikkerhedseksperter Carsten Jørgensen har redegjort for, i artiklen *Sådan påvirker multimedieskatte it-sikkerheden*, på computerworld.dk, 15/3 2009

¹⁸ DJØF til Computerworld, 19/3 2009

--o0o--

Med venlig hilsen
Sonofon | Cybercity

Christian Wulff Søndergaard
Public Affairs chef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
pskper@skm.dk

26. marts 2009

Høring om forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændigt erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag m.v.)

Dansk Erhverv kvitterer hermed for at være inddraget som høringspart i ovennævnte sag, der indgår i det samlede lovkompleks "Forårspakke 2.0", som indeholder en skattereform og andre vækstinitiativer.

Generelle betragtninger vedr. Forårspakke 2.0

Dansk Erhverv ser overordnet positivt på Forårspakke 2.0. Selvom det kunne ønskes, at skattereformen i endnu højere grad afspejlede det videns- og servicesamfund, som Danmark skal leve af i årene fremover, så trækker reformen samlet set i fornuftig retning for samfundsøkonomien og erhvervslivets rammevilkår.

Det er positivt, at skatten på arbejde sænkes med ca. 30 mia. kr., og at den øverste marginalskat for første gang siden 1993 sænkes markant. Det anerkendes, at topskattegrænsen rykkes betydeligt opad således at antallet af topskattebetalere i 2011 ventes at falde fra de nuværende ca. 1.000.000 til ca. 650.000. Det er ligeledes positivt, at skattereformen underfinansieres de første år og dermed giver en økonomisk saltvandsindsprøjtning til den private efterspørgsel. Endelig er det på høje tid, at CO2-kvoter fra 2013 omsættes markedsmæssigt – og dermed bidrager til at finansiere de lavere skatter på arbejde - i stedet for at foræres væk.

På finansieringssiden understreges det, at erhvervslivet generelt finder det naturligt at bidrage med en væsentlig del af finansieringen for lavere skat på arbejdsindkomst. Det bemærkes dog, at blandt andet multimedieskatten trækker i den forkerte retning i forhold til vidensøkonomiens krav - og selvstændige erhvervsdrivendes mulighed for at spare op til pension svækkes eksempelvis også mærkbart. Negativt er det ligeledes, at en række selektive

særordninger mudrer billedet af reformens ellers positive skridt i retning af større branchemæssig ligestilling på energiafgiftsområdet.

Dansk Erhverv ønsker administrativt byrdetjek af Forårspakke 2.0

Dansk Erhverv arbejder generelt for at minimere erhvervslivets og borgernes administrative byrder.

I forbindelse med fremsættelsen af det samlede lovkompleks vedrørende Forårspakke 2.0 anføres det, at "lovforslaget medfører ingen nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet."

Det lyder på papiret positivt, men man har set før, at den slags hensigter ikke er blevet indfriet.

Ikke mindst som følge af den meget korte lovudarbejdelses- og høringsfase foreslår Dansk Erhverv, at det samlede lovkompleks om Forårspakke 2.0. skal underkastes et eksplicit administrativt byrdetjek i 1. halvår 2010, hvor de første erfaringer med lovgivningen er indhøstet. Et administrativt étårseftersyn af skattereformen, om man vil.

Specifikke bemærkninger

Bundfradrag for gaver til velgørende foreninger

Dansk Erhverv kvitterer positivt for ophævelsen af bundfradraget for gaver til velgørende foreninger, som medfører, at skatteydere fra den 1. januar 2012 kan få fradrag for hele donationen, som den pågældende giver til velgørende foreninger.

Loft over fradrag i henhold til rejseregler

Dansk Erhverv mener, at dette forslag på uhensigtsmæssig måde modvirker det globaliserede arbejdsmarked, som Dansk Erhverv i sig selv finder ønskeligt, og som også – alt andet lige – sikrer Danmark en højere vækst end vi ellers ville få.

Det lave foreslåede fradragслоft vil være en faktor, der kan bidrage til at tvinge selvstændige erhvervsdrivende til at opgive at drive selvstændig virksomhed - for i stedet at søge ansættelse i en virksomhed som lønmodtager. En sådan bevægelse fører typisk ikke så meget innovation og nye arbejdspladser med sig.

Denne del af lovforslaget er således næppe i tråd med regeringens ambition om at fastholde en iværksætterånd i dansk erhvervsliv.

Nok så væsentligt forringer forslaget også mobiliteten på arbejdsmarkedet. Med den fortsat høje danske skat på arbejde indebærer forslaget, at mange personer fra det øvrige EU vil undlade at tage arbejde i Danmark. Dermed får virksomhederne - når konjunkturerne vender – sværere ved at rekruttere tilstrækkeligt med kvalificerede medarbejdere.

Specifikt bør loftet efter Dansk Erhvervs opfattelse ikke gælde for mobile arbejdstagere som eksempelvis lastbilchauffører.

Skulle loftet blive fastholdt, er det vigtigt at holde fast i, at loftet ikke berører arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse, at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi.

En anden problemstilling vedrører chauffører, der kører i indenlandske transporter, f.eks. mellem Jylland og Sjælland, og som selv fratrækker det ligningsmæssige standardfradrag for skattefri rejsegodtgørelse. Der ses ikke at foreligge nogen argumenter for, at de chauffører, der rent faktisk overnatter oftere end det antal døgn, der modsvarer 50.000 kr. årligt, skal begrænses deri.

I lovforslaget foreslås endvidere, at loftet også skal gælde for de selvstændigt erhvervsdrivende, som efter gældende regler har mulighed for at foretage fradrag med standardsatserne på helt samme måde som lønmodtagere.

I lovforslaget hedder det, at en selvstændig erhvervsdrivende på rejse normalt vil fratække de faktiske udgifter som driftsudgifter, og at der ikke sker en ændring deri. Dette gælder ikke for eksempelvis chauffører og selvstændige vognmænd, der alt overvejende benytter standardfradraget.

Dansk Erhverv finder det uforholdsmæssigt administrativt besværligt, at selvstændige erhvervsdrivende skal til at indsamle de mange små bilag, og det er jo netop derfor, at standardfradraget benyttes.

Vi opfordrer i det hele taget til, at der i forbindelse med en indførelse af ovenstående stramninger etableres klare og enkle skatteregler på området, som ikke medfører yderligere administrative byrder for virksomhederne.

Dansk Erhverv vil i den forbindelse gerne henvise til regeringens målsætning om begrænsning af de administrative byrder på erhvervslivet.

Multimediebeskatning

Dansk Erhverv mener, at forslaget strider ganske grundlæggende mod videreudviklingen af det moderne vidensamfund, hvor det fleksible arbejdsmarked er en dansk styrkeposition. Den større og større fleksibilitet mellem arbejdsgiver og medarbejder har medvirket til at opbygge en effektiv virksomheds- og arbejdskultur.

En afgørende præmis for at sikre denne fleksibilitet er, at medarbejderne har mulighed for at arbejde hjemmefra, såfremt dette er relevant. Her er hjemmearbejdspladsen med pc og bredbånd et omdrejningspunkt, fordi it fylder så meget i vores arbejdsprocesser.

Hjemmearbejdspladsen er derfor ikke noget "fryns" ej heller et "personalegode", som det benævnes i lovforslaget. Det er redskaber til gavn for den enkelte medarbejder. Og som er udbrdt i stort sey alle brancher. Men et redskab som medarbejderne nu påføres en ekstraskat for.

Derfor anbefaler Dansk Erhverv, at multimedieskatten fjernes fra "Forårspakken 2.0".

Den nuværende ordning har haft en positiv effekt, da den har medført, at en stor del af medarbejderne har etableret hjemmearbejdspladser. Men mange medarbejdere overvejer nu at fravælge ordningerne. Det betyder en lavere fleksibilitet til skade for relationen mellem arbejdsgiver og medarbejder og dermed for virksomhedernes konkurrenceevne og borgernes hverdag.

I lovforslaget påpeges, at det er vanskeligt for medarbejderne at afkræfte, at multimedierne anvendes i privat øjemed. En eventuel udvidelse af den nuværende ordning fra telefon til datakommunikation via internetforbindelse vil i praksis have den konsekvens, at for at kunne opretholde en adskillelse mellem en privat og arbejdsrelateret benyttelse, vil hvert hjem skulle have flere internetforbindelser. I realiteten vil dette ikke ske, hvorfor denne adskillelse ikke er relevant.

Derimod hvis arbejdstager udelukkende har fået stillet en telefon og computer med sædvanligt tilbehør til rådighed, er den praktiske situation en anden. Her vil arbejdstager godt kunne adskille private og arbejdsrelaterede elementer. Dansk Erhverv kan her foreslå, at den nuværende praksis om medarbejdererklæringer kan anvendes, dog i en justeret og opstrammet form.

Derfor skal der fortsat være skattefrihed for arbejdsgivertildelt telefon, når medarbejderen samtidigt erklærer, at denne ikke vil anvende telefonen til privat brug.

Dansk Erhverv foreslår konkret, at det skal fremgå i virksomhedernes personalehåndbog, at medarbejderen skal erklære på "tro og love", at det arbejdsgiverbetalte udstyr (telefon og evt. computer med sædvanligt tilbehør) ikke benyttes i privat sammenhæng, uden at det indberettes til skattemyndighederne. I personalehåndbogen skal det stå tydeligt, at en overtrædelse af dette skal have konsekvenser for arbejdsforholdet.

Forslaget om multimediebeskatning bør tage højde for de tilfælde, hvor en medarbejder undtagelsesvis må opbevare en arbejdsgiverbetalt telefon eller computer i sit hjem. Det kan være en sælger, som sjældent er på kontoret, eller en medarbejder, der er på vej til eller fra møder.

Som følge af det tidligere nævnte forhold omkring internettet i hjemmet vil det være fair, hvis skatten blev pålagt per husstand og ikke per person. Det skyldes, at adgangen til internettet ikke meningsfyldt kan være reserveret til én enkelt person i en husstand. Det vil derfor føre til dobbelt beskatning, hvis skatten bliver pålagt begge personer i husstanden.

Det er endvidere vigtigt for konkurrencen og udviklingen af tele- og bredbåndsmarkedet, at en kommende ordning for datakommunikation via internetforbindelse bliver teknologineutral. Hvis man ønsker at gennemføre lovforslaget, er det derfor vigtigt at tage højde for den stigende teknologikonvergens af produkter og services. Datakommunikation skal derfor tillige indbefatte forbindelser, som også kan fungere som bæremedie for tv-signaler.

Med venlig hilsen

Kim Munch Lendal
Direktør

Bo Sandberg
Skattepolitisk chef

KML@danskerhverv.dk

BSA@danskerhverv.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

26. marts 2009

Sendt pr. e-mail til:

pskerh@skm.dk, jlv@skm.dk, pskper@skm.dk og pskadm@skm.dk

Ref. nr.: ATP-01-04-181/182

Oplys venligst ved
henvendelse

Høring om forslag til ændring af en række skattelove - Forårspakke 2.0

Skatteministeriet har den 20. marts 2009 sendt udkast til en række forslag til lovændringer og nye love på skatteområdet i høring og anmodet om Arbejdsmarkedets Tillægspensions (ATP) bemærkninger hertil. Lovforslagene er en udmøntning af regeringen og Dansk Folkepartis aftale om Forårspakke 2.0.

ATP tillader sig at svare samlet på høringerne fra Skatteministeriet med reference til de konkrete udkast til lovforslag.

Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven og andre love, herunder ATP-loven

Forslaget til ændring af ATP-loven indebærer, at genoptagelse af indbetalinger til SP-ordningen for fremtiden vil kræve en politisk beslutning i form af lovgivning.

ATP har ingen bemærkninger til dette forslag.

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven m.fl.

ATP har noteret sig ønsket om at gennemføre en harmonisering af den skattemæssige behandling af selskabers udbytter og aktieavancer med det formål at sikre en enkel og ens beskatning af udbytter og aktieavancer. ATP skal imidlertid gøre opmærksom på, at den påtænkte ophævelse af reglen om skattefrihed ved realisation efter 3 år og indførelsen af lagerbeskatning for selskabers og fondes porteføljeaktier vil medføre en usikkerhed og nogle uhensigtsmæssigheder i forbindelse med såvel eksisterende som potentielle investeringer i venture og iværksættermiljøet generelt. De foreslåede ændringsforslag vil således ikke medvirke til at styrke venture- og iværksættermiljøet, herunder ATP's investeringer på dette område.

Venture- og iværksættermiljøet er blandt andet kendetegnet ved, at grundlæggere af disse mindre og mellemstore virksomheder er medinvestorer, hvilket også typisk vil være et krav fra de større investorer, herunder ATP – men således at grundlæggeres ejerskab typisk forventes over tid at blive udvandet i forbindelse med øget egenkapitalsbehov. Indførelsen af en 10 pct.'s grænse kan blandt andet medføre, at en ellers hensigtsmæssig ekspansionsstrategi for virksomheden, herunder i form af en kapitaludvi-

ATP

Kongens Vænge 8
3400 Hillerød

Tlf.: 70 11 12 13

Fax: 48 20 48 00

atp@atp.dk

www.atp.dk

CVR-nr.: 43405810

Telefontid:

Man-tors: 8.00-16.00

Fredag: 8.00-15.30

delse, ikke for fremtiden vil kunne gennemføres, hvis det indebærer, at grundlæggere herefter vil blive beskattet alene som følge af, at grundlæggerens ejerandel kommer under 10 pct. Indførelsen af lagerbeskatning vil for disse minoritetsejere derudover stille krav om en vis likviditet med henblik på at kunne betale skat af urealiserede avancer.

ATP skal opfordre til, at Udvalget om risikovillig kapital under Økonomi- og Erhvervsministeriet inddrages i afdækningen af konsekvenserne af denne del af lovforslaget.

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende

Der foreslås indført en ny og ensartet multimediebeskatning, hvorefter personer, der får stillet computer, telefon eller internet til rådighed for privat benyttelse med virkning pr. 1. januar 2010 skal medregne 5.000 kr. årligt til indkomsten.

ATP finder indførelsen af en multimediebeskatning, der rammer hjemmearbejdspladser, uhensigtsmæssig. ATP betragter således ikke en hjemmearbejdsplads som et frynsegode, men derimod som et vigtigt element til sikring af fleksible rammer til fordel for såvel virksomhed som medarbejder.

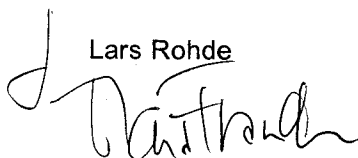
Det fleksible arbejde er en del af det moderne arbejdsliv. Familie- og arbejdslivskommissionen pegede i deres rapport i maj 2007 på, hvor mange enkeltpersoner og familier – ikke mindst børnefamilier – der oplevede ubalance i deres liv. Kommissionen opfordrede netop arbejdspladserne til at etablere så fleksible rammer som muligt omkring arbejdslivet – og her er hjemmearbejdsplads et vigtigt element.

På en virksomhed som ATP med mange såkaldte vidensmedarbejdere har godt 65 pct. (470) af medarbejderne en hjemmearbejdsplads. Det er således ikke en mulighed, der stilles til rådighed for få, særligt udvalgte medarbejdergrupper. Hjemmearbejdspladsen stilles heller ikke i udgangspunktet til rådighed som et gode, der kan anvendes privat. Eksempelvis er brugen af ATP's udlånte PC'er meget begrænset som følge af IT-sikkerhedsmæssige hensyn.

ATP skal derfor opfordre til, at beskatningen af udstyr stillet til rådighed for primært erhvervsmæssig brug genovervejes, alternativt at der sikres mulighed for skattefritagelse, hvis det kan godtgøres, at hjemmearbejdspladsen kun anvendes til erhvervsmæssigt brug, som det er tilfældet i dag med eksempelvis mobiltelefoner (fx ved tilkaldevagt).

Henvendelse vedrørende høringen kan ske til Mona Frandsen på telefon 48 20 47 09 eller på e-mail mlf@atp.dk.

Venlig hilsen

Lars Rohde

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

pskper@skm.dk

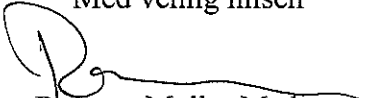
DATO: 26. marts 2009
J.NR.: 04-014102-09-0434
REF.: rmm-hfe

Høring over forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)

Ved e-mail af 20. marts 2009 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Forslaget har været behandlet i Advokatrådets Lovudvalg. Advokatrådet har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Karin Brinkbæk

Fra: Claus Bøgelund Kegel Nielsen [cbn@dsk.dk]
Sendt: 26. marts 2009 07:56
Til: JP-DEP Postkasse Skat person
Emne: Høring vedr. ændring af ligningsloven mv. herunder personalegoder: J. nr. 2009-311-0028

Vedhæftede filer: Skatteministeriet - Ændring af ligningsloven (personalegoder mv.) - 26.03.09.doc

Vedhæftet høringssvar fra De Samvirkende Købmænd.

Venlig hilsen

 Claus Bøgelund Nielsen
Underdirektør
De Samvirkende Købmænd
Svanemøllevej 41
DK-2900 Hellerup
Tlf.: (+45) 39 62 16 16
Fax: (+45) 39 62 03 00
Mobil: (+45) 23 45 30 59
cbn@dsk.dk www.dsk.dk

Skatteministeriet
Nikolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
pskper@skm.dk

Hellerup, den 26.marts 2009
CBN/akh

Vedr. Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskattebogen. (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagpengefradrag og rejsefradrag m.v.) – J. nr. 2009-311-0028

De Samvirkende Købmænd, DSK, der repræsenterer 1.300 købmandsejede supermarkeder, nærbutikker, minimarkeder og convenience butikker har den 20.marts konstateret ovenstående høring.

DSK henviser i dette konkrete tilfælde til høringssvar, der afgives fra Dansk Erhverv, hvorfra DSK kan tilslutte bemærkningerne.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Claus Bøgelund Nielsen'.

Claus Bøgelund Nielsen

de samvirkende købmænd

Postboks 122 | Svanemøllevej 41 | DK-2900 Hellerup | Tlf. (+45) 39 62 16 16 | Fax (+45) 39 62 03 00
E-mail: dsk@dsk.dk | www.dsk.dk | CVR nr. 15 23 20 13 | Danske Bank 4180 4110212313

**Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K**

Høringssvar vedr. Lovforslag vedr. Forårspakke 2.0, indførelse af en ny og ensartet multimediebeskatning.

Foreningen af Kommunale IT-chefer (KIT@) mener generelt, at multimedieskatten reelt blot er en teknisk opskrivning på over 100% af den eksisterende beskatning af fri telefon, som blot har et bredere anlagsområde, i det alle kommunikationsmedier kan medtages til beskatning.

Konkret kan KIT@ pege på følgende ankepunkter i forhold til forslaget om multimediebeskatning:

1. De negative, beskæftigelsesmæssige konsekvenser i kommunalt regi samt hindringer for øget digitaliseringsindsats:

KIT@ ser indførelsen af multimedieskatten som tilbageslag for os som kommunale arbejdsgivere for at imødekomme arbejdstagernes behov for fleksibilitet i opgaveudførelsen, og dermed en direkte trussel for kommunernes bestræbelser på at skabe attraktive arbejdspladser på et konkurrencebetonet arbejdsmarked.

Indførelsen af denne type skat vil lægge en dæmper på lysten til at forfølge de oplagte muligheder, der er i kommunalt regi for at udvikle nye serviceydelser til borgerne i ydertimer via digitale kanaler understøttet af hjemmearbejdspladser.

Den siddende regering har tidligere med initiativer villet udbrede anvendelsen af IT. Her tænkes på den nuværende beskatning af multimedier, men ikke mindst også på initiativer omkring undervisningsområdet. IT i undervisningen og tilskud til udstyr til elever, har virkelig sat gang i initiativer omkring dette. Tusindvis af lærere er blevet udstyret med bærbare computere, så de har mulighed for at forberede IT i undervisningen fra hjemmet. Skolerne er ikke indrettet med IT arbejdspladser til lærerne.

Med indførelse af den ny multimediebeskatning risikerer vi at tabe den store og betydelige indsats på gulvet og blive sat år tilbage i IT udviklingen i folkeskolen, ligesom lærerne med rette kan føle sig taget som gidsler i den aktuelle sag. Projekter med IT i undervisningen risikerer på denne baggrund fuldstændig at gå i stå.

Loven sætter set med vores optik en effektiv stopper for de initiativer omkring medarbejderbredbånd og pc-ordninger, der i den seneste årrække er igangsat med Videnskabsministeriet og Undervisningsministeriets velsignelse for at sikre medarbejdere i kommunalt regi adgang til at erhverve og opdatere digitale kompetencer til gavn for effektiv sagsbehandling og borgerbetjening.

Mange kommuner er i disse dage - ud fra en fastholdelses- og rekrutteringspolitisk vinkel - undervejs med at indkøbe og udrulle hjemme-pc ordninger ud, som nu er sat i bero, indtil man har overblik over, hvilke konsekvenser, multimedieskatten vil få for den enkelte.

2. Retssikkerheden under pres (lovens tilfældighed, den frie fortolkning og muligheder for unddragelse).

Udover det asociale i, at loven rammer den, der bare har fået stillet en mobil telefon til rådighed væsentlig hårdere end den, der har fået stillet såvel mobil-, fastnet-telefoni, bredbåndsforbindelser til tv og internet samt pc-udstyr til rådighed, ser KIT@ også et problem i tolkning af, hvornår man er omfattet af lovteksten eller ej.

KIT@ hæfter sig i særdeleshed ved formuleringen ”den skattepligtiges private benyttelse”, som ikke i praksis er muligt at skelne i mellem, hverken for den skattepligtige eller for den kontrollerende myndighed.

Dette kan eksemplificeres ved at tage afsæt i den helt, ordinære situation hvor virksomheden stiller udstyr til rådighed for informations- og web-medarbejdere, som i relation til deres job i kommunen stilles værktøjer til rådighed for at sikre, at nyheder og andre relevante web-opgaver kan løses her og nu uanset tidspunkt på dagen. Hvis en indsats for at løse en opgave her medfører behov for opslag på en nyhedstjeneste, kunne det af en udenforstående tolkes som om, at vedkommende søgte private informationer og dermed var omfattet af multimedieskatten.

Et andet område, vi ser som problematisk er muligheden for at sikre sig, at reglerne efterleves sådan som loven er tænkt. Skatten baserer sig på et lønligt håb om etisk og moralsk adfærd men levner næsten alt for oplagte muligheder for at unddrage sig skatten. I værste fald vil de nye regler anspore til unddragelse eller gradbøjning af reglerne og have som konsekvens at Skat må oprette et nyt, personaletungt kontrolapparat til for at sikre overholdelse af gældende lov.

Dette skal ses i et perspektiv, hvor de devices, der anvendes til information og kommunikationsformål bliver svære at identificere på grund af minimering af størrelse og i stigende grad vil blive leveret som integrerede services i udstyr, som ikke umiddelbart kan identificeres som IT-udstyr (bluetooth i biler, flatscreen-teknologi, mobilmodtager i briller).

Alt i alt medvirker multimedieskatten ikke til en forenklet og forståelig skattemodel, men vil medføre behov for langt mere administration og kontrolforanstaltninger samt kriminalisering og mistænkeliggørelse af borgerne, iført IT-udstyr.

På bestyrelsens vegne

Jørgen Kristensen
 Formand,
 Foreningen af kommunale IT-chefer

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
E-mail: pskper@skm.dk og pafgft@skm.dk

Den 26. marts 2009

Høringer over lovforslag vedr. Forårspakke 2.0

DOK. NR. 902
S. NR. 08/123
KLC /

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) afgiver hermed høringssvar over de lovforslag vedr. udmøntningen af Forårspakke 2.0, der er sendt i høring.

Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven

FA finder det særdeles u hensigtsmæssigt, hvis forslaget indebærer, at lønmodtagere, der har kontoradresse på en hjemmearbejdsplads, også beskattes af multimedier stillet til rådighed af arbejdsgiveren til brug for arbejdets udførelse.

I finanssektoren drejer det sig især om taksatorer og assurandører, der i mange tilfælde har hjemmearbejdspladsen som base og derfra kører ud til kunderne. Også IT-medarbejdere, der er på rådighedsvagt i hjemmet, og som skal udføre arbejde fra en hjemmeopkobling til virksomhedens IT-systemer, rammes tilsyneladende. Telefon, pc og internetadgang er nødvendige arbejdsredskaber for alle disse grupper af medarbejdere. Beskatning af arbejdsredskaberne, blot fordi kontoret helt eller delvis ligger på hjemmeadressen, vil være urimeligt overfor både de medarbejdere, der arbejder på denne måde, men også overfor brancher, hvor denne type af hjemmearbejdspladser er særligt udbredte. Sådanne som bevisreglerne anføres i bemærkningerne, nærmer det sig omvendt bevisbyrde.

Forslaget ser ud til at ville ramme brancher og jobs, der anvender IT som arbejdsredskab frem for brancher, der fx anvender traditionelt værktøj. Konsekvensen vil være, at mange borgere bliver beskattet, alene fordi de har valgt et bestemt erhverv – og ikke fordi de har modtaget et "privat gode" fra arbejdsgiveren. Det virker ikke hensigtsmæssigt i et informationsfund.

Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven

Ifølge bemærkningerne til forslaget er en begrundelse for at indføre loftet på 100.000 kr. for fradrags- eller bortseelsesberettigede indskud på ratepensioner, at store indskud på sådanne ordninger kun i begrænset omfang kan antages at tilgodese pensionsformål. Det er FA ikke enig i.

Hvor stor opsparring, der kan antages at tilgodese pensionsformål, skal ses i relation til, hvilket indkomstniveau man ønsker at opretholde og dermed hvilket indkomstniveau, man har haft i arbejdslivet. I finanssektoren har næsten 10% af medarbejderne årlige pensionsbidrag på over 100.000 kr. alene til

deres overenskomstbestemte eller kontraktligt fastsatte arbejdsmarkedspension. De vil dermed blive ramt af loftet i det omfang, der er tale om rateordninger, selvom indbetalingerne til disse ordninger sker i pensionsøjemed til forsørgelse af egen alderdom og ikke kan karakteriseres som almindelig opsparing.

Konsekvensen kan blive, at overenskomstparterne tvinges til at ændre overenskomsternes indhold fsva. opsparingsform, hvilket vil være konkurrencefordrivende, i og med at livrenteordninger kun kan oprettes i forsikringsselskaber og pensionskasser og ikke hos andre udbydere. Det vil bl.a. betyde, at pengeinstitutterne ikke længere kan benytte deres egne pensionsprodukter til deres egne medarbejderes pensionsordninger.

Forslag til Lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum m.v. (journalnr. 2009-211-0009)

FA skal gøre opmærksom på, at det er en unødvendig forskelsbehandling af brancher, som betaler lønsumsafgift, at det for finanssektoren kun er virksomhedens overskud opgjort efter reglerne for selskabsskattepligtig indkomst, der skal indgå i lønsumsafgiftsgrundlaget, mens der ikke kan ske fradrag for evt. underskud. I modsætning hertil står virksomheder, som beregner lønsumsafgift efter metode 4, hvorefter der også sker fradrag for evt. underskud.

I øvrigt henviser FA til bemærkninger til lovforslaget fra hhv. Finansrådet samt Forsikring & Pension.

Med venlig hilsen

Kirsten Lemming-Christensen
Økonomisk konsulent
KLC@fanet.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

København, den 26. marts 2009

Forårspakke 2.0 Udkast til lovforslag der skal udmønte aftalen

Dansk Aktionærforening, der repræsenterer private danske investorer, beklager, at aftalen om forårspakke 2.0 vil skade den spirende danske aktiekultur og reducere borgernes lyst til at investere i aktier.

Det danske samfund, og især danske virksomheder, har brug for de private investorer, så lovgivningen bør stimulere private aktieinvesteringer. Det gælder både individuelle investeringer og kollektive investeringer gennem pensionsordninger, investeringsforeninger med mere.

Dansk Aktionærforening har ved flere lejligheder påpeget, at skattelovgivningen og administrationen af skattelovgivningen betyder, at skattereglerne er næsten uforståelige for almindelige mennesker, og at de modvirker udviklingen af gode opsparings- og investeringsvaner. Blandt andet fordi:

- Der er forskellige regler og skattesatser for forskellige typer opsparing og investering
- Der er forskellige regler for aktier, der handles på regulerede markeder og for andre aktier
- Beskatningen af aktieindkomst er væsentlig højere end i de fleste andre EU-lande
- Udenlandske investeringsforeninger markedsføres ikke i Danmark som følge af særlige skatteregler, der muligvis er i modstrid med EU-retten.

Opbygningen af en aktiekultur i Danmark, der kan bidrage til aktivt at udvikle danske virksomheder, fordi borgerne placerer deres opsparing i virksomhederne, og fordi de med interesse følger virksomhederne, forudsætter at regering og Folketing støtter borgernes engagement i dansk erhvervsliv.

Mange private investorer har lidt tab som følge af den aktuelle krise på de finansielle markeder. Private investorer forstår ikke, at tab på aktier i børsnoterede virksomheder kun kan trækkes fra i gevinster fra aktier fra

børsnoterede virksomheder, når tab på aktier i unoterede virksomheder kan trækkes fra i anden indkomst.

En gennemførelse af L 63 Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven og andre skattelove (Ændring af sondringen mellem børsnoterede og unoterede aktier) ville være et godt signal fra regering og Folketing om, at det politiske Danmark ønsker, at borgerne skal være aktive investorer. Det ville bidrage til at styrke privates interesse for aktieinvesteringer i kraft af det politiske signal, og fordi de økonomiske konsekvenser af et tab kunne reduceres, uden at der umiddelbart skulle foretages en ny og måske dristig investering, i håb om en gevinst i hvilken tabet kunne modregnes.

Mindre seriøse aktiehandlere har altid været berygtede for at foreslå kunder, der har tabt på en investering, at de skulle foretage en ny, større og mere risikofyldt investering, fordi de så kunne få deres tab genindvundet. Beskatningsprincippet med kildeartsbegrænset fradrag for tab på børsnoterede aktier hører til i samme kategori.

Vedrørende de enkelte udkast til lovforslag

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.)

Lovforslaget giver ikke anledning til bemærkninger for den almindelige private investor.

Men Dansk Aktionærforening finder det meget uheldigt at indføre et princip om lagerbeskatning af porteføljeaktier, sammen med afskaffelsen af reglen om skattefrihed efter tre år. Danmark vil være ret alene om at bruge lagerbeskatning.

For unoterede aktier vil anvendelsen af indre værdi kunne føre til ret tilfældige resultater set fra en investor.

Lagerbeskatning kan give uheldige virkninger i markedet, fordi aktionærer underlagt lagerbeskatning kan være tvunget til at sælge aktier for at betale skatten.

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatloven, ligningsloven og forskellige andre love (Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning)

Dansk Aktionærforening kan støtte forslaget om at indføre en indberetningsordning for aktiekøb.

Men, der er borgere for hvem meddelelser fra depotføreren er vanskelige at forstå, og for hvem det er vanskeligt at kontrollere, om der er indberettet det rigtige til det offentlige. Det gælder ikke mindst for de borgere for hvem IT og PC er noget uforståeligt. Af hensyn til disse borgere, og fordi der kan opstå fejl og misforståelser, er det nødvendigt at borgerne ikke mister deres ret til at fradrage tab uanset, at aktiekøbet ikke er blevet indberettet.

Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

Det fleste af elementerne i dette lovforslag er uden for Dansk Aktionærforenings ressort.

Men Dansk Aktionærforening beklager, at fordelsordningerne vedrørende medarbejderaktier og medarbejderobligationer fjernes. De pågældende ordninger har været et godt bidrag til udviklingen af interessen for at investere i aktier.

Det giver anledning til at understrege, at både incitament og belastninger bør være så ens i deres virkninger som overhovedet muligt. Hvis to ordninger har forskellige skattemæssige virkninger, så bliver det skatten, der bestemmer hvad der er populært.

Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love
(Forårspakke 2.0 – Vækst, klima lavere skat)

Dansk Aktionærforening finder ændringerne i personbeskatning gennemgående positive, men meget beskedne:

- Nedsættelse af bundskatten med 1,5 procentpoint
- Afskaffelse af mellemskatten
- Forhøjelse af indkomstgrænsen for topskat

Dansk Aktionærforening støtter forslagene om:

- Et bundfradrag på 40.000 kr. (80.000 for ægtepar) i positiv nettokapitalindkomst
- Forenkling af aktieindkomstskatten, så der kun bliver to forskellige skattesatser.

Dansk Aktionærforening finder, at nedsættelsen af aktieindkomstskattens lave skattesats til 27 pct. burde ske allerede fra 2010, samtidig med at den høje sats nedsættes til 42 pct. De udloddede beløb er i forvejen reduceret, fordi selskabet har betalt selskabsskat.

Aktieloftet, der skal forhindre, at borgerne beskattes mere end tilsigtet, bør ændres, så aktieindkomsten er med under skatteloftet. Det er urimeligt og forvridende, at aktieindkomster kan blive beskattet hårdere end anden kapitalindkomst, f.eks. afkast på obligationer.

Aktieindkomster beskattes i andre lande i EU og OECD med forskellige procentsatser og efter forskellige beregningsmetoder. Ifølge nogle opgørelser er gennemsnittet for beskatningen af kursgevinster på 7 % ved lang ejerperiode og på 12 % i OECD og 13 % i EU ved kort ejerperiode. Der er naturligvis lande, der har en beskatning med 0 %.

Beskatningen hos aktionærerne af udlodning fra selskaberne varierer fra 0 % til 30 %. I nogle lande er der fradragsret for den selskabsskat som selskabet har betalt.

Danmark har afgørende brug for investering i virksomhedernes udvikling. Aktieindkomstskattens skattesatser burde nedsættes med 1 pct. om året i de følgende år, til den når gennemsnitsniveauet for aktieindkomstbeskatning i EU. Om det er 10 %, 15 % eller 20 % afhænger af beregningsmetoden, herunder af, om Danmark vil opretholde dobbeltbeskatningen eller om der skal gives fradrag for betalt selskabsskat.

Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter og forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.)

Dansk Aktionærforening beklager, at forslagene på dette område kan være meget indgribende for borgere, der har lagt en langsigtet plan for deres opsparing og investeringer med henblik på at sikre de pensionsvilkår den enkelte ønsker.

Der er blandt private borgere en udbredt usikkerhed og en bekymring vedrørende virkningerne af de nye regler. Mange opfatter det som en vilkårlig beskatning af pensionsopsparingen.

Så længe det kun er dele af lovgivningspakken, der er offentliggjort, vil det medføre usikkerhed og bekymring hos borgerne.

Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven og andre love (Konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.)

Dansk Aktionærforening har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til Lov om en grøn check (Skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter m.v.)

Dansk Aktionærforening har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til Lov om arbejdsmarkedsbidrag

Dansk Aktionærforening finder det rigtigt at erstatte en kompliceret lov med en mere enkel lov. Men grundlæggende finder Dansk Aktionærforening, at arbejdsmarkedsbidraget burde afskaffes. Anvendelsen af forskellige skatter og forskellige sociale bidrag gør det vanskeligere for borgerne at forstå skattesystemet.

Med venlig hilsen

Charlotte Lindholm
direktør
Dansk Aktionærforening
E-mail: charlotte@shareholders.dk

pskper@skm.dk
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Pharmakon a/s
Milnersvej 42
DK-3400 Hillerød
Denmark

Tel +45 4820 6000
Fax +45 4820 6060
www.pharmakon.dk
CVR nr 10038839

Den 26. marts 2009
J.nr.

Vedrørende: Høringssvar, - Multimediebeskatning - og Ligningslovens § 31

Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven

Efter Ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 2, er der skattefrihed for ydelser til dækning af bog- og materialeudgifter, som er relevante for uddannelsen eller kurset.

Som Farmakonomskole forestår vi den teoretiske del af farmakonomuddannelsen, som gennemføres på skolen, på apoteket og i hjemmet i forbindelse med forberedelse, studier og opgaveskrivning. Eleverne er lønede af apotekerne og får til deres rådighed stillet en samlet uddannelsespakke, der består af bøger, undervisningsmaterialer, pc samt adgang til e-læringsprogrammer. Uddannelsespakken er arbejdsgiverens ejendom, som skal afleveres ved fratræden.

Elevernes udleverede pc er fundamentet for elevernes læring. De fleste uddannelsesmaterialer er elektroniske (kompendier, bilag kursusopgaver, praktikopgaver m.v.), ligesom hver elevårgang har deres egen hjemmeside med materialer i relation til uddannelsesplanlægning, eksamen, udstationering osv. Elevernes opgaveløsning kræver, at de søger informationer på diverse relevante hjemmesider.

Eleverne anvender derfor pc'en dels i alle undervisningstimer på Farmakonomskolen, på den ugentlige studiedag i praktiktiden på apoteket, i forbindelse med hjemmearbejde (forberedelse, projektskrivning m.v.) samt ved elektroniske eksaminer.

I Uddannelsesordning for farmakonomuddannelsen, september 2007 står følgende:

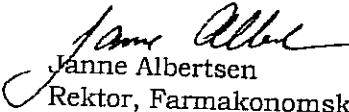
It anvendes som et læringsværktøj i forhold til mål, aktiviteter, opgaver, evaluering og andet i farmakonomuddannelsen. Herved kan Farmakonomskolen styre og støtte elevens læring i praktiktiden på trods af den fysiske afstand mellem uddannelsesapotek og Farmakonomskolen. Desuden giver it-værktøjerne eleven bedre mulighed for at udnytte læring i det daglige arbejde på apoteket og for at kunne lære på tværs af apoteker.

It anvendes også på kurserne og fungerer dermed også som bindeled mellem kursus- og praktikperioder. Derudover anvendes it for at give mulighed for variation og motivation i læreprocessen.

Det er vor opfattelse, at pakken med uddannelsesmaterialer er en sædvanlig pakke, som efter de gældende regler kan være omfattet af skattefriheden i § 31. Der indgår en helt sædvanlig bærbar pc, som skal anvendes i forbindelse med uddannelsen. Der er ikke ADSL tilknyttet.

Det ønskes præciseret, at skattefri relevante uddannelsesmaterialer iht. ligningslovens § 31 stk. 3 nr. 2 fortsat vil være skattefri efter indførelse af lovforslagets 16, stk. 12, om multimedieskat.

Venlig hilsen

Janne Albertsen
Rektor, Farmakonomskolen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

SVAR PÅ HØRING VEDR. FORÅRSPAKKE 2.0

26. MARTS 2009
RHJ/JN/LF

Finansforbundet har den 20. marts 2009 modtaget pakken af lovforslag som led i udmøntningen af Forårspakke 2.0.

Finansforbundet har i den anledning følgende overordnede bemærkninger.

Overordnet set er Finansforbundet tilfreds med, at forligspartierne dels vælger at vedtage en samlet skattepakke med en fuld finansiering dels vælger at sætte skatten ned på den sidst tjente krone. Der er ingen tvivl om, at Finansforbundet længe har ønsket en skatteomlægning, herunder en nedsættelse af skatten på arbejde samt at skatten motiverer til en grønnere profil.

Finansforbundet er dog betænkelig ved, at skattepakken er væsentligt underfinansieret de første mange år, og at den fulde finansiering først forventes i 2019.

Herudover er Finansforbundet skeptisk ved, om *Forårspakke 2.0* er den rigtige medicin i forhold til at nå målene for en forøgelse af arbejdsudbuddet i 2015 med 19.300 fuldtidspersoner. Finansforbundet vurderer, at denne pakke kun vil have en meget begrænset effekt på det fremtidige arbejdsudbud, og effekten vurderes kun at være kortsigtet. Specielt på funktionærområdet er det Finansforbundets vurdering, at arbejdsudbudseffekten vil være ikke-eksisterende, idet arbejdspresset i den finansielle sektor i forvejen er presset til bristepunktet. At arbejde mere vil for rigtig mange ikke være en mulighed, selv med en skattnedsættelse i udsigt.

Finansforbundet er opmærksomt på, at udligningsskatten for større private pensionsudbetalinger endnu ikke er omsat til et lovforslag men alligevel indgår i provenuberegningerne i Forårspakke 2.0. Finansforbundet finder det uheldigt, at regeringen tidligere har sat lighedstegn mellem en årlig udbetaling på kr. 284.000, og det man kaldte en stor pensionsudbetaling. Beregninger foretaget af Finans-

FINANSFORBUNDET ANALYSE OG POLITIK

APPLEBYS PLADS 5
POSTBOKS 1960
1411 KØBENHAVN K

TELEFON 32 96 46 00
TELEFAX 32 96 12 25
POST@FINANSFORBUNDET.DK

WWW.FINANSFORBUNDET.DK

forbundet viser, at en gennemsnitlig medarbejder i den finansielle sektor vil blive berørt af denne særskat, hvis der tages udgangspunkt i en almindelig udbetalingslængde på 10 år.

Finansforbundet kan bestemt støtte indførelsen af en midlertidig udligningsskat, men vil opfordre forligspartierne til ikke at indføre en skat, der reelt betyder, at mange gennemsnitlige lønmodtagere enten mister incitamentet til at spare op til pension eller begynder at overveje at fremskynde den forventede tilbagetrækningsalder for at undgå den kritiske grænse på de 284.000 kr.

Finansforbundet har konkrete bemærkninger til følgende lovforslag:

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF MOMSLOVEN OG LOV OM LØNSUMSAFGIFT

Finansforbundet mener overordnet, at lønsumsafgiften er en særdeles uheldig måde at beskatte virksomhederne på. Navnlig i en kriseperiode, der påvirker finanssektoren meget og medfører mange fyringer, er det uheldigt at virksomhederne pålægges en skat, der er afhængig af lønsummens størrelse.

Selvom forslaget til ændring af lønsumsafgiftsloven indebærer en øget skattebyrde for sektorens virksomheder via en ekstraskat på 1,25 % af virksomhedens overskud, mener vi grundlæggende, at det er langt mere retfærdigt at beskatte på denne måde. Et overskud er penge, der reelt er tjent, hvorimod en lønsum ikke giver noget præcist billede af, hvordan den enkelte virksomheds aktuelle økonomiske situation er.

Derfor vil Finansforbundet opfordre til, at der sker en generel omlægning af hele lønsumsafgiften for den finansielle sektor, så afgiften beregnes på baggrund af overskud eller i forbindelse med en ophævelse af momsfritagelsen for sektoren i lighed med, hvad lovforslaget foreslår for fx rejsebureauer.

Endelig må det påpeges, at såfremt den finansielle krise ikke er overstået, når forøgelsen af afgiften efter forslaget træder i kraft (1/1-2013), bør ikrafttræden udskydes.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF PENSIONSBEKATNINGSLOVEN

Finansforbundet er kritisk overfor forligspartiernes vurdering af forsørgelsesbehovet af egen alderdom. Mange af fremtidens pensionister har større krav til levestandard i pensionisttilværelse, end hvad man tidligere har set. Herudover er den gennemsnitlige indtræden i den finansielle sektor stødt stigende i takt med

kvalifikationsniveauet. Pensionsindbetalingsperioden reduceres således for rigtig mange og indvirker negativt på pensionens størrelse ved alderdom.

Lovforslaget sætter et årligt loft over fradragsberettigede indbetalinger til ratepensioner og ophørende livrenter på kr. 100.000. Finansforbundet finder det fornuftigt, at der indføres et loft, men vil opfordre til at loftet udgør en %-sats af den årlige bruttoløn i stedet for et fast kronebeløb. Med en %-sats vil man fortsat give den enkelte mulighed for selvstændigt at prioritere og bestemme niveauet for pension. Mange pensionstagere ønsker reelt at kunne sikre sig en pension, svarende til en bestemt %-del af den løn man havde som erhvervsaktiv, og dette vil ikke være muligt for alle med det foreslåede krone-loft. %-satsen vil i lighed med kronebeløbet også kunne dæmme op for, at der spekuleres i pensionsindbetalinger, der ikke kan antages at have et reelt pensionsformål.

Loftet på de 100.000 kr. vil ramme mange almindelige lønmodtagere i den finansielle sektor, som gennem mangeårige kollektivt forhandlede overenskomster har arbejdsgiveradministrerede ratepensionsordninger, som andrager årlige beløbsstørrelser på over 100.000 kr. Arbejdsgiveradministrerede ratepensioner er meget udbredt i sektoren, og ca. 10.000-12.000 ansatte i den finansielle sektor har på nuværende tidspunkt en løn, hvor de, med en bidragsprocent på 16,25%, vil kunne blive ramt af loftet.

Med forslaget er der endvidere lagt op til en uheldig konkurrenceforskydning af et produkt (ratepensionen), som i dag tilbydes af pengeinstitutterne over imod et produkt (livrenten), som kun kan udbydes af pensionselskaberne jævnfør gældende lov. Denne forskydning og den afledte konkurrenceforvridning finder Finansforbundet uheldig. Lovgivningen forhindrer pengeinstitutterne i at tilbyde livrenteproduktet, og de kan derfor med nærværende lovforslag ikke længere servicere de kunder 100 %, som ønsker at indbetale større summer til pension, som led i at sikre en tilstrækkelig pensionsformue.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF PERSONSKATTELOVEN OG ANDRE LOVE

Det er med undren, at Finansforbundet kan konstatere, at man med loven ønsker at forringe fradragsmuligheden for kontingentbetaling til fagforeninger, A-kasser og efterløn.

Timing'en med at forringe de ligningsmæssige fradrag syntes meget uheldig. Det danske arbejdsmarked står i en alvorlig situation qua den økonomiske krise, og mange medarbejdere står pt. uden arbejde eller er i risiko for at miste deres arbejde et år eller to frem. Det må derfor være i forligspartiernes interesse at tilslutningen til de forskellige interessenter på arbejdsmarkedet, herunder de faglige organisationer og A-kasser, er størst mulig. Allerede nu kan man desværre

begynde at se resultatet af, at mange igennem de sidste par år har forladt A-kasserne. Siden 2005 er antallet af forsikrede lønmodtagere faldet med 115.000, og med lovændringen forventes denne tendens desværre kun at fortsætte.

Ændringen i fradraget vil uden tvivl betyde, at mange enten ikke vil melde sig ind i den faglige organisation og/eller i A-kassen eller vil melde sig ud af den faglige organisation og/eller A-kassen. Dette finder Finansforbundet meget beklageligt, idet parterne er et yderst centralt element i den danske flexicurity-model. OECD har bl.a. fremhævet flexicurity-modellen som værende Danmarks stærkeste konkurrencefordel. Med skatteændringen er der udsigt til at tilslutningen til organisationerne forringes, og parternes vigtige rolle og opgave på det danske arbejdsmarked reduceres. Dette kan næppe være forligspartiernes hensigt med lovændringen, og Finansforbundet vil opfordre til at forslaget fjernes fra Forårspakke 2.0.

Ligeledes er det beklageligt, at ændringen i fradraget også rammer det frivillige efterlønsbidrag, som kan være endnu et incitament til, at mange aktivt vil fravælge at spare op til egen alderdom. Demografien vil år for år øge presset på det offentlige velfærdssystem, og Finansforbundet skal opfordre til, at forligspartierne fortsat arbejder for at fremme incitamentet til at spare op til egen alderdom, uanset indkomst og alder.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LIGNINGSLOVEN, LOV OM ARBEJDSMARKEDSBIDRAG OG VIRKSOMHEDSSKATTELOVEN

§ 7 A vedr. bl.a. medarbejderaktiebeskatning

I forslaget lægges der op til, at det skal blive mindre attraktivt at erhverve sig medarbejderaktier gennem generelle og individuelle aftaler. Dette er Finansforbundet meget skeptisk overfor, idet der specielt for de generelle medarbejderaktie programmer er tale om en måde at knytte medarbejder og virksomhed tættere sammen. På denne måde skabes der en bedre virksomhedskultur, som er til gavn for alle. Forslaget er med til at fjerne en del af dette incitament.

§ 7 A, stk. 2, 6 pkt.

Finansforbundet finder det positivt, at medarbejderaktier fremover ikke skal udgøre en særlig aktieklasser. På denne måde vil de give de samme rettigheder som selskabets øvrige aktier og dermed stemmeret på virksomhedens generalforsamlinger.

§ 9 A, stk. 7, 4. pkt.

Det foreslåede loft på 50.000 kr. (2010-niveau) over en lønmodtagers mulighed for at trække udgifter fra ved indkomstopgørelsen anses for lavt. Dette skyldes, at en del af de faglige fuldtidsaktive i Finansforbundet har op imod 5 måneders arbejde, hvor de ikke kan overnatte hjemme. Et sådant loft vil derfor betyde, at de faglige aktive rammes unødvendigt hårdt ved denne regelændring.

§16, stk. 12 og stk. 13, vedr. multimediebeskatning

Af lovforslagets § 16, stk. 12 fremgår det, at beskatningen udløses i tilfælde, hvor der af en arbejdsgiver m.v. er stillet multimedieudstyr til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse. I bemærkningerne fremgår det, at skatten ikke kun gælder når udstyret er stillet til rådighed for privat brug, men når det kan benyttes privat.

Finansforbundet finder, at denne udlægning af lovforslaget ikke harmonerer med regeringens egen politik om at skabe et moderne arbejdsmarked, hvor anvendelsen af IKT skal underbygge fleksibilitet og mobilitet samt gøre Danmark internationalt konkurrencedygtig.

I Finansforbundet har vi godt 5000 medarbejdere, som står i en ganske særlig situation. De har nemlig typisk en særlig forpligtelse til at være til rådighed også uden for almindelig arbejdstid. De skal kunne kontaktes på telefon, og de skal kunne logge sig på virksomhedens systemer - uanset tidspunkt på døgnet. Disse medarbejdere skal altså nu betale skat af at have noget udstyr, som er en forudsætning for, at de kan udføre deres arbejde. De kan ikke vælge udstyret fra. Hvis disse lønmodtagere skal beskattes, fordi de også kan bruge opkoblingen privat, så modvirker det muligheden for at arbejde kan udføres uafhængigt af tid og sted.

I § 16, stk. 13 fremgår det, at der ikke skal betales multimedieskat i tilfælde af, at arbejdstagerens opkobling til arbejdsstedet foregår i et lukket kredsløb. Lukkede kredsløb er væsentlig dyrere end bredbånds opkoblinger og fravælges derfor af virksomhederne, når det ikke er nødvendigt. Denne undtagelse burde imidlertid gælde alle typer opkoblinger, der er nødvendige for at medarbejdere kan varetage sin rådighedsforpligtelse.

Finansforbundet vil derfor opfordre til, at der ikke lægges denne særskat på de arbejdsredskaber, som skal være med til at udvikle det danske arbejdsmarkeds fremtid og fleksibilitet. Det bør trækkes ud af skattereformen - hvis ikke for alle, så som minimum for de medarbejdere, der er tvunget til at sige ja tak til udstyret.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Kent Petersen
Næstformand

Danmarks Lærerforening

Forening for undervisere i folkeskolen, specialundervisere
for voksne samt formidlere i ernæring og sundhed

Skatteministeriet

Mail-adresse: pskper@skm.dk

26. marts 2009

Høring over udkast til Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven

Skatteministeriet fremsendte den 23. marts 2009 udkast til Forslag om lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven til høring. Danmarks Lærerforening har følgende bemærkninger til den del af forslaget, der omhandler indførelsen af en ny multimediebeskatning:

Danmarks Lærerforening finder det dybt problematisk, at regeringen med forslaget om en multimediebeskatning lægger op til at beskatte lærerne for brugen af fleksible IT-værktøjer i forhold til undervisningen.

Mange skoler landet over stiller bærbare computere til rådighed for lærerne til brug i deres forberedelse af undervisningen. Det er der flere gode grunde til

- Tidssvarende undervisning forudsætter, at IT er integreret i undervisningen.
- Lærerne forudsættes at udføre en del af deres arbejde på skolen og en del af arbejdet i hjemmet. Her er den bærbare pc med til at effektivisere samspillet mellem hjem og arbejdsplads.
- Det er muligt at lægge en del af kontakten til forældre og elever uden for skolens åbningstid.

Den bærbare pc er et nødvendigt arbejdsredskab. Lærernes brug af en bærbar pc både på skolen og i hjemmet skal ses på linje med alle de andre materialer, som lærerne anvender til forberedelse og udførelse af undervisningen.

Hvis multimedieskatten bliver vedtaget i sin nuværende form, må man forvente store kommunale investeringer i flere IT-arbejdspladser på skolerne for at sikre lærernes adgang til IT i det daglige arbejde. Udgifterne til disse investeringer vil efter vores vurdering langt overstige provenuet. Derudover vil sådan en løsning forringe fleksibiliteten for forældre, elever og lærere. Hvis disse investeringer ikke bliver foretaget, bliver konsekvensen derudover et voldsomt tilbageslag for integrationen af IT i undervisningen og dermed regeringens målsætning om, at Danmark skal være en førende IT-nation.

En bærbar pc er som nævnt ikke et frynsegode, men et nødvendigt arbejdsredskab for lærerne i folkeskolen. Det virker paradoksalt, at læreren skal beskattes af at stille en hjemmearbejdsplads til rådighed for kommunen. Danmarks Lærerforeningen opfordrer derfor kraftigt til, at loven bliver udformet, så den ikke som illustreret ovenfor lægger forhindringer i vejen for udviklingen af folkeskolen.

Med venlig hilsen

Anders Bondo Christensen

Formand for Danmarks Lærerforening

Skatteministeriet
pskper@skm.dk

Sagsnr. 09-974
Vores ref. HBØ/sjø

Den 26. marts 2008

Bemærkninger til lovforslag om ændring af "kildeskatteloven m.fl."

LO vil i forbindelse med lovforslaget om ændring af "kildeskatteloven, ligningsloven, lov om indkomstbeskatning, pensionsbeskatningsloven", samt de nye love om "grøn check og lov om arbejdsmarkedsbidrag" gøre nedenstående synspunkter gældende.

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og forslag til lov om arbejdsmarkedsbidrag

De to lovforslag indeholder dels en forenkling af den gamle lov om arbejdsmarkedsbidrag, dels sikres der overensstemmelse mellem reglerne for opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag med reglerne for de øvrige skatter på arbejdsindkomst. Der sker dog også en mindre udvidelse af de indkomster, der kan give anledning til betaling af arbejdsmarkedsbidrag. Lovforslaget skønnes at indbringe et merprovenu på 15 mio. kr.

Den nye lovgivning er betydeligt enklere end den tidligere, og samtidig sikrer udvidelsen af skattebasen en mere ensartet beskatning af forskellige typer af indkomster. LO bifalder derfor lovændringen.

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende

Lovforslaget betyder, at der ikke længere er en skattefordel ved medarbejderobligationer og individuelle medarbejderaktieordninger. De gældende regler har været oplagt urimelige og har sikret højtlønnede muligheden for at få en del af lønnen udbetalt til en meget lav beskatning. LO kan derfor fuldt ud bakke op omkring dette forslag.

Lovforslaget sikrer et forhøjet tillæg for lavtlønnede til befodringsfradraget. Tillægget udgjorde tidligere 25 pct., men hæves til 64 pct. Det betyder, at lavtlønnede med kort til arbejde bliver kompenseret fuldt ud for reduktionen i de ligningsmæssige fradrag. Det gælder dog ikke lavtlønnede med mere end 41 kilometers transport til arbejde. I aftaleteksten fremgår det, at man vil fastholde gevinsten ved lavtlønnet beskæftigelse, som indebærer en vis befodrning. Denne hensigt tilsiger, at det maksimale fradrag bør hæves til 25.700 i stedet for 15.400 kr. Det vil sikre fuld kompensation til lavtlønnede med op til 60 kilometers transport til arbejde.

Under de gældende regler får dagplejere et særligt fradrag, der udgør 46 pct. af lønnen. Dette fradrag hæves til 60 pct. af lønnen. Det højere fradrag dækker dog ikke helt det tab, som dagplejerne får ved reduktionen i den skattemæssige værdi af fradraget. Dermed sikres det kun næsten, at dette fradrag bibeholder værdien. LO finder det hensigtsmæssigt, at dagplejerne ikke bliver negativt berørt af begrænsningen i fradragsretten.

Der indføres et grønt miljøtillæg for firmabiler. Det nye tillæg vil give et større incitament til at vælge mere brændstoføkonomisk ved køb af firmabiler. Det vil give anledning til mindre CO₂-udledning. LO bakker op omkring dette element i lovforslaget. LO vil samtidig give udtryk for utilfredshed med, at et tidligere element i skatteaftalen blev fjernet – nemlig forslaget om at pålægge et privat anvendelsestillæg for varebiler, som er indregistreret før den 3. juni 1998. Det ville have sikret en hurtigere udskiftning af de gamle CO₂-forurenende biler og dermed et bedre miljø.

I lovforslaget indføres en ny multimediebeskatning, hvorefter personer, der får stillet computer, telefon eller internet til rådighed, tillægges 5.000 kr. årligt i indkomst. LO støtter som udgangspunkt beskatningen af frynsegoder. Det skal sikres, at indkomst beskattes uafhængigt af hvilken form, den optræder i. Den nye beskatning virker dog alt for tilfældig og vil i mange tilfælde være alt for høj. For mange ansatte er de berørte goder meget tæt knyttet op til arbejdslivet, mens den private brug er marginal. Det betyder, at den ekstra beskatning langt overstiger den værdi, frynsegodet har for disse ansatte. Derudover vil mange lønmodtagere kun have enten fri telefon eller computer til rådighed. I disse tilfælde vil den nye multimedieskat også give anledning til en beskatning, der er højere end værdien af personalegodet. LO anbefaler derfor, at der sikres en betydeligt bedre sammenhæng mellem beskatningen og den faktiske personlige værdi af personalegodet.

Derudover skal der i ordningen sikres en "smidighed", som gør, at man f.eks. kan have sin PDA/arbejdstelefon med hjem uden at man skal beskattes heraf. Hvis det ikke kan lade sig gøre, vil det f.eks. kunne medføre, at man som ansat i hjemmeplejen efter sidste hjemmebesøg skal forbi sin arbejdsplads og aflevere sin PDA, inden man tager hjem. Næste morgen skal man så igen forbi sin arbejdsplads inden det første hjemmebesøg. Det vil medføre betydelige ekstra-omkostninger og uhensigtsmæssige arbejdsgange i den offentlige service.

Skattekommissionen foreslog, at der skulle ske en beskatning af sundhedsforsikringer, der efterhånden har fået en meget stor udbredelse. LO beklager, at denne anbefaling ikke er blevet fulgt. Det er særligt ærgerligt, når skatteaftalen ellers forsøger at gøre op med andre skævvridende frynsegoder.

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven

I lovforslaget sættes der en grænse over fradragsberettigede indbetalinger til ratepensioner og ophørende livrenter på 100.000 kr. Det er hensigtsmæssigt at begrænse den skattebetænkning, der finder sted gennem meget høje pensionsindbetalinger.

I lovforslaget findes der dog en undtagelse for indbetalinger til en varig livrente. Det betyder, at personer, der betaler topskat, stadig kan reducere beskatningen markant. Forslaget vil derfor kun have begrænset betydning.

Grænsen for fradragsberettigede indbetalinger bør derfor gælde for alle typer af pensionsindbetalinger med løbende udbetaling.

Lov om en grøn check

I Lovforslaget indføres en grøn check på 1.300 kr. til alle personer over 18 år, derudover udbetales yderligere 300 kr. pr. hjemmeboende barn under 18 år. Dette tillæg kan dog maksimalt udbetales til to børn. Den grønne check aftrappes med 7,5 pct. ved indkomster, der overstiger 360.000 kr.

Den grønne check vil sikre de dårligst stillede en højere disponibel indkomst; men den grønne check vil ikke tilnærmelsesvis dække de udgifter, som højere grønne afgifter og sundhedsafgifter vil pålægge den enkelte husholdning. Samtidig indebærer aftrapningen af den grønne check, at den sammensatte marginalbeskatning bliver højere for de berørte personer. Det betyder, at den forhøjelse af grænsen for betaling af topskat, der også er en del af skattereformen, reelt bliver mindre på grund af denne nye ekstrabeskatning. Det er endvidere uforståeligt, at familier med mange børn ikke kompenseres forholds-mæssigt. Dette hensyn gælder også dagplejere, der gennem de højere afgifter rammes i særlig høj grad ved at have 4-5 børn hjemme i dagtimerne. Dagplejerne bør derfor kompenseres for denne ekstraudgift, og modtage en grøn check på 300 kr. pr. barn de passer.

Bemærkningerne er afgivet med forbehold for godkendelse i LO's styrende organer.

På vegne af LO's Daglig Ledelse

Hanne Bødsgaard

Lisette Rasmussen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Weidekampsgade 8
Postboks 470
0900 København C
Tlf. 70 11 45 45
Fax 33 30 44 99
www.hk.dk/privat

Sendt pr. e-mail til: pskper@skm.dk

Høring: Forslag til Lov om ændring af Ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende

HK/Privat har fra Skatteministeriet modtaget *Forslag til Lov om ændring af Ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende* i høring.

HK/Privat er opmærksom på, at lovforslaget indgår i en samlet skattepolitisk pakke, og at reguleringerne i forslaget skal ses som sådan et samlet kompleks.

HK/Privat finder, at forslaget omkring multimediebeskatningen er af en særlig problematisk karakter, idet forslaget vil få en specifik negativ effekt på det danske arbejdsmarked og dennes udvikling hen imod et fleksibel og fremtidsorienteret arbejdsmarked. HK/Privat vil derfor knytte høringssvaret til denne del af skattepakken.

En række af HK/Privats medlemmer varetager dele af deres arbejde hjemmefra.

En sådan udnyttelse af en hjemmearbejdsplads eller adgangen til at varetage dele af arbejdet hjemmefra har hidtil været uden skattemæssige konsekvenser for den ansatte, såfremt ordningen ikke omfattede adgang til fri telefon, der hidtil er blevet beskattet ud fra en forestilling om, at den fri telefon havde en privat værdi for den enkelte medarbejder.

Det danske arbejdsmarked er baseret på et videnssamfund. Her går udviklingen mod øget kommunikation gennem forskellige multimedieplatforme. Generelt finder HK/Privat, at den øgede brug af disse platforme bør fremmes mest muligt, for at Danmark skal kunne gøre sig gældende i det fremtidige samfund.

En øget beskatning af multimedieforbruget trækker i den forbindelse også generelt i den forkerte retning.

I relation til beskatning af arbejdsgiverbetalt computer eller internetopkobling er det vores erfaring, at muligheden for at arbejde hjemmefra tilbydes vores medlemmer for at udnytte arbejdstagerens arbejdskraft optimalt. Dette er ikke alene i både arbejdstager og arbejdsgivers interesse, det er også positivt for samfundet, hvor arbejdsmarkedet længe har efterlyst yderligere arbejdskraft.

En øget beskatning på multimedier vil derfor have som konsekvens, at den samlede udnyttelse af arbejdskraften på det danske arbejdsmarked i sidste ende forringes.

For visse af HK's medlemsgrupper er det en nødvendig del af arbejdet og fra arbejdsgivers side pålagt at indgå i rådighedsvagter eller på anden måde stå til rådighed for at kunne udføre arbejde af hastende karakter via opkobling til it-systemer hjemmefra. Dette gælder ikke mindst for de medlemsgrupper, der består af it-medarbejdere. For disse grupper gælder, at det er vanskeligt at

finde et reelt alternativ til den måde, som varetagelsen af arbejdet i dag er indrettet på, idet it-systemet er selve deres arbejdsredskab. Disse grupper vil ikke kunne varetage deres arbejde uden at blive pålagt den ekstra skat.

Andre af HK's medlemmer udfører arbejde fra hjemmet for at nedbringe transporttiden mellem hjemmet og arbejdspladsen. På visse arbejdspladser er der således mulighed for at aftale planlagte ugentlige hjemmearbejdsdage. I den relation udgør muligheden for at arbejde hjemmefra en vigtig tidsbesparende faktor for den enkelte, som har en længere afstand mellem arbejdet og hjem. Dette kan således virke ansporende for at bosætte sig i udkantsområder i forhold til arbejdspladserne. For det danske samfund vil muligheden for at udføre arbejdet hjemmefra endvidere have en vis transport- og miljømæssig konsekvens.

Weidekampsgade 8
Postboks 470
0900 København C
Tlf. 70 11 45 45
Fax 33 30 44 99
www.hk.dk/privat

Muligheden for at arbejde hjemmefra bruges af vores medlemmer også for at opnå en bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv. En række arbejdsgivere har således konsekvent brugt muligheden for at arbejde hjemme fra, som et element i rekruttering af medarbejdere blandt de af vores medlemmer, der har små børn.

Regeringen nedsatte i december 2005 Familie- og Arbejdslivskommissionen, der skulle kortlægge og analysere, hvilke krav det moderne familieliv og det moderne arbejdsliv stiller til et mere fleksibelt samfund i fremtiden, herunder til et fleksibelt arbejdsmarked.

Kommissionen fremkom med deres anbefalinger til forbedring af forholdet mellem familie- og arbejdsliv i maj 2007. Kommissionen skriver i deres anbefaling nr. 9:

"Arbejdspladserne bør tilstræbe størst mulig fleksibilitet i arbejdets organisering.

Medarbejdere, der spiller en rolle i forhold til at organisere deres eget arbejde, har et bedre udgangspunkt for en god balance mellem familie- og arbejdslivet. En række arbejdspladser har forskellige metoder til at skabe mere fleksibilitet for medarbejderne. Der kan fx være tale om at indføre individuel skema-planlægning, hvor vagter kan planlægges fleksibelt, om selv at have indflydelse på arbejdstiden og om at kunne arbejde hjemme."

At muligheden for at arbejde hjemmefra giver en øget fleksibilitet i forholdet mellem familie- og arbejdsliv er således ikke ukendt for regeringen eller partierne i Folketinget, idet dette er en af pointerne i Kommissionens anbefalinger.

H/ Privat finder, at forslaget om multimediebeskatning vil være i direkte modstrid med de anbefalinger som regeringen fik af Familie- og Arbejdslivskommissionen. I relation til børnefamilierne finder HK/Privat derfor, at forslaget vil hæmme udbuddet af arbejdskraft og skubbe det danske arbejdsmarked i retning af mindre fleksibilitet mellem arbejds- og familieliv.

Samlet set finder HK/Privat, at den foreslåede øgede beskatning af multimediebrugen bør udgå helt af skattepakken, idet den vil virke forringende på arbejdsudbuddet og modvirke et fleksibelt arbejdsmarked, hvor parterne bevæger sig hen imod at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen.

Med venlig hilsen

Karin Retvig
Formand for HK/Privat

Hørings svar til Lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende

26. marts 2009

NJH/vj

Kommentarer til ad. 2.7.2 (ændring af beskatning om multimedier) i lovforslaget. Kommentarerne

Side 1/1

Lovforslaget tilsigter at beskatte privat anvendelse af multimedier, der betales af arbejdsgiveren. Som udgangspunkt er det altså ikke sigtet at beskatte erhvervsmæssig anvendelse af multimedier.

De konkrete bemærkninger i lovforslaget vil imidlertid alligevel indebære, at en række personer vil være i tvivl om, hvorvidt de kan undgå en beskatning – også selv om der kun anvendes et multimedie erhvervsmæssigt.

En række af medarbejderne i installationsvirksomhederne har en mobiltelefon, PDA eller computer til rådighed i arbejdstiden. Ofte forudsættes denne at være tilgængelig uden for arbejdstiden, så den enkelte medarbejder kan kontaktes af virksomheden, kunder eller kolleger med henblik på at løse pludseligt opståede problemer og eventuelt træffe aftale om udkald eller arbejdsopgaver den følgende dag.

I de situationer, hvor en medarbejder f.eks. tager en mobiltelefon med hjem med henblik på at kunne tilkaldes og kontaktes, er det ikke rimeligt, at medarbejderen skal kunne risikere at blive beskattet af en privat anvendelse – naturligvis under forudsætning af, at multimediet ikke er til rådighed herfor.

Derfor foreslår TEKNIQ, at det præciseres 1) At der ikke bliver tale om beskatning, såfremt der foreligger klar instruktion om, at det pågældende multimedie ikke må anvendes privat. 2) Det forhold, at en mobiltelefon eller PDA er taget med hjem, ikke i sig selv er udtryk for, at den er til privat rådighed.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att.: Karin Brinkbæk

Pr. e-mail: pskper@skm.dk

25. marts 2009

Hørings svar - lovforslag vedrørende Forårspakke 2.0

Tak for muligheden for at kommentere lovforslagene.

Forslag til ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)

FRR har ingen bemærkninger til dette forslag.

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

FRR har følgende bemærkninger til ovenstående lovforslag:

A)

Indførelse af et loft på 50.000 kr. pr. år for fradrag for rejse- og opholdsudgifter, som afholdes af medarbejdere m.v.

FRR opfordrer til, at der i forbindelse med en indførelse af ovenstående stramninger etableres nogle klare og enkle skatteregler på området, som ikke medfører yderligere administrative byrder for virksomhederne.

B)

Indførelse af ny og ensartet multimediebeskatning på 5.000 kr.

Det er FRR's opfattelse, at de nye regler set ud fra et medarbejdersynspunkt vil blive anset som en for dyr løsning, og man vil derfor frasige sig muligheden for at gøre gavn af de nævnte arbejdsgiverbetalte løsninger.

Dette kan medføre en forringet mobilitet på arbejdsmarkedet, idet mange i dag benytter sig af muligheden for arbejdsgiverbetalt it-opkobling i eget hjem.

I revisionsbranchen er en arbejdsgiverbetalt pc, fri telefon eller hjemmearbejdsplads med internetadgang ofte en del af ansættelseskontrakten og derfor meget udbredt.

FRR ser derfor en stor risiko for, at mobiliteten på arbejdsmarkedet vil blive udhulet ved indførelse af en generel multimediebeskatning, og skal derfor henstille til, at multimediebeskatningen med 5.000 kr. ikke gennemføres.

Afslutningsvis skal FRR ikke undlade at gøre opmærksom på den meget korte høringsfrist, der er givet til besvarelse af hørings svar vedrørende Forårspakke 2.0. Dette er ikke tilfredsstillende set i lyset af høringsmaterialets omfang.

Med venlig hilsen

Peter Nielsen
skattekonsulent

Domstolsstyrelsen

Skatteministeriet
pskper@skm.dk

St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

NIJ11697/Sagsbeh. NIJ
J.nr. 4104-2009-18.3
dir.tlf. 33929583
mail nij@domstolsstyrelsen.dk

25. marts 2009

Forårspakke 2.0

Skatteministeriet har i en e-mail af 24. marts 2009 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til de udkast til lovforslag, der udmønter Forårspakke 2.0.

Forårspakke 2.0 indeholder på domstolenes område blandt andet nogle mindre ændringer af boafgiftsloven og dødsboskatteloven.

Vi har ikke bemærkninger til de fremsendte udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Niels Juhl

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

26. marts 2009

Vedr.: Danske Advokaters høringsvar om udkast til lovforslag vedrørende udmøntning af forårspakke 2.0.

1. Indledning

Skattekommissionen offentliggjorde den 2. februar 2009 sit forslag til skattereform (Lavere skat på arbejde).

Den 23. februar 2009 offentliggjorde regeringen på baggrund af Skattekommissionens betænkning Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat.

Regeringen indgik den 1. marts 2009 en aftale med Dansk Folkeparti om en skattereform og en række nye vækstinitiativer (Aftale om forårspakke 2.0).

Skatteministeriet har herefter den 20. marts 2009 sendt i alt 12 udkast til lovforslag i høring med anmodning om eventuelle bemærkninger **senest den 26. marts 2009, kl. 20.00**. Lovforslagene, der vil blive fremsat samtidig, udgør sammen med et yderligere lovforslag udmøntningen af den politiske aftale, der er indgået med Dansk Folkeparti den 1. marts 2009.

Indledningsvis bemærkes, at med hensyn til selve lovgivningsprocessen er det efter Danske Advokaters opfattelse dybt problematisk i forhold til hensynet til at sikre den fornødne lovkvalitet, at lovudkastene er sendt i høring med så ekstremt kort en høringsfrist.

Det har - henset til den ekstremt korte høringsfrist - ikke været muligt at foretage en mere grundig gennemgang af samtlige 12 udkast til lovforslag.

På den baggrund skal Danske Advokater for indeværende alene fremkomme med de bemærkninger, der er gengivet nedenfor under pkt. 2 (bemærkninger til de enkelte lovudkast).

Lovudkastenes nærmere indhold vil af navnlig tidsmæssige grunde ikke blive gennemgået og kommenteret i detaljer, ligesom det nærmere indhold alene vil blive omtalt, hvor konteksten nødvendiggør det.

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
service@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Som der nærmere er redegjort for i det følgende, er Danske Advokater imod den foreslåede afskaffelse af omkostningsgodtgørelsen for selskaber og fonde. Der henvises til pkt. 2.4. nedenfor.

Efter Danske Advokaters opfattelse er der betydelige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med den foreslåede afskaffelse af omkostningsgodtgørelsen.

I den forbindelse skal Danske Advokater bemærke, at selskaber vil få et økonomisk tab, der svarer til forskellen mellem fradragsværdien på 25% af udgiften til advokat til at føre en skattesag og den nuværende godtgørelse, som er mindst 50% i tabte sager, og 100% i sager, som er vundet i overvejende grad. Selskaber risikerer således at blive påført en økonomisk byrde - også i de tilfælde, hvor selskabet fra starten har haft ret.

Efter Danske Advokaters opfattelse er der endvidere et klart misforhold mellem den i bemærkningerne anførte begrundelse om teoretisk misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen og den grundlæggende forringelse af retsstillingen for selskaber, som afskaffelsen vil indebære.

Hertil kommer, at man med forslaget tillige afskærer muligheden for anvendelse af syn og skøn på en smidig, hensigtsmæssig og retssikkerhedsmæssig fornuftig måde.

Danske Advokater skal desuden bemærke, at der med forslaget skabes et ulige forhold mellem selskaber på den ene side og skatteadministrationen på den anden side, idet skattemyndighederne selv anvender de ressourcer, som skal til for at føre de sager, der vurderes nødvendige at føre mod borgerne.

Herudover vil omkostningsgodtgørelsen i sager, som Skatteministeriet fører videre efter at have tabt i landsskatteretten eller landsretten, og som nu medfører 100% omkostningsgodtgørelse til borgeren - som jo typisk vil være involveret i en principiel sag - også falde væk.

2. Danske Advokaters bemærkninger til de enkelte udkast til lovforslag

2.1. Udkast til forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum m.v. (Ophævelse af visse momsfritagelser og udvidet lønsumsafgift for den finansielle sektor m.v.) - (Skatteministeriets j.nr. 2009-211-0009)

Generelt bemærkes, at denne del af forslaget først skal træde i kraft pr. 1. januar 2011, hvorfor der ikke er tvingende grunde til at gennemføre det allerede på nuværende tidspunkt med en meget hastig behandling sammen med de øvrige forslag i Skattereformpakken.

Danske Advokater skal derfor opfordre til, at denne del af forslaget udsættes til senere fremsættelse, således at Folketinget i forbindelse med en sådan senere fremsættelse får mulighed for at tage stilling til og nærmere fastlægge området for afgiftspligtig levering af fast ejendom.

Forslaget tilsigter at implementere momsdirektivsystemets bestemmelser om levering af fast ejendom. Imidlertid lægger forslaget op til, at skatteministeren bemyndiges til at foretage den nærmere definition af, hvilke ejendomme der skal være afgiftspligtige i relation til afgrænsning af nye og gamle ejendomme. En så vid bemyndigelse til administrativt at fastlægge afgiftspligt er betænkelig. At der er væsentlige afgrænsningsproblemer fremgår af bemærkningerne, hvor det anføres at fast ejendom kan være mange ting, og der skal nu sondres mellem nye og gamle ejendomme m.v.

Forslaget giver endvidere ikke klar anvisning på, hvilke ubebyggede grunde, der kan sælges som private ejendomme og dermed momsfrit, og hvilke personer, der skal lade sig momsregistrere f.eks. i forbindelse med frasalg af grunde fra helårsejendom, landbrugsejendom eller helårsbolig. Det kan f.eks. være ved udstykning i forbindelse med salg af privat helårsbolig eller sommerhus pga. arealbetingelserne for skattefrit salg efter parcelhusreglen. Det bemærkes, at begrebet økonomisk virksomhed ifølge praksis også omfatter lejlighedsvis transaktioner. Salgspris vil typisk ligge over omsætningsgrænsen for momsregistrering på kr. 50.000.

Forslaget forekommer at gå videre end momssystemdirektivet for så vidt angår bestemmelsen om, at særskilt levering af en bebygget grund skal være momspligtig. Den nærmere forståelse af bestemmelsen er ikke forklaret i de tilhørende bemærkninger.

Af de almindelige bemærkninger fremgår, at også levering af bebyggede grunde er afgiftspligtige efter momssystemdirektivet. Hertil bemærkes, at momssystemdirektivet fritager følgende ejendomme fra afgiftspligt:

- Bygninger eller dele heraf med tilhørende jord, bortset fra levering omhandlet i artikel 12 stk. 1 litra a
- Levering af ubebygget fast ejendom bortset fra de i artikel 12 stk. 1 litra b, nævnte byggegrunde
- Bortforpagtning og udlejning af fast ejendom (bortset fra hotel, parkeringspladser mv.)

Artikel 12 giver mulighed for at en medlemsstat kan anse enhver som afgiftspligtig person, der lejlighedsvis udfører:

litra a: levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord inden første indflytning

litra b: Levering af en byggegrund.

Levering af bebyggede grunde synes således omfattet af hovedreglen om afgiftsfri levering, medmindre der er tale om levering af bygning med tilhørende jord inden første indflytning.

Bemærkningerne til udkast til lovforslag anfører under Øvrige omfattede områder, at overdragelse af tinglige rettigheder som giver indehaveren heraf brugsret til en ny bygning med eventuel tilhørende jord eller til en byggegrund samt overdragelse af andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en ny bygning med eventuel tilhørende jord eller over en byggegrund, anses for at være levering af en ny bygning med eventuel tilhørende jord. Disse bemærkninger bør præciseres for at undgå tvivl om afgrænsning mellem momspligtig omsætning af fast ejendom og momsfri udlejning og bortforpagtning.

Det fremgår af det udsendte udkast til lovforslag, at momsfrigørelsen for administration af fast ejendom ophæves, jf. forslaget § 1, pkt. 2.

Den oprindelige beveggrund for i sin tid at fritage ejendomsadministration for moms skyldtes formentlig et hensyn til de private boliglejere. Indførelsen af momspligt på ejendomsadministration bør således også resultere i, at udlejere af private ejendomme kan forhøje lejen som følge af øgede driftsomkostninger.

Ovennævnte giver dog anledning til at påpege, at for så vidt angår private udlejningsejendomme omfattet af boligreguleringsloven vil det være huslejenævne, der skal tage stilling til rimeligheden af en eventuel forhøjelse som følge af øgede administrationsudgifter. Da det ofte er op til de enkelte huslejenævne at vurdere, hvorvidt man finder det rimeligt at forhøje lejen som følge af øget administrationsomkostninger, er der risiko for, at der kan opstå uensartet praksis rundt omkring i landet.

Som følge heraf og for at undgå, at den enkelte ejendomssejer risikerer at være den, der står tilbage med udgiften, bør det overvejes, om ikke der kan ske en præcisering af boligreguleringslovens § 8, således at det præciseres, at moms af administrationsudgifter altid skal anses for rimelige udgifter i boligreguleringslovens forstand. Dette henset til, at det oprindelige formål med at momsfrigørelse ejendomsadministration ikke var af hensyn til ejendomssejerne, men derimod af hensyn til de private boliglejere.

Det fremgår endvidere, at momslovens § 51, stk. 1, 4. pkt., ophæves, således at der ikke længere fra udlejers side skal indhentes samtykke hos lejer, når udlejer ønsker at blive frivilligt momsregistreret for udlejningen.

Ovennævnte giver anledning til at bemærke, at lejekontrakter med ikke momsregistrerede lejere, som f.eks. tandlæger og læger, kan være indgået i tillid til det gældende regelsæt, hvorefter at momsregistrering ikke kunne ske uden lejerens samtykke.

En ophævelse af lejers samtykke til udlejers momsregistrering vil derfor kunne ændre de forudsætninger, hvorunder parterne har indgået lejeaftalen. Det synes ikke at være rimeligt, at en lejer, som har indgået en kontrakt i tillid til det gældende regelsæt, kan få svækket sin retsstilling i forhold til udlejer som følge af, at momsloven ophæver hans ret til at modsætte sig momsregistrering.

2.2. Udkast til forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-711-0030)

Med hensyn til lovforslagets § 1 bemærkes, at de præcise regler utvivlsomt vil give anledning til, at der opstår utilsigtede, urimelige situationer. Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse om, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dispensation fra reglerne, hvor de medfører utilsigtede konsekvenser for den skattepligtige.

Danske Advokater skal vedrørende lovforslagets § 3, nr. 6-8, om dag til dag renten af forskudsskat bemærke, at det for mange selvstændigt erhvervsdrivende – særligt de, der anvender virksomhedsskatteordningen – kan være svært at vide før i marts måned, hvad den endelige skat bliver. Nok kan man vel lave beregninger i december måned, men disse er kun foreløbige og vil ændre sig i det omfang, der udstedes yderligere fakturaer.

Det foreslås, at adgangen til at betale restskat med op til 40.000 kr. uden procenttillæg opretholdes. I den forbindelse bemærkes, at for dem, der anvender virksomhedsskatteordningen, er der allerede sket stramminger i og med, at størstedelen af skatten skal indbetales senest sidste bankdag i indkomståret.

Da muligheden for ekstra høje pensionsindbetalinger på ratepension – som også kunne mindske skatten – vil bortfalde, taler også dette for, at muligheden opretholdes.

2.3. Udkast til forslag til lov om ændring af brændstofforbrugsafgiftsloven, registreringsafgiftsloven, vægtafgiftsloven, lov nr. 1337 af 19. december 2008 og lov nr. 1338 af 19. december 2008 (Grøn omlægning af bilbeskatningen) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-511-0035)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive høringssvar om dette lovudkast.

2.4. Udkast til forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-511-0038)

2.4.1. Forslaget om afskaffelse af selskabers og fondes ret til omkostningsgodtgørelse i skattesager

De nuværende regler om omkostningsgodtgørelse blev indført ved lov nr. 388 af 6. juni 2002 og var ét af de mål i regeringsgrundlaget fra 2001, som regeringsparterne forpligtede sig til at gennemføre i løbet af de første 100 dage ved regeringsmagten.

Reglerne indebærer, at en skatteyder kan få 100% godtgørelse for de udgifter, som han har haft til professionel bistand i forbindelse med en skattesag, hvis han får fuldt medhold eller medhold i overvejende grad. Opnår skatteyderen ikke fuldt medhold eller medhold i overvejende grad, ydes der omkostningsgodtgørelse på 50% af udgifterne til sagkyndig bistand.

Historik

Reglerne om omkostningsgodtgørelse i skattesager går tilbage til 1984, hvor der kunne ydes tilskud til sagkyndig bistand ved prøvelse af en skattesag for domstolene.

Siden er ordningen udvidet bl.a. i 1993 og 1998, så der også kan gives omkostningsgodtgørelse i sager for Landsskatteretten og skatteankenævnene.

I 1999 nedsatte skatteministeren et udvalg, som skulle se på ordningen med omkostningsdækning. Der var navnlig rejst kritik af, at skatteydere, som fik fuldt ud medhold i en skattesag, ikke tilsvarende kunne få fuldt ud dækning for sine udgifter til sagkyndig bistand. Resultatet var, at borgerne risikerede at stå tilbage med et økonomisk tab, selvom de fra starten af havde haft ret.

Udvalget mente, at det var for administrativt tungt at indføre en ordning med fuld omkostningsgodtgørelse, jf. betænkning nr. 1382 fra februar 2000, en holdning den daværende regering delte, og i det efterfølgende lovforslag blev der alene taget initiativ til at forøge tilskuddet til 50% for både personer (tidligere 38%) og selskaber (tidligere 32%) uanset sagens udfald.

Lovforslaget blev vedtaget som lov nr. 464 af 31. maj 2001, men navnlig Venstre og De Konservative var kritiske over for, at der ikke samtidig blev indført fuld omkostningsdækning. Venstre anførte bl.a.:

"På Venstre virker det stadig væk uacceptabelt, at en skatteyder kan stå tilbage med en regning, når skattevæsenet med piber og trommer har tabt sin egen sag. Det burde være umuligt at tabe penge på at vinde en skattesag."

"I Venstre ligger vi ikke under for den holdning, at den teoretiske misbrugsmulighed for den enkelte skal begrænse retssikkerheden for de mange."

Og fra De konservative lød det bl.a.:

"Vi har det udgangspunkt, at når man får 100 pct. ret i en sag ved skatteankenævn og de højere instanser, skal man også have 100 pct.s dækning. Det er et udtryk for, at de offentlige myndigheder har underkendt borgeren, og så skal borgeren ikke have omkostninger for at få sin ret."

Allerede under forhandlingerne om lov nr. 464 stillede Venstre og De Konservative ændringsforslag om højere omkostningsgodtgørelse, men et snævert flertal i Folketinget modsatte sig forslaget. Den politiske vilje var dog stor, og den 3. oktober 2001 fremsatte bl.a. Venstre, De konservative og Dansk Folkepart et beslutningsforslag som pålagde den daværende regering at fremsætte lovforslag om fuld omkostningsdækning.

Fuld omkostningsgodtgørelse en del af regeringsgrundlaget

Efter valget i november 2001 blev der lavet et nyt regeringsgrundlag mellem Venstre og Konservative "Vækst, velfærd – fornyelse". Retssikkerhed var et af hovedpunkterne, og det fremgik, at regeringen ønskede at indføre fuld omkostningsdækning i skattesager:

"Flere skatteydere opgiver at føre skattesager, fordi det ofte vil være en langvarig, økonomisk og psykisk belastning for den enkelte. Og der er en stor risiko for, at omkostningerne ved at få ret vil overstige den tilbagebetalte skat."

"Som led i en styrkelse af skatteborgernes retssikkerhed vil regeringen derfor fremlægge forslag om fuld dækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, som borgerne har vundet."

Fuld omkostningsdækning i skattesager var også et punkt i "Regeringens handlingsplan for de første 100 dage", og den 6. juni 2002 vedtog Folketinget lov nr. 388 om 100% omkostningsgodtgørelse i skattesager, som skatteyderen vinder fuldt ud eller i overvejende grad, eller som videreføres af skattemyndighederne. Loven ændrede ikke på adgangen til at opnå godtgørelse på 50% af udgifterne til sagkyndig bistand, såfremt sagen ikke vindes i overvejende grad.

Større retssikkerhed

Formålet med at give fuld omkostningsdækning i skattesager er at styrke borgernes retssikkerhed. Da regeringens lovforslag om omkostningsgodtgørelse blev fremsat i januar 2002, udtalte daværende skatteminister Svend Erik Hovmand:

"Flere skatteydere opgiver at føre skattesager, fordi det ofte vil være en langvarig, økonomisk og psykisk belastning for den enkelte. Der er desuden stor risiko for, at omkostningerne ved at få ret vil overstige den tilbagebetalte skat. Dette har Venstre og Det Konservative Folkeparti gennem en længere årrække påpeget som et problem over for den tidligere regering – uden at problemet på området er blevet løst.

Som led i en styrkelse af skatteborgernes retssikkerhed fremlægger regeringen derfor dette lovforslag, som sikrer borgerne og virksomhederne fuld dækning af deres udgifter til sagkyndig bistand i sager, som de vinder fuldt ud eller i overvejende grad.

Louforslaget skal ses som led i opfyldelsen af de mål, som regeringen har sat sig ved regeringsgrundlaget, og som regeringspartierne har forpligtet sig til at opfylde inden 100 dage.

Det er regeringens opfattelse, at de urimeligheder, som en skatteyder udsættes for ved at få ret i sin skattesag og alligevel stå tilbage med et økonomisk tab, vil blive fjernet med dette lovforslag."

Årlige redegørelser til Folketinget

Skatteministeren laver årligt en redegørelse til Folketinget om ordningen med omkostningsgodtgørelse med det formål, at det løbende kan sikres, at ordningen ikke misbruges. Redegørelserne viser, at den nuværende ordning er en succes, og at der ikke er anledning til at tro, at den bliver misbrugt.

En gennemgang af udviklingen i sager, hvor der gives omkostningsgodtgørelse viser følgende:

	2003	2004	2005	2006	2007
Fuldt medhold og medhold i overvejende grad	1.919	3.308	2.332	1.944	1.870
Medhold i mindre grad og tabt	1.559	2.514	1.949	2.496	1.926

I alt	3.478	4.822	4.331	4.440	3.794
-------	-------	-------	-------	-------	-------

Oversigten viser for det første, at de første to års stigninger i antallet af omkostningsgodtgørelsessager har stabiliseret sig, og at der oven i købet er sket et fald 2007. For det andet, så ligger antallet af omkostningsgodtgørelsessager hvor skatteyderen får fuldt medhold eller medhold i overvejende grad i snit på 54% i perioden 2003-2007. Med andre ord, skattemyndighederne har truffet forkerte afgørelser i over halvdelen af alle omkostningsgodtgørelsessager.

Ifølge en udbygget redegørelse til Folketinget for 2002-2004 kan en forklaring på det høje antal omkostningsgodtgørelsessager de første par år være, at flere borgere valgte at benytte sig af sagkyndig bistand. Af Landsskatterettens Årsrapport for 2004 fremgår det således, at andelen af sager med professionel bistand er steget med 8% (fra 76% til 84%) i perioden 2002-2004, hvilket Landsskatteretten begrundede med øget sagskompleksitet. Redegørelsen fremhæver i øvrigt, at der ikke er konstateret misbrug af ordningen, og ved offentliggørelsen den 15. december 2005 udtalte skatteminister Kristian Jensen:

"- Jeg er glad for, at alle borgere kan få dækket deres omkostninger, når de får ret i en klage. Økonomi skal ikke afholde nogen fra at klage, og derfor valgte vi at forbedre ordningen væsentligt i 2002 for at styrke retssikkerheden, siger skatteminister Kristian Jensen.

I næsten halvdelen af sagerne udbetales der i dag en godtgørelse på 100 procent til borgeren, fordi skatteyderen har vundet sagen eller fået medhold i overvejende grad.

- Vi kan se, at borgerne ikke bare bruger ordningen til at klage i øst og vest, men at de primært klager i de sager, hvor myndighederne ikke har været gode nok. Jeg er derfor meget tilfreds med ordningen som en garanti for retssikkerhed, siger Kristian Jensen.

- SKAT gennemfører løbende undersøgelser af eventuelle misbrug af ordningen, men har ikke kunnet konstatere, at et sådant finder sted. Det er jeg naturligvis glad for, slutter skatteministeren, som er indstillet på at lade ordningen fortsætte uændret."

Forårspakken 2.0

Med den nu foreslåede lovpakke vil regeringen, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance fjerne muligheden for omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde. Begrundelsen ifølge lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 3.6. er følgende:

"Baggrunden for forslaget er, at der efter de gældende regler er en vis risiko for udnyttelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse. De godtgørelsesberettigede har således et incitament til ikke at fremlægge dokumentation i skattesager, så længe de er under behandling hos SKAT, men til at vente, til SKAT har truffet en afgørelse i sagen, således at dokumentationen først fremkommer under en efterfølgende klagesag, hvor der kan opnås godtgørelse for udgifterne. Når adgangen til omkostningsgodtgørelse ved klageinstanser afskaffes og erstattes af fradragsret,

opnås, at omkostningerne til fremskaffelse af dokumentation i skattesager skattemæssigt behandles ens, uanset på hvilket tidspunkt under behandlingen af sagen dokumentationen fremlægges. Herved undgås en unødigt belastning af klagesystemet.

Der findes ikke at være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at afskaffe adgangen til omkostningsgodtgørelse for skattepligtige selskaber, fonde m.v., når omkostningerne i stedet gøres fradragsberettigede.”

Danske Advokaters bemærkninger

Danske Advokater stiller sig undrende over for skatteministerens begrundelse for at ophæve omkostningsgodtgørelsen for selskaber og fonde og erstatte den med fradragsret til en skattemæssig værdi af 25%.

For det første, så er vi ikke bekendte med, at skatteydere har spekuleret i at få en skattesag på halsen, frem for at få en evt. tvist afklaret administrativt med skattemyndighederne. Det forekommer at være et mere end tænkt eksempel, og er i øvrigt også i fuldkommen modstrid med god advokatskik og Venstres opfattelse anno 2000, hvor Marianne Fischer Boel i forbindelse med forhandlingerne af lov nr. 464 af 31. maj 2001 udtalte:

”Det må være åbenbart, at det må høre til undtagelsen, at en skatteyder vil føre en omkostningskrævende skattesag af lyst, og som jeg også nævnte det i forbindelse med førstebehandlingen, er der altid knyttet mange personlige omkostninger til det at køre en skattesag. Men i Venstre må vi nu konstatere, at et meget lille flertal afviser at give fuld omkostningsdækning, når en skatteyder har vundet en skattesag, med den begrundelse, at en sådan dækning kunne anspore til, at afgørelser bliver påklaget i et videre omfang, end hensynet til retssikkerheden kan begrunde det. Endvidere er der en udtalt bekymring over, at fuld omkostningsdækning kunne understøtte en ukritisk holdning til udgifter til sagkyndig bistand. Men så bliver jeg altså nødt til at sige, at i Venstre ligger vi ikke under for den holdning, at den teoretiske misbrugsmulighed for den enkelte skal begrænse retssikkerheden for de mange.”

Det er Danske Advokaters klare opfattelse, at begrundelsen om teoretisk misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen står i et klart misforhold til konsekvenserne af at afskaffe ordningen, som kunne løses med langt mindre restriktive midler end en grundlæggende forringelse af retsstillingen for alle landets selskaber.

For det andet, så mener vi – modsat regeringen anno 2009 – at det i meget betydelig grad er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at afskaffe omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde. Status bliver jo i givet fald, at det pågældende selskab risikerer at blive påført en økonomisk byrde ved at føre en skattesag, også selvom selskabet fra starten af har haft ret. Hvordan det harmonerer med regeringsparternes tidligere opfattelse af retssikkerhed, kan dårligt forklares, når henses til de tidligere gengivne citater fra forhandlingerne om lov nr. 464 af 31. maj 2001:

”Det burde være umuligt at tabe penge på at vinde en skattesag.” og ”Vi har det udgangspunkt, at når man får 100 pct. ret i en sag ved skatteankenævn og de højere instanser, skal man også have 100 pct.s dækning.”

Vores spørgsmål er derfor om retssikkerhed er mindre væsentligt i dag end i 2000? Og om skattelovgivning – navnlig selskabsskatteloven – er mindre kompliceret i dag end i 2000? Samtidig er vi urolige for, om skattemyndighederne bliver påvirket af de besparelser, de står overfor, og som nødvendigvis må betyde noget for ressourcetildelingen i de af SKATs enheder, som beskæftiger sig med selskaber og fonde. Med andre ord mener vi, at afskaffelsen af omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde i meget betydelig grad svækker de pågældendes retssikkerhed. Og med timingen i betragtning – finanskrisen og SKATs kommende reduktion af årsværk – frygter vi, at selskaber og fonde allerede i første instans møder en svækket retssikkerhed, hvilket kun forværres yderligere af, at de ikke efterfølgende kan få omkostningsgodtgørelse, og dermed kan være økonomisk tvunget til at leve med en forkert og uretmæssig afgørelse.

Henset til, at SKATs administration af omkostningsgodtgørelsesordningen i samarbejde med det kollegiale klagesystem for advokater har virket efter hensigten og ikke har været præget af misbrug, må det konstateres, at den skepsis, som Advokatrådet mødte lovforslag L 54 fra 2002 med, ikke var berettiget.

Når man fra regeringens side nu ønsker at fjerne omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde, bør man stille skarpt på, at dette også fratager selskabers mulighed for at løfte deres bevisbyrde på en hensigtsmæssig måde ved anvendelse af syn og skøn, hvortil Landsskatteretten efter en vurdering tidligere kunne meddele 100% omkostningsgodtgørelse. Denne store retssikkerhedsmæssige gevinst forsvinder også ved det nye lovforslag.

I og med at det efter officialprincippet indebærer en pligt for skattemyndighederne til at oplyse sagerne grundigt, inden der træffes afgørelse, er det Danske Advokaters bekymring, at syn og skøn først vil blive taget i brug ved domstolene, hvor der er mulighed for at få dækket omkostningerne af modparten i form af tilkendte sagsomkostninger. Dette vil medføre en uhensigtsmæssig forskydning af sagsmængden til ulempe for domstolene, når sagerne kunne have fundet deres rette og endelige løsning ved anvendelse af syn og skøn i de administrative instanser.

Dette indebærer derfor også en forringet retsstilling i form af længere sagsbehandlingstider fra en ligningssags opstart til dens endelige afgørelse ved klagemyndigheder eller ved domstolene. Desuden fordyres klage- og retssagsbehandlingen af, at der indrømmes fradragsret for advokatudgifter i flere instanser. Alt i alt et tungere system også for SKAT som modpart og for samfundet som helhed.

Hertil kommer, at sager, hvor landsskatteretskendelser eller landsretsdomme videreføres af Skatteministeriet efter at have været tabt af Skatteministeriet, og som tidligere medførte 100% omkostningsgodtgørelse til borgeren, som jo typisk var involveret i en principiel sag, også forsvinder ved lovforslaget.

Selskaber vil derfor stå tilbage med et økonomisk tab svarende til forskellen mellem fradragsværdien på 25% af udgiften til advokat til førelse af skattesagen og den tidligere godtgørelse, som altid var mindst 50% i tabte sager og 100% i sager, som var vundet i overvejende grad.

Danske Advokater er derfor klart af den opfattelse, at mulighederne for mindre og mellemstore aktie- og anpartsselskaber for at få ret i skattesystemet alvorligt forringes i et skattesystem, som bliver tiltagende mere kompliceret. Dette er særdeles retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Heroverfor står, at Skatteministeriets advokatressourcer ikke er underlagt nogen begrænsninger af samme art som private borgeres, og at skattesystemet bruger de ressourcer, som skal til for at føre de sager, som vurderes nødvendige at føre mod borgerne.

Der er derfor skabt et ulige forhold mellem borgere og virksomheder på den ene side og skatteadministrationen på den anden side, som ikke fortjener at blive forringet til borgernes og virksomhedernes ugunst.

Af de ovenfor anførte grunde og ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning bør forslaget om at afskaffe omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde efter Danske Advokaters opfattelse udgå og den nuværende ordning opretholdes.

Under alle omstændigheder bør der i givet fald være betydelig fokus på udviklingen, herunder de retssikkerhedsmæssige aspekter. Såfremt forslaget måtte blive vedtaget, foreslås det, at der fremover – f.eks. i retssikkerhedschefens årlige handlingsplan – kommer særlig fokus på selskaber og fondes retssikkerhed.

2.4.2. Forslaget om afskaffelse af adgangen til fradrag for advokat- og revisoromkostninger og omkostninger til undersøgelser af nye markeder i forbindelse med etablering af virksomhed

De særlige regler i ligningslovens §§ 8 I og 8 J for visse udgifter til advokat- og revisionsydelse i forbindelse med etablering af virksomhed samt udgifter til undersøgelser af nye markeder foreslås afskaffet. Reglerne blev indført som et vækstfremmeinitiativ under den tidligere borgerlige regering i 1991 som en hjælp til de mange små og mellemstore virksomheder, som det danske erhvervsliv kendetegnes ved.

Reglerne var tiltænkt som en hjælp til iværksættere og til virksomheder, som ønskede at udvide deres forretningsgrundlag bl.a. ved etablering af filialer og datterselskaber i andre lande, idet man efter ligningslovens § 8 I gav adgang til fradrag for udgifter til undersøgelser af nye markeder med henblik på senere etablering af erhvervsvirksomhed for disse markeder.

Navnlig i en alvorlig konjunkturedgang som den nuværende i 2009 synes det at være risikabelt at indskrænke fradragsretten for iværksættere og virksomheder, som har mod på at udvide deres forretningsgrundlag. Når der henses til, at en typisk iværksætter i dag anvender 100.000 til 200.000 kr. alene på revisor- og advokatbistand ved virksomhedsstart, som sikrer, at virksomheden kommer i gang på et fornuftigt kontraktmæssigt grundlag, således at virksomhedsejeren senere undgår problemer, synes det at være et bidrag til samfundsmæssig værdiskabelse, som her sættes på spil ved lovforslaget.

Rådgivning er med til at sikre virksomheden dens forretningsmæssige platform, og et fravær af rådgivningen, som kan blive den yderste konsekvens af lovforslaget, vil uden tvivl hæmme danske iværksætter til skade for samfundsudviklingen i bred forstand.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at lovforslagets timing er uheldig, og at Skatteministeriet hellere skulle se på, om udgifter anvendt før virksomhedsetablering i et bredere perspektiv fremover bør gøres fradragsberettigede.

2.4.3. Forslag til ændringer af aktieavancebeskatningsloven

§§ 4 A og 4 B – Definition af datterselskabs- og koncernselskabsaktier

Det foreslås, at skattefriheden vedrørende datterselskabs- og koncernselskabsaktier ikke skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor moderselskabets primære funktion er at eje mindst 10 pct. af aktierne i et datterselskab, og hvor moderselskabet ejes af selskaber, der ikke selv indirekte besidder mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet.

Det fremgår ikke nærmere af lovforslaget eller motiverne hertil, om et moderselskab, der ejes som anført, men hvor dette eksempelvis igennem dets ultimative aktionærer udøver aktivt ejerskab i datterselskabet eller koncernselskabet, også vil være omfattet af bestemmelsen.

Det er således vores opfattelse, at undtagelsen til skattefrihed alene bør omfatte moderselskaber, der alene har til formål at foretage passiv kapitalanbringelse i datter- eller koncernselskab og altså ikke udøver et aktivt ejerskab.

§ 17A – Aktier ejet af kapitalfondspartnere - Personer

Det foreslås, at det merafkast, som kapitalfondspartnere oppebærer, gøres til personlig indkomst for kapitalfondspartneren, når investeringen foretages direkte i kapitalfonden.

Det foreslås således, at den del af kapitalfondspartnernes afkast, der ikke overstiger en standardforrentning på 6,5 pct. af den kapital, som kapitalfondspartneren har indskudt ("Standardafkastet"), beskattes som aktieindkomst, mens resten beskattes som personlig indkomst.

Vi forstår forslaget således, at ovennævnte regler træder i kraft, så snart der mellem kapitalfondspartneren og investorerne er aftalt en fordeling af overskuddet i kapitalfonden, der afviger fra en fordeling af overskuddet af indskudt kapital. Dette kan illustreres med følgende eksempler:

	Partner	Investorer
Nominel kapital	2 mio. kr.	8 mio. kr.
Indskudt kapital udover nominel kapital (overkurs)	0	0
Fordeling af overskud	20 pct.	80 pct.
Overskudsandel ved et overskud på 10 mio. kr.	2 mio. kr.	8 mio. kr.

I eksemplet vil hele kapitalfondspartnerens overskudsandel være aktieindkomst, da kapitalfondspartneren ikke har fortrinsret til at modtage overskud.

Indskyder investorerne i eksemplet derimod yderligere kapital ved overkurs – og følges dette indskud ikke op af kapitalfondspartneren med et yderligere forholdsmæssigt indskud – aktiveres ovennævnte forslag, som følgende eksempel viser:

	Partner	Investorer
Nominel kapital	2 mio. kr.	8 mio. kr.
Indskudt kapital udover nominel kapital (overkurs)	0 kr.	1 mio. kr.
Fordeling af overskud	20 pct.	80 pct.
Overskudsandel ved et overskud på 10 mio. kr.	2 mio. kr.	8 mio. kr.

I eksemplet modtager partneren fortsat 2 mio. kr. af overskuddet. Heraf beskattes et beløb på 6,5 pct. af 2 mio. kr. – 130.000 kr. – som aktieindkomst, mens resten – 1.870.000 kr. – beskattes som personlig indkomst.

Såfremt den skattemæssige behandling af selskabsdeltagernes overskudsandel afhæng af, hvor meget kapital den enkelte partner har indskudt – og den dermed følgende risiko – ville ca. 1,8 mio. kr. (2 mio. kr. /11 mio. kr. * 10 mio. kr.) skulle anses for aktieindkomst og ca. 0,2 mio. kr. for personlig indkomst.

Lovforslaget indebærer således, at kapitalfondspartneren end ikke tillades en forrentning af den indskudte kapital svarende til den reelle risiko, som

kapitalfondspartneren har påtaget sig. Afkastet vil altid højst kunne udgøre 6,5 pct. af den indskudte kapital, mens det mulige tab på aktierne ikke vil være begrænset tilsvarende.

Samtidig er det værd at notere sig, at kapitalfondspartnerens reelle risiko ofte vil være væsentlig større, end hvad der følger af det nominelle indskud i kapitalfonden. Forslaget tager heller ikke højde for, at der i henhold til selskabslovgivningen kan være en anden risikoprofil forbundet med kapitalfondspartnerens ejerandele, således at kapitalfondspartnerens reelle risiko er langt større end den nominelle ejerandel. Dette kan ske ved særlige præferencerettigheder med forlods udbytterettigheder, likvidationsrettigheder, forrentningskrav stigende over tid osv.

Sammenfattende er det vores vurdering, at der ikke skal tages udgangspunkt i kapitalfondspartnerens kapitalindskud i forhold til den samlede kapital. Først når kapitalfondspartneren opnår en overskudsdel, der overstiger kapitalfondspartnerens andel af det samlede resultat i forhold til kapitalfondspartnerens reelle risiko (kapitalfondspartnerens indskud) skal overskuddet beskattes som personlig indkomst.

§ 17 A – Lånekapital indskud af andre end kapitalfondspartneren

Det fremgår af lovforslaget, at den foreslåede bestemmelse også tilsigter at ramme den situation, hvor den væsentligste andel af den samlede kapital udgøres af lånekapital, der er indskudt af andre selskabsdeltagere end kapitalfondspartneren.

Det fremgår hverken af forslagets ordlyd eller af motiverne, hvad der forstås ved "væsentligste andel af den samlede kapital". Vurderingen af dette spørgsmål bør ikke overlades til skattemyndighedernes diskretionære skøn, men derimod ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt fastsættes i lovgivningen.

§ 17 A – Kvalificering af merafkast på udgiftssiden

Forslaget forholder sig desuden ikke til, hvordan den del af overskuddet, der beskattes som personlig indkomst hos kapitalfondspartneren, skal kvalificeres på udgiftssiden.

I motiverne til lovforslaget anføres det systematisk, at merafkastet betragtes som en bonus til kapitalfondspartneren som følge af dennes succesfulde drift af kapitalfonden.

Det er fast antaget, at bonus og tantieme er at anse for en fradragsberettiget lønudgift, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Ud fra denne betragtning bør merafkastet, såfremt lovforslaget gennemføres i dets nuværende form, tillige være at anse som en fradragsberettiget lønudgift, og det bør i loven anføres, hvem der er at anse som rette omkostningsbærer og dermed kan foretage fradrag for "lønudgiften".

§ 23, stk. 5, jf. § 23 A – Lagerbeskatning og værdiansættelse

Det foreslås, at selskaber mv. skal anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på porteføljeaktier. Det følger herudover, at lagerbeskatningen skal ske på grundlag af aktiernes værdi. For unoterede aktier anses aktiernes værdi som det største beløb af aktiernes andel af indre værdi og aktiernes anskaffelsessum, hvilket betyder, at primo- og ultimoværdierne aldrig kan blive lavere end den skattemæssige anskaffelsessum (Det bør præciseres, at der ved den løbende lagerbeskatning skal vælges mellem det største af disse beløb, jf. at der i lovtæksten mangler ordet "enten").

Konsekvensen af ovennævnte er, at der under den løbende beskatning aldrig kan opstå et fradragsberettiget tab set i forhold til anskaffelsessummen, og at et eventuelt tab i forhold til anskaffelsessummen først kan fratrækkes ved afståelsen af aktierne

Eksempel: Hvis aktien er anskaffet til 100 og indre værdi ved indkomstårets udløb udgør 40 (efter indre værdi-metoden), udgør avancen i denne situation 0 kr. Stiger aktien året efter til 120, vil gevinsten udgøre 20, hvor der skal betales 4 i skat. Falder aktierne herefter til 80 opnås kun fradrag på 20, dvs. tilbagebetaling af 4 i skat, hvis der er andre indtægter at modregne i.

Konsekvensen af ovennævnte er, at reglerne om porteføljeaktier reelt kan komme til at fungere som successive rentefrie udlån til statskassen, idet den løbende beskatning altid først vil føre til gevinstbeskatning, mens fradrag aldrig kan overstige tidligere års gevinst før det tidspunkt, hvor aktierne sælges.

Såfremt et selskab får tilført kapital fra nye investorer, der ofte for eksempel tegner aktier til en højere kurs, end den de eksisterende investorer har tegnet til, vil den indre værdi af de eksisterende aktionærers aktier stige. Dette har den afledte konsekvens, at de eksisterende investorer vil skulle betale skat af denne værdistigning og som følge heraf være nødsaget til at frembringe likviditet til betaling af skatten.

I eksempelvis vækstvirksomheden vil de eksisterende aktionærer typisk ikke have mulighed for at betale en sådan skat af en ikke realiseret indkomst, hvorved deres muligheder for at frembringe kapital vil blive forringet som følge af forslaget.

Forslaget om, at der ved opgørelsen af aktiernes andel af indre værdi skal korrigeres i op- eller nedadgående retning for eventuelle forskellige rettigheder tillagt aktierne, giver anledning til væsentlige værdiansættelsesproblematikker. Forslaget opstiller således ikke nogen retningslinjer for, hvordan en sådan korrektion skal ske, herunder hvilke kriterier der kan tillægges betydning ved værdiansættelsen. Forslagets manglende stillingtagen til, hvordan værdiansættelse i disse situationer skal foretages, må efter vores vurdering forventes at medføre et væsentligt antal værdiansættelsessager ved de administrative klageinstanser.

Med hensyn til øvrige bemærkninger til § 23 fremgår det af bemærkningerne, at der ved salg i løbet af året skal ske opgørelse af gevinst/tab ud fra den faktiske afståelsessum. Dette bør også fremgå af selve lovtæksten.

§ 36 m.v. - Ændringer i reglerne for skattefrie omstruktureringer

Det foreslås, at det i forbindelse med en skattefri aktieombytning ikke skal være muligt at sælge aktierne i det erhvervede selskab i en periode på tre år fra ombytningstidspunktet. Ifølge motiverne er baggrunden for det treårige ejertidskrav ved skattefri aktieombytning, at det ikke skal være muligt at konvertere en skattepligtig avance til en skattefri avance.

Ejertidskravet omfatter ud over skattefri aktieombytning også skattefri spaltning, skattefri fusion og skattefri tilførsel af aktiver efter de objektive regler.

Efter ophævelsen af det ejertidskrav, som en betingelse for datterselskabers og koncernselskabers skattefrie salg af aktier, virker indførelsen af et nyt treårigt ejertidskrav ved skattefri aktieombytning ikke hensigtsmæssigt, idet et sådant krav som hovedregel vil ramme de tilfælde, hvor der ikke i rette tid er oprettet en holdingselskabsstruktur. Havde en person allerede oprettet et holdingselskab, ville aktierne i datterselskabet tilsvarende kunne sælges skattefrit fra første dag. Der er således ikke reale grunde, der taler for at straffe den personaktionær, som igennem en skattefri aktieombytning etablerer en holdingstruktur i forhold til den aktionær, der har etableret holdingstrukturen i forbindelse med køb eller stiftelse af datterselskabet.

I øvrigt ses ejertidskravets længde at være fastsat vilkårligt og uden sammenhæng med skattelovgivningens øvrige bestemmelser.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Det foreslås, at den skattemæssige anskaffelsessum ved overgangen fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning udgøres af handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010, hvis aktierne på dette tidspunkt har været ejet i tre år eller mere.

Det er efter vores vurdering retssikkerhedsmæssigt bekymrende, at skatteyderen på denne måde beskattes af fikserede, ikke realiserede aktieavancer. Dette gør sig med bestyrket vægt gældende, når det tages i betragtning, at lovændringer rammer de aktionærer, der havde udsigt til at realisere en skattefri aktieavance, hvis lovforslaget ikke blev fremsat. Det er vores opfattelse, at man ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt bør følge samme praksis som den tidligere regering, Nyrup-regeringen valgte ved skattereformen i 1993. Her sikrede man netop, at skatteydere ikke blev beskattet af fiktive ikke-realiserede gevinster ved at give mulighed for at vælge mellem flere mulige indgangsværdier for den fremtidige beskatning. Dette betød f.eks., at ejere af fast ejendom og aktionærer som inden 19. maj 1993 havde et ikke-fradragsberettiget tab, ved efterfølgende afståelse af ejendommen eller aktierne kunne anvende den faktiske oprindelige anskaffelsessum, hvis denne var højere end værdien pr. 19. maj 1993. Derved sikrede man, at ingen skatteyder blev beskattet af fortjeneste, som skatteyderen ikke havde haft, hvilket er det modsatte som sker med den påtænkte overgangsregel, hvor selskaber risikerer at blive beskattet af gevinst, selv om selskabet reelt har haft et tab på aktien.

Endvidere skaber lovforslaget en asymmetrisk skattemæssig behandling af henholdsvis gevinst og tab, idet den øgede beskatning af aktionæren ikke modsvares af en øget fradragsret.

Med hensyn til andre sproglige kommentarer til overgangsreglerne bemærkes følgende:

Ifølge overgangsreglen i § 22, stk. 6, litra 2), skal aktier, som pr. 1. januar 2010 har været ejet i mere end 3 år anses for anskaffet til handelsværdien på dette tidspunkt. Modsat fremgår, at man for aktier ejet under 3 år på overgangstidspunktet skal anse dem for anskaffet til den skattemæssige anskaffelsessum, hvorved forstås den oprindelige anskaffelsessum. Dvs. at man sondrer mellem den faktiske anskaffelsessum, hvorved forstås den oprindelige anskaffelsessum og en indgangsværdi, hvorved forstås aktiernes handelsværdi pr. 1. januar 2010.

Overgangsreglen harmonerer ikke med ordlyden af § 23 A, hvor det fremgår, at den løbende beskatning fra og med 2010 altid skal tage udgangspunkt i aktiernes skattemæssige anskaffelsessum, således at hverken ultimo eller primo værdien kan udgøre et lavere beløb end den faktiske anskaffelsessum.

Hvis denne begrænsningsregel ikke skal gælde for aktier, som pr. 1. januar 2010 har været ejet over 3 år, er der behov for en præcisering af overgangsreglen, således at det klart fremgår, at det er handelsværdien pr. 1. januar 2010 der skal udgøre den skattemæssige anskaffelsessum for aktier ejet over 3 år.

2.5. Udkast til forslag til lov om en grøn check (Skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter m.v.) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-311-0025)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive hørings svar om dette lovudkast.

2.6. Udkast til forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter og forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-321-0013)

Forslaget til ændring af lov om pensionsbeskatningsloven giver Danske Advokater anledning til følgende principielle bemærkninger vedrørende overgangsreglerne i lovforslagets § 2, stk. 6-11:

Motiverne til overgangsbestemmelserne giver det indtryk, at det er uproblematisk at ændre allerede indgåede pensions- og forsikringsaftaler, således at en del af fremtidige aftalte indbetalinger i henhold til disse typer pensions- og forsikringsordninger kan overføres til eksempelvis en livsvarig livrente eller pensionsordninger, som ikke er fradragsberettigede.

Det er imidlertid ikke helt så enkelt.

Vilkårene for de enkelte pensions- og forsikringsordninger oprettet efter pensionsbeskatningslovens § 8 eller § 11 A eller efter reglerne om ophørende livrenter er meget forskellige. De varierer alt afhængigt af det pengeinstitut, det forsikrings- eller pensionsselskab, som aftalen er indgået med. Disse aftaler rummer en række forpligtende vilkår for skatteyderen for den periode, hvor udbetalingerne skal ske.

Disse forpligtende vilkår kan være betinget af en række forskellige forhold, eksempelvis af forsikringsmæssig karakter eller af investeringsmæssig karakter.

En række af disse aftaler kan derfor være meget vanskelige at ændre, således at en del af de fremtidige indbetalinger enten overføres til en livsvarig livrenteordning eller til ordninger uden fradragsret.

Danske Advokater har den principielle opfattelse, at en skatteyder for så vidt angår allerede etablerede og for skatteyderen forpligtende pensions- og forsikringsordninger bør stilles skattemæssigt som på tidspunktet, hvor aftalen indgås.

Det gælder både i relation til fradragsretten på tidspunktet, hvor indskuddet sker, og i relation til vilkårene i henhold til den indgåede aftale.

Danske Advokater har forståelse for, at skatteyderen må acceptere, at fradragsværdien under kontraktperioden kan nedsættes grundet generelle ændringer af skattebyrden, ligesom skatteyderen også må acceptere, at der pålægges yderligere skatter i forbindelse med udbetalingen, når den til sin tid sker.

Det strider imidlertid mod grundlæggende retssikkerhedsprincipper, at skatteyderen ved en ændring af skatte- og afgiftsreglerne påføres tab i henhold til den for skatteyderen indgåede forpligtende pensionsordning og påføres tab, ved at fradragsretten begrænses i forhold til de forudsætninger, som aftalen om indskuddet på pensionsordningen blev indgået på.

I betragtning af, at der ikke kan oprettes nye aftaler om pensioner- og forsikringsordninger omfattet af de ovennævnte regler, og i betragtning af, at de allerede eksisterende aftaler pr. definition har et udløb inden for en overskuelig tidshorisont, og i betragtning af, at udbetalingerne forventeligt i et stort omfang vil blive omfattet af tillægspensionsbeskatningen på 9 %, finder Danske Advokater, at det af retssikkerhedsmæssige grunde bør være muligt efter overgangsbestemmelserne at gennemføre de allerede indgåede pensionsordninger i overensstemmelse med de aftalte vilkår og med den skattemæssige konsekvens, at der er fradragsret for indskuddene i fuldt omfang som hidtil. Samtidig foreslås det, at de foreslåede alternative løsninger i form af overførsel af en del af indskuddene til en livsvarig livrente eller til en ordning uden fradragsret skal være mulig.

2.7. Udkast til forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-311-0027)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive høringssvar om dette lovudkast.

2.8. Udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-311-0028)

2.8.1. Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. regel for aktier

Ved lovforslaget § 1, nr. 21, foreslås en dispensationsbestemmelse for fristen for indsendelse til SKAT af aftaler om tildeling af medarbejderaktier.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til forslaget, at det giver anledning til tvivl, om overholdelsen af fristen er en gyldighedsbetingelse. Uden at det udtrykkeligt fremgår, må man vel nærmest forstå bemærkningerne således, at det fremover vil være en gyldighedsbetingelse, at fristen overholdes, medmindre SKAT dispenserer fra fristen efter den foreslåede nye bestemmelse.

Det må anses for retssikkerhedsmæssigt uheldigt, at beskatningen af medarbejderne afhænger af, om arbejdsgiveren overholder en ordensmæssig bestemmelse, eftersom medarbejderen er uden indflydelse på, om betingelsen opfyldes.

Det foreslås, at man i stedet belægger den manglende indsendelse med en ordensbøde, som det kendes fra andre steder i skattelovgivningen. Hvis man fastholder, at overholdelsen af indsendelsesfristen er en gyldighedsbetingelse, bør det fremgå af selve lovteksten, således som det udtrykkeligt fremgår af ligningslovens § 7A, stk. 4 for de generelle ordningers vedkommende. Det bemærkes, at det forekommer rimeligt, at overtrædelse af ligningslovens § 7A, stk. 4, også kun har en ordensbøde som konsekvens og ikke at skattefriheden for den samlede ordning fortabes.

2.8.2. Loft over fradrag i henhold til rejseregler

Det fremgår, at der nu indføres et loft over en lønmodtagers muligheder for at trække udgifter til tjenesterejser/rejser til midlertidige arbejdspladser fra. Loftet gælder både fradrag med standardsatserne og med faktiske udgifter.

Det bemærkes, at det er tvivlsomt, om reglerne får nogen reel effekt, eftersom der ikke er noget loft over arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse efter samme satser. Det må således forventes, at de fleste arbejdsgivere og arbejdstagere vil indrette sig således, at arbejdsgiveren altid udbetaler en skattefri godtgørelse mod en mere eller mindre direkte aftalt lønnedgang for arbejdstageren, hvilket blot vil betyde en øget administration hos virksomhederne.

Det er uklart, hvorledes bundgrænsen på 5.500 kr. spiller sammen med loftet på 50.000 kr. Skal det forstås således, at der kan foretages et fradrag på 50.000 kr., forudsat at udgifterne efter de skematiske regler kan opgøres til 55.500 kr.?

Under alle omstændigheder er det således, at forslaget indebærer, at man lægger et nyt sæt regler (loftet- svarende til fradrag i ca. 3½ måned) ned over et i forvejen ret

komplikeret sæt regler om definitionen på et midlertidigt arbejdssted (som udgangspunkt begrænset til 12 måneder). Det bør undersøges, om den ønskede begrænsning af fradragsreglerne mere hensigtsmæssigt kan opnås gennem en generel begrænsning af definitionen af midlertidigt arbejdssted med regelforenklning til følge.

2.8.3. Multimediebeskatning

Overordnet set er der tale om en ønskværdig sammenskrivning og sammenlægning af reglerne om beskatning af disse personalegoder.

Det er uklart, hvorledes forslaget forholder sig til arbejdsgiverens betaling af medielicens.

Efter ordlyden af den foreslåede bestemmelse er det tilstrækkeligt, at et multimedie er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse. Det fremgår ikke af de specielle bemærkninger, om det er tilstrækkeligt til at udløse beskatning, at den private brug foregår på arbejdspladsen. Det er således uklart, om multimediebeskatningen i princippet udløses ved at medarbejderen (med eller uden arbejdsgiverens samtykke) taler privat i telefon på arbejdsstedet, surfer på internettet fra arbejdsstedet med private formål for øje m.v. Det bør klart fremgå, om det er hensigten at der udløses beskatning i en sådan situation. Efter den nuværende ordlyd af ligningslovens § 16, stk. 1 er det klart, at privat brug af telefon på arbejdsstedet ikke er omfattet af bestemmelsen. Det foreslås, at lovforslagets ændring af ligningslovens § 16, stk. 12, 1. pkt. formuleres således:

"Den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der af en arbejdsgiver m.v., som nævnt i stk. 1 er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse udenfor arbejdsstedet, udgør et grundbeløb på 5.000 kr. (2010-niveau)."

Også af hensyn til arbejdsgiverens indberetningspligt, jf. for tiden bekendtgørelse nr. 421 af 2/5 2007 er det væsentligt at vide, om privat brug af multimedier på arbejdspladsen udløser beskatning.

I de specielle bemærkninger gøres nogle ret detaljerede bemærkninger om, hvornår der foreligger en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet. Disse bemærkninger forekommer ikke helt retvisende.

Efter ordlyden af den foreslåede bestemmelse er det en betingelse for beskatning, at multimediet af en arbejdsgiver "er stillet til rådighed".

Udgangspunktet for, om en arbejdstager har privat rådighed over et multimedie afhænger derfor i første række af den aftale, der er indgået herom med arbejdsgiveren. Hvis aftalen tillader privat brug af et multimedie, vil der være grundlag for beskatning, uanset om arbejdstageren konkret har benyttet sig af adgangen til at bruge multimediet.

Hvis der ikke foreligger en skriftlig aftale om brugen af multimediet, vil der kunne lægges vægt på de faktiske forhold, herunder som beskrevet i de specielle bemærkninger om arbejdstageren de facto har taget multimediet med hjem.

Hvis der derimod foreligger en skriftlig aftale om, at arbejdstageren ikke må bruge multimediet privat, f.eks. udtrykt i ansættelseskontrakten eller ved en særskilt aftale (tro- og love-erklæring) om, at arbejdstageren ikke må anvende multimediet privat, må det afhænge af de faktiske forhold, om der udløses beskatning. Hvis det er arbejdstageren, som ensidigt og uden arbejdsgiverens vilje benytter multimediet privat, er der – henset til ordlyden af den foreslåede bestemmelse - næppe grundlag for beskatning (men derimod nok grundlag for et erstatningskrav fra arbejdsgiveren mod arbejdstageren). Hvis arbejdstagerens private brug finder sted imod den skriftlige aftale, men med arbejdsgiverens stiltiende samtykke (arbejdsgiveren ser igennem fingre med den private brug) vil der være grundlag for beskatning.

Hvis man ønsker, at arbejdstageren altid multimediebeskattes ved en faktisk privat anvendelse af multimediet eller ved en formodning om en faktisk privat anvendelse af multimediet, bør bestemmelsens ordlyd præciseres.

Igen er der særlig grund til afklaring af disse forhold som følge af arbejdsgiverens indberetningspligt. I praksis vil arbejdsgiveren næppe kunne indberette på andet grundlag end den skriftlige aftale med medarbejderen, medmindre arbejdsgiveren de facto har samtykket i en privat anvendelse uanset en modgående skriftlig aftale.

2.9. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer, lov om afgift af konsum-is, lov om afgift af mineralvand m.v. og lov om tobaksafgifter (Afgiftsforhøjelser på chokolade, is sukkerholdig sodavand og tobak samt afgiftsnedsættelse på sukkerfri sodavand) – (Skatteministeriets j.nr. 2009-231-0021)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive høringssvar om dette lovudkast.

2.10. Udkast til forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og andre love (Konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.) – (Skatteministeriets j.nr.2009-711-0029)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive høringssvar om dette lovudkast.

2.11. Udkast til forslag til lov om ændring af arbejdsmarkedsbidrag – (Skatteministeriets j.nr. 2009-311-0026)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive høringssvar om dette lovudkast.

2.12. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om afgift af spildevand, lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser og forskellige andre miljøafgiftslove (Forhøjelse af spildevandsafgiften og afgiften på HFC-gasser m.fl., nedsættelse af afgiften på emballage til vin og spiritus m.m.) – (Skatteministeriets j.nr. 2008-101-0076)

Danske Advokater har ikke fundet anledning til at afgive høringssvar om dette lovudkast.

Venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
icedirektør/retschef

Dansk Landbrug
Axelborg
1620 København V
Att. Lars Eghøj

26. marts 2009

Til skatteministeriet

Samlet hørings svar

Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret takker for modtagelse af Forårspakke 2.0 i høring. Nedenfor kommer vi med bemærkninger til forslaget enkelte dele.

Indledningsvis bemærker Landscentret, at Forårspakke 2.0 er særdeles omfattende, og indeholder meget væsentlige ændringer. Det må derfor antages, at der herved er en væsentlig risiko for fejl og mangler.

Ud fra dette, og ud fra en forventning om, at høringen netop er til for, at der herved kan gives en kvalitativ tilbagemelding, er den foreliggende høringsfrist på knap en uge ikke tilfredsstillende. Det kan derfor ikke udelukkes, at der herved vil opstå fejl, som kunne have været undgået, hvis fristen havde været mere realistisk. Såvel lovgivningsfejl som fejl i nedenstående hørings svar. Hermed bliver retssikkerheden mv. offer for hastværk.

Der kan herved henvises til fx erfaringerne med den såkaldte Pinsepakke. Her var det nødvendigt med en meget omfattende justering kort tid efter. Og dengang var der mere tid til at gennemarbejde lovgivningen.

Tillige vanskeliggøres processen ved den måde, hvorpå ministeriet har valgt at fremsætte forslagene. Således er fx indholdsmæssigt sammenhængende ting medtaget i flere forskellige lovforslag. Ligesom eksempelvis ændringer vedrørende fx ejendomsavancebeskatningsloven findes i flere af lovforslagene. Uden at dette fremgår af nogen af overskrifterne.

Desuden savnes der i vidt omfang eksempler til belysning af reglerne. Det kunne også være hensigtsmæssigt, hvis det i sådanne situationer oplystes, hvornår lovforslagene forventedes fremsat.

Såfremt ovennævnte forhold, herunder tidspresset, giver anledning til misforståelser, beklages dette.

Overordnet set er det hensigtsmæssigt med opdatering af grundbeløbene. Dette bør dog gøres konsekvent til 2010-niveau, således at der ikke som foreslået er nogle, der opdateres til 2009-niveau.

Det bemærkes, at den manglende regulering af grundbeløbene i 2010 medfører en meget væsentlig skattestigning. Dette er et stort problem.

Om selskabsbeskatningen bemærkes det, at lovforslagene generelt ses at skærpe beskatningen væsentligt. Og Landscentret er af den opfattelse, at de få ændringer der er i lempelig retning, i væsentligt omfang alene vil føre til forenklinger. Og ikke til lempelser.

Endvidere bemærkes, at der ligger en stor informationsopgave i de mange ændringer. Både overfor borgere og virksomheder. Herunder i ændringerne i indberetninger mv., der allerede skal være gældende for indberetninger for 2009. Endvidere bør der tages højde for, om man systemmæssigt kan tage højde for ændringerne i relation til forskudsopgørelserne, fx i relation til de foreslåede ændringer af beskatningen af personalegoder og ændringerne vedrørende medarbejderobligationer.

Såfremt bemærkningerne giver anledning til spørgsmål er ministeriet meget velkomne til at kontakte Landscentret. Således at der fx ikke kommer til at foreligge misforståelser.

Venlig hilsen

Morten Homann
Skattechef
Dansk Landbrugsrådgivning
Landscentret | Økonomi
mhm@landscentret.dk
Telefon: 87 40 51 33

Jens Jul Jacobsen
Specialkonsulent, cand. jur.
Dansk Landbrugsrådgivning
Landscentret | Økonomi
jsj@landscentret.dk
Telefon: 87 40 51 29

J.nr. 2009-211-0009

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum m.v. (Ophævelse af visse momsfratagelser og udvidet lønsumsafgift for den finansielle sektor m.v.)

1. Ændringerne i afsnit 2.1

Det fremgår af lovforslaget, at der indføres moms på erhvervsmæssigt salg af fast ejendom i form af nye bygninger med tilhørende jord og byggegrunde.

Hvis en landmand sælger et mindre landbrugsareal på f.eks. 3.000 m² til en køber, der ønsker at opføre et parcelhus på grunden, skal landmanden da beregne moms af et sådant salg fra 1. januar 2011?

Hvis en privat person (ikke momsregistreret person) har en grund på f.eks. 5.000 m² og frasælger f.eks. 1.000 m² til en køber, der ønsker at opføre et parcelhus på grunden, skal sælger da momsregistreres og beregne moms af salget fra 1. januar 2011? Det forudsættes, at det momspligtige salg er over 50.000 kr.

I afsnittet definerer man en bygning i momsmæssig forstand. Det fremgår af definitionen på en bygning, at der herved forstås enhver grundfast konstruktion.

Det ønskes i den forbindelse oplyst om en vindmølle anses for en grundfast konstruktion? (Formentlig er alle vindmøller fastgjort på denne måde, men i hvert fald er større vindmøller fastgjort til grunden med en større betonkonstruktion.)
Eller skal man lave en opdeling i en betonkonstruktionsdel og en vindmølledel?

Gælder der tilsvarende forhold vedrørende siloer mv?

Endvidere ønskes svar på, om landmanden skal lave en opdeling af bygningerne i momspligtigt salg af bygninger, som er under 5 år gamle og moms frit salg af bygninger, der er ældre end 5 år i følgende situation:

En landmand sælger sin landbrugsejendom, der alene består af jord og bygninger. Der hører således ikke nogen besætning, maskiner, beholdninger m.v. til ejendommen. Det antages i eksemplet, at ejendommens bygninger har en alder der varierer fra 1 år til 50 år.

Hvad vil svaret være, hvis ejendommens bygninger er en sammenbygget bygningsmasse, hvor der er tale om både til - og ombygninger, der både er over og under 5 år?

På mange landbrugsejendomme bliver der bygget til og om – og det sker i mange tilfælde hvert år. Det er således relevant at få oplyst i hvilke situationer, der skal beregnes moms og i hvilke, der ikke skal beregnes moms efter de foreslåede regler.

Endvidere ønskes svar på følgende:

Hvis en landmand driver en landbrugsejendom på f.eks. 100 HA og frasælger f.eks. 20 HA til sin nabolandmand, hvor noget af det frasolgte areal ifølge lokalplanen for området er udlagt til parcelhusgrunde til fremtidig beboelse.

Skal der beregnes moms af dette salg?

Skal man dele salget op i et momspligtig og et momsfrit salg, hvis ikke hele arealet er udlagt til bebyggelse?

Landmanden der køber arealet på 20 HA, fortsætter med at drive jorden videre indtil arealet rent faktisk bygges og udbydes til salg.

Hvordan skal man beregne landmandens fradrag for udgifterne ved salget?

2. Afsnit 2.3.1 (ejendomsadministration)

Det fremgår af lovforslaget samt bemærkningerne, at man ønsker at indføre moms på ydelser, hvor en udlejer selv administrerer sine egne ejendomme.

Det ønskes oplyst om en landmand skal beregne moms af en administrationsydelse i forbindelse med, at han f.eks. udlejer sin forpagterbolig til en medarbejder, som han har ansat?

Og om dette også gælder, hvor der sker udlejning til fx et interessentskab, hvor landmanden er medinteressent? (Man kan i givet fald diskutere, om der er grundlag herfor.)

Og om dette også gælder, hvor der sker udlejning til fx et aktieselskab, hvor landmanden er (med)aktionær? (Man kan i givet fald diskutere, om der er grundlag herfor.)

Hvis landmanden udfører viceværtsarbejde for lejer f.eks. i form af snerydning, skal han beregne moms af denne ydelse?

Skal landmanden beregne moms af viceværtsydelsen, hvis ydelsen er inkluderet i den momsfrie udlejning og momsfrie betaling af forpagterboligen?

Landmandens virksomhed(er) i ovennævnte eksempel består i virksomheder; En momspligtig landbrugsvirksomhed og en momsfritaget udlejningsvirksomhed.

Hvis en privat person eller en momsfritaget virksomhed udlejer fast ejendom, skal vedkommende da opkræve moms af administrationsydelsen? Eller vil det forudsætte, at de momspligtige ydelser er på min. 50.000 kr. årligt?

J.nr. 2009-711-0030

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning)

1. Generelt

Lovforslaget indeholder meget væsentlige bemyndigelser til skatteministeren. Både vedrørende ikrafttrædelser af forskellige bestemmelser og i relation til indholdsmæssige forhold.

Ud fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel er dette meget uheldigt. Reglerne og ikrafttrædelsesbestemmelserne bør i videre omfang fremgå af loven. Og der bør være mere ensartethed mht. ikrafttrædelserne.

Bemyndigelserne er samtidig med til at gøre, at det er meget uoverskueligt, hvilke regler der gælder og hvornår de i givet fald gælder fra. For både Folketinget, SKAT, skatteydere og skatterådgivere. Dette medfører bl.a. administrative konsekvenser, der ikke er medtaget i bemærkningerne

Endvidere er overskriften meget upræcis.

2. § 1

Lovforslagets § 1, nr. 4 og 6 – ABL §§ 13 A og 14 Tab på børsnoterede aktier samt aktier optaget til handel på et reguleret marked

Landscentret kan godt følge argumenterne i lovforslaget omkring stramning af mulighederne for at få fradrag for tab på børsnoterede aktier, investeringsfondsforeningsbeviser, aktier optaget til handel på et reguleret marked m.v.

Landscentret finder det dog ikke særlig hensigtsmæssigt, at man indfører skærpelsen, som tidligere fremsat senest i L86 for 2007/08, men uden at medtage den udvidede mulighed for tabsfradrag, som ligeledes fremgår af L86.

Landscentret skal derfor opfordre til, at ABL § 13 og § 13 A skrives sammen, som foreslået i L86 for 2007/08. Der vil således også være mulighed for at tab på bl.a. børsnoterede aktier kan modregnes i aktieindkomsten og overskydende tab kan modregnes i den skattepligtiges øvrige skatter.

Landscentret opfordrer SKAT til at gøre meget opmærksom på, at både de oplysninger, som den skattepligtige selv indsender omkring f.eks. købesummer for tidligere år eller indeværende år, samt oplysninger som danske eller udenlandske fondshandlere indberetter, udelukkende registreres og **ikke** lignes af SKAT på oplysningstidspunktet. Og at de først lignes på tidspunktet for en efterfølgende afståelse. Og det bør klart oplyses, hvorledes alle disse oplysninger tjekkes.

I lovforslaget nævnes det, at reglerne samlet set vil give en mindre administrativ byrde til den skattepligtige, idet fondshandlerne skal indberette køb og salg.

Det er dog Landscentrets opfattelse, at der vil være en øget administrativ byrde for den skattepligtige, idet den skattepligtige er nødt til at kontrollere, at samtlige indberettede oplysninger både fra danske og udenlandske fondshandlere er korrekte. Og man bliver afhængige af andres evne til korrekt indberetning. Endvidere skal den skattepligtige selv indsende oplysninger om handler, som ikke er indberettet af en fondshandler. (Det bør i øvrigt præciseres, at dette er muligt, hvor fx en udenlandsk fondshandler ikke vil/kan gøre det).

Oplysningerne skal som udgangspunkt kontrolleres og indsendes inden udløbet af selvangivelsesfristen. Alt dette medfører en væsentlig forøgelse af de administrative byrder, som der ikke er taget tilstrækkeligt højde for.

Tidligere skulle den skattepligtige "bare" have styr på køb og salg, når der skulle opgøres en avance. Denne kunne ligge flere år fremme i tiden. Dette gav en forøget frist til at finde og kontrollere oplysningerne.

Det bemærkes herved, at forslaget er møntet på dem, der ikke er indstillet på at oplyse. Ikke desto mindre kommer det til at ramme alle.

Endvidere kan man for de skattepligtige, som vil have svært ved at overskue årets handler, tvivle på det retssikkerhedsmæssige i, at man er afhængig af andres indberetninger for at opnå et evt. fradrag for tab.

Landscentret vil foreslå, at det præciseres, om indberetningerne skal være inklusive eller eksklusive handelsomkostninger. Alternativt hvordan omkostninger i forbindelse med handlerne skal indberettes, hvis de skal indberettes særskilt.

Endvidere er der tilsyneladende et uløst problem i relation til forkerte indberetninger, hvor den indberetningspligtige ikke længere eksisterer på det tidspunkt, hvor fejlen opdages. Der bør tages stilling til, hvorledes dette løses.

3. § 2

§ 2, nr. 1

Forslaget er bemærkelsesværdigt ikke omtalt i afsnittet om lovforslagets enkelte elementer (afsnit 3).

Det fremgår ikke nærmere, hvilke anmodninger der tænkes på. Udover at det i de bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at man tænker den brugt i relation til genanbringelse af ejendomsavance. Dette vil man dog ved § 5, nr. 6 indføre særskilt hjemmel til. Og i § 5, nr. 6, uden indstilling fra Skatterådet.

Det bør angives, hvilke andre områder der tænkes på.

Det bør afklares, hvad sammenhængen er i forhold til § 5, nr. 6, således at man ikke indfører to bestemmelser, hvor man i bemærkningerne anfører, at man (blandt andet) vil opnå det samme. Men hvor retsstillingen er forskellig.

Der kan tillige henvises til det indledningsvist anførte om bemyndigelser til skatteministeren.

§ 2, nr. 2, feltlåsning

Bemærkningerne i afsnit 3.A.4.2. om dokumentation for, at skatteyderen har villet rette forkerte (lave) indberetninger hænger ikke tilstrækkeligt sammen med det oplyste om den tekniske tilrettelæggelse. Og det forværres af, at skatteyderen skal over i bekendtgørelsen om underretningsmåder for at se, at det eksempelvis ikke vil frigøre ved forsæt. Der skabes

således ikke som angivet en klarhed., Det er således ganske uklart og usikkert, hvad der skal til, for at dokumentere, at der ikke er ansvar. Der er således ikke tilstrækkelig retssikkerhed.

Proceduren med, at skatteyder skal rette henvendelse til indberetter, hvorefter denne kan tilrette indberetningen, hvorefter feltet låses op, hvorefter skatteyderen kan tilrette osv., er meget omstændelig. Og den forudsætter, at der i visse tilfælde løbende skal tjekkes, om der er sket ændringer i indberetningen. Dette bør gøres mere enkelt – ikke bare på sigt. Hvis man ikke har en enkelt løsning klar, bør ændringerne udskydes, til denne løsning er klar.

Bemærkningerne i afsnit 8.4 ses ikke at være dækkende for de administrative konsekvenser for borgeren. Og heller ikke for, hvad der skal til, for at der er sket tilstrækkelig underretning.

4. § 3

§ 3, nr. 1

Forslaget er bemærkelsesværdigt heller ikke omtalt i afsnittet om lovforslagets enkelte elementer (afsnit 3).

Begrebsmæssigt er der en forskel på den nugældende § 1, hvor det er et krav, at personen "har bopæl" og så forslaget om "opretholder bopæl". Det bør præciseres, om der herved er tiltænkt en forskel. Særligt i relation til eksempelvis TfS 1986,299 ses der at være en væsentlig forskel.

Såfremt der ønskes en udvidelse af den fulde skattepligt bør virkningstidspunktet genovervejes. Således at man ikke rammes, hvis man har indrettet sig efter den eksisterende lovgivning. Det bemærkes herved, at disse forhold ofte ikke kan ændres uden videre.

§ 3, nr. 2

Forslaget er bemærkelsesværdigt heller ikke omtalt i afsnittet om lovforslagets enkelte elementer (afsnit 3).

Ordet "m.v." bør principalt udgå af forslaget til bestemmelsen. Alternativt bør det klart præciseres, hvad det indebærer.

Det bemærkes herved, at det i bemærkningerne relaterer sig til eksempler på institutioner, mens det i loven relaterer sig til andet end institutioner. Lovteksten er således væsentligt mere omfattende end bemærkningerne lægger op til, idet ordlyden nu omfatter andet end institutioner. Derved sker der reelt en udvidelse af skattepligten.

§ 3, nr. 6-8

Bestemmelserne pålægger skatteyderne en væsentlig højere rente, end den rente der gives ved overskydende skat. Og det tilfører staten meget væsentlige midler på bekostning af skatteborgeren. Særligt hvor beløbene er under 40.000 kr. forekommer ændringerne at være meget indgribende.

Dette skal ses i sammenhæng med, at der ikke kan skaffes adgang til årsopgørelsen på Tastselv før langt inde i året, hvilket har stor betydning for lønmodtagere. Endvidere bliver erhvervsdrivende med variable/usikre indkomster meget hårdt ramt, uden at de har mulighed for at tilpasse skattebetalingen helt nøjagtigt inden udløbet af indkomståret. Disse forhold bør afbødes.

Den forudsatte beregning af skat + renter via regnemodulet vil antageligt tillige medføre rigtig mange indbetalinger, hvor beløbet enten er lidt for lille eller lidt for stort. Dvs. til administrativt kaos og administrativt besvær for både skatteborgeren og det offentlige, herunder i forbindelse med telefonisk kontakt, ekstra indbetalinger, tilbagebetalinger mv. Herunder skal borgeren jo tage højde for valørdage mv. Dette bør forenkles.

Tillige er tillægget i relation til dag-til-dag-renten i bemærkningernes afsnit 3.A.3.2 angivet til 4 procentenheder og ikke de 2, der angives i lovtæksten og andre steder i bemærkningerne.

Bl.a. bemærkningernes afsnit 3.A.3.2 tager ikke tilstrækkeligt højde for personer med fremadforskudt indkomstår, idet deres indkomstår ikke vil være færdigt den 1/1.

Af afsnit 3.A.3.2 fremgår, at såfremt den 1. juli i året efter indkomståret falder på en helligdag eller lørdag, forlænges betalingsfristen til den efterfølgende hverdag. Det bør klart fremgå, om dette medfører en forøget rentebetaling.

5. § 4

Der kan henvises til det indledningsvist anførte om de mange bemyndigelser til skatteministeren.

6. § 5

Forslagene er bemærkelsesværdigt heller ikke omtalt i afsnittet om lovforslagets enkelte elementer (afsnit 3).

Der mangler en stillingtagen til konsekvenserne i relation til bestemmelsen om bundfradrag i og med, at man ophæver stk. 3 om ejertidsfradrag. (Salg, hvor der tidligere har været foretaget delsalg). Jf. den nugældende henvisning i EBL § 5, stk. 2 til den nugældende stk. 3.

§ 5, nr. 6

Der henvises til det ovenfor om § 2, nr. 1 anførte.

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love. (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.)

1. Generelt

Titlen på lovforslaget antyder, at der er tale om foreslåede ændringer vedrørende aktieavance- og udbyttebeskatning, herunder om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning.

Imidlertid indeholder lovforslaget også meget væsentlige ændringer vedrørende ejendomsavance uden at dette fremgår af overskriften.

2. Lovforslagets § 1, nr. 6 – ABL § 4 A, stk. 3 Datterselskabsaktier

Der findes allerede flere eksempler på ejerstrukturer med "omvendte juletræer", der netop er indsat for at "investeringsprojekter" med mange ejere har været attraktive og rentable for investorerne.

Der har ikke tidligere i selskabsretten eller skatteretten været hindringer for denne form for ejerstruktur. En generel ændring med virkning fra og med 1. januar 2010, vil derfor ramme mange af de tidligere lovlige konstruktioner.

Landscentret foreslår derfor, at ændringen kun gælder for konstruktioner der etableres 1. januar 2010 eller senere, eller alternativt fra tidspunktet for fremsættelse af lovforslaget.

3. Datterselskabs-, koncern- og porteføljeaktier

Forenkling ctr. forøgelse af skattebetalingen

Den foreslåede ændring med skattefrihed for datterselskabs- og koncernaktier vil helt klart gøre det enklere for koncerner at ændre koncernstrukturen. Man er fri for at skulle tage hensyn til ejertid ved afståelser og udlodninger.

Men det kunne være oplysende at se en oversigt over, hvor stor beskatning, der har været tidligere ved salg af aktier i forbindelse med ændringer i koncernstrukturen. For umiddelbart virker ændringen mere som en forenkling end en mindskning af skattebetalingen.

Der er ikke tvivl om, at ændringen af beskatningen af porteføljeaktier (fra 66 pct. til 100 pct.) og uanset ejertid – for ikke at tale om lagerbeskatningen – vil give en forøgelse af skattebetalingen. Så hvis man sammenholder disse ændringer, er der formentlig ikke tvivl om, at det samlet set vil give en forøgelse af den samlede beskatning for selskaberne.

Lagerbeskatning af porteføljeaktier, konvertible obligationer, fordringer m.v.

Ud over forøgelsen af beskatningen ved at gøre tidligere skattefrie aktier skattepligtige, vil lagerbeskatningen i flere tilfælde blive hårdere. Og beskatningen adskilles fra likviditeten. Beskatningen vil endvidere i så godt som alle tilfælde ske hurtigere. Og uanset om aktierne, investeringsforeningsbeviserne, fordringerne m.v. beholdes som en langsigtet investering, vil der skulle betales skat løbende i et (aktie)marked, som formentlig vil være stigende fra 1. januar 2010 og frem. Særligt når man sammenholder det med udviklingen de seneste år.

I lovforslagets § 22, stk. 6 foreslås det, at porteføljeaktier, der vil kunne sælges skattefrit efter de tidligere regler, skal anses for at være anskaffet til handelsværdien pr. 1. januar 2010. Det anføres, at det er for at sikre, at avancer optjent i ejertiden ikke beskattes.

Med det faldende aktiemarked in mente vil der i mange tilfælde ikke være tale om en avance i ejertiden. Derimod vil der været tale om et tab, idet man kan forvente, at handelsværdien pr. 1. januar 2010 er lavere end den oprindelige anskaffelsessum, da aktierne jo er anskaffet mere end 3 år tidligere, hvor kurserne generelt set var noget højere.

I et eksempel hvor selskab A har købt aktier i 2006 for 100, og handelsværdien pr. 1. januar 2010 på grund af det faldende aktiemarked er faldet til 50, vil A, hvis det sælger aktierne ultimo 2010 til 80, blive beskattet af en avance på 30 i stedet for at få fradrag for et reelt tab på 20.

Med udviklingen på aktiekurserne de seneste år, vil eksemplet nok være gældende for mange selskaber. Det vil derfor være kritisabelt, at vedtage forslaget i sin nuværende form i disse tider.

Landscentret foreslår derfor, at indgangsværdien pr. 1. januar 2010 skal være det største beløb af enten den oprindelige anskaffelsessum eller handelsværdien pr. 1. januar 2010, da man efter forslaget risikerer at blive beskattet af forskellen fra handelsværdien pr. 1. januar 2010 og op til den oprindelige anskaffelsessum, selv om man reelt har haft et tab.

Endvidere kan lagerbeskatningen medføre en rentebelastning, jf. eksemplet nedenfor til § 11.

4. § 1, nr. 29

Der er ikke i relation til ABL § 23, stk. 4, 2. pkt. taget hensyn til ændringen af KGL § 25.

Som udgangspunkt bør man afskaffe ABL § 23, stk. 4, 2. pkt., idet den for personer medfører en lagerbeskatning, hvor der er en usymmetrisk beskatning (gevinster er skattepligtige mens tab ikke er fradragsberettigede). Dette gælder både for personer og selskaber, men selskaber bliver med de nye regler omfattet af andre bestemmelser. De væsentlige negative skattemæssige konsekvenser af en asymmetrisk beskatning i samspil med lagerbeskatning er netop baggrunden for at lagerbeskatningen efter det nye KGL § 25, stk. 4, 2. pkt., ikke skal gælde i de i dette punktum anførte situationer.

Såfremt bestemmelsen ikke afskaffes, bør det præciseres, hvad der gælder i relation til tidligere valg, som har været foretaget under helt andre forventninger/regelsæt i KGL § 25. Principalt bør man være fri af tidligere foretagne valg. Og der bør tages hensyn til ændringerne i KGL § 25.

Der henvises til det nedenfor om § 11, nr. 3 og 4 anførte.

5. Lovforslagets § 12, nr. 2 og 3 – LL § 8 J – Udgifter til udvidelse af erhvervsvirksomhed m.v.

Landscentret finder det bemærkelsesværdigt, at der på nuværende tidspunkt kommer en lovændring. Særligt når der henses til den seneste praksis, hvor Højesteret har gået imod SKATs opfattelse på området. I den forbindelse skal der blandt andet henses til de midler og ressourcer, der er ydet både på rådgivers og myndighedernes side det sidste årti i forbindelse med flere klagesager.

6. Lovforslagets § 15, nr. 9 og 10 – SFL § 52, stk. 3 og § 53 Omkostningsgodtgørelse for selskaber

Landscentret mener ikke, at der er grundlag for en så omfattende forskelsbehandling mellem selskaber og personer. Det anføres i lovforslagets "enkelte elementer", at det er på baggrund af, at der er en vis risiko for udnyttelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, ved at samtlige oplysninger i en skattesag ikke fremlægges under behandlingen hos SKAT, men "gemmes" til længere oppe i klagesystemet.

Endvidere strider lovforslaget afgørende med de argumenter, der er lagt til grund ved de senere lovændringer om omkostningsgodtgørelse.

Landscentret vil herudover for det første gerne spørge, om der er udarbejdet undersøgelser om forholdet, der støtter forslaget påstand?

For det andet vil Landscentret gerne spørge, om det ud fra disse undersøgelser er godtgjort, at rådgivere for selskabskunder eller selskaberne selv "gemmer" oplysninger og anden dokumentation til brug i sagen, således at det er omfattet af omkostningsgodtgørelsesmuligheden i klagesystemet?

For det tredje vil Landscentret gerne spørge, om hvordan forslaget argument hænger sammen med afskæring af omkostningsgodtgørelse i syn & skønssager?

Endvidere er Landscentret uenig i forslaget argument om, at der ikke ses at være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at afskaffe muligheden for omkostningsgodtgørelse, når selskaberne i stedet får mulighed for at fratække udgiften i indkomstopgørelsen.

Det er Landscentrets opfattelse, at der er en væsentlig forskel på, at udgiften bliver dækket med henholdsvis 50 eller 100 pct., eller om der gives fradrag i indkomsten til en skatteværdi på maksimalt 25 pct. (Det er i øvrigt ikke sikkert, at fradragsretten kan udnyttes).

7. Foreslåede ændringer for omstruktureringer uden tilladelse fra SKAT

Overordnet set hilser Landscentret de foreslåede forenklede regler om muligheder for skattefrie omstruktureringer uden tilladelse fra SKAT i ABL og FSL velkommen.

Landscentret finder det dog betænkeligt, at der så kort tid efter vedtagelsen af L23, hvor der blandt andet blev strammet op om reglerne for udlovningsbegrænsning, fremsættes et noget ændret regelsæt.

Landscentret vil anmode om, at det præciseres – evt. i form af en overgangsbestemmelse, om skattefrie omstruktureringer uden tilladelse fra SKAT følger de tidligere regelsæt med bl.a. udlovningsbegrænsning til følge, eller om de følger de nye regelsæt og dermed får en tillempet periode med begrænsning i mulighederne for afståelse.

8. § 2, nr. 1-2 og 6 mv. (Opjustering af grundbeløb til 2010-niveau)

Forslagene fremgår ikke af overskriften mv. Overskriften er dermed misvisende. Der henvises til det i indledningen og andre steder anførte.

9. § 2, nr. 3-5

Det foreslås, at 90%-nedslaget vedrørende genvundne afskrivninger på bygninger og installationer afskaffes. Forslagene fremgår ikke af overskriften mv. Overskriften er dermed misvisende.

Genvundne afskrivninger på en bygning er udtryk for, at der er foretaget for store skattemæssige afskrivninger i forhold til den faktiske værdiforringelse af bygningen. Når dette konstateres ved salg af bygningen, skal der ske en form for efterbeskatning af de for meget fratrukne afskrivninger, nemlig de "genvundne afskrivninger".

I det år, hvor der konstateres genvundne afskrivninger på bygninger, vil der ofte være en høj indkomst, da der ofte er store avancer mv., der kommer til beskatning som skattepligtig indkomst. Derfor vil der ofte være tale om, at de genvundne afskrivninger beskattes med den højeste marginalskatteprocent.

I de indkomstår, hvor der foretages skattemæssige afskrivninger på bygningerne, vil den skattemæssige fradragsværdi afhænge af det aktuelle indkomstårs indkomstniveau. Fradragsværdien af de foretagne bygningsafskrivninger vil således variere fra 25% til ca. 62%. (Nedsættes for fremtiden til maksimalt 56 %)

Oprindeligt blev genvundne afskrivninger på bygninger beskattet som særlig indkomst, dvs. med en 50% skat. Selv om marginalskatteprocenten dengang var på over 60%, blev de genvundne afskrivninger på bygningerne kun beskattet med 50%. Begrundelsen herfor må bl.a. antages at være, at fradragsværdien af de foretagne afskrivninger kunne være meget varierende.

Folketinget vedtog i 1996 at ophæve loven om særlig indkomst. Der indførtes samtidig en overgangsregel, hvorefter først 85% (1996 og 1997) og senere 90% af de genvundne afskrivninger skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette var begrundet med, at ingen genvundne afskrivninger skulle beskattes højere end hidtil på grund af ophævelsen af den særlige indkomstbeskatning.

Lovgiver har således såvel før som efter ophævelsen af den særlige indkomstbeskatning på 50% haft forståelse for, at der skulle ske en compensation for, at de afskrivninger, der ved realisation af bygningerne viser sig at være genvundne, har haft en varierende (og derfor ikke altid særlig høj) fradragsværdi. Lovgiver må således have ment, at det ikke var rimeligt at beskatte med en høj marginalskat, når der reelt var tale om en form for efterbeskatning af et fradrag, der ikke nødvendigvis havde en tilsvarende høj fradragsværdi. Med andre ord har man ment, at der skal være en vis form for symmetri mellem et fradrags skatteværdi og beskatningsprocenten ved "tilbageførslen" af det for meget foretagne fradrag.

Andre steder i skattelovgivningen er der taget højde for en sådan symmetri. Der henvises bl.a. til, at der i etableringskontoloven sker en compensation for, at fradraget for indskud på etableringskonto kun er et ligningsmæssigt fradrag med en fradragsværdi på ca. 33%. Dette kompenseres ved, at der ved investering i bygninger kun skal ske en reduktion af afskrivningsgrundlaget for bygningen med 58%.

Der kan endvidere henvises til den overgangssaldo for aktier, der blev indført med virkning fra 2007. Denne sikrede, at der ikke blev betalt en højere skat af tidligere års overskud eller opskrivninger, end det der var tilsigtet med den nye aktieindkomstskatteprocent på 45%.

Landscentret opfordrer derfor til, at forslaget om afskaffelse af 90%-nedslaget ikke medtages i det endelige lovforslag. Henset til nedsættelsen af marginalsatten burde man gå den anden vej.

10. § 5, stk. 2

Forslagene fremgår ikke af overskriften mv. Overskriften er dermed misvisende.

Der foreslås en præcisering af, at det kun er mælkekvoter omfattende af EBL, der skal indgå i fordeling af afståelsessummen, jf. EBL § 4, stk. 5. Mælkekvoter omfattende af afskrivningslovens § 40 C skal ifølge forslaget ikke indgå i fordelingen. Disse kvoter skal dog indgå i en fordeling af den samlede kontantomregnede salgssum efter reglerne i afskrivningslovens § 45, stk. 2.

Landscentret ønsker i forbindelse med ændringen af EBL § 4, stk. 5 at få præciseret, om der gælder et FIFO-princip eller et gennemsnitsprincip, når der skal ske opdeling af mælkekvoter, anskaffet før 19. maj 1993 og mælkekvoter anskaffet den 19. maj 1993 eller senere. Det bemærkes, at der ifølge afskrivningslovens § 40C, stk. 12 gælder et first in – first out princip, når en skatteyder ejer mælkekvoter anskaffet før 1. januar 2005 og mælkekvoter anskaffet 1. januar 2005 eller senere.

Der henvises til tidligere korrespondance mellem Skatteministeriet og Landscentret i forbindelse med indførelsen af AL § 40 C (lovforslag L 28-1, 2004/05, J.nr. 2004-411-0034), hvor ministeriet bl.a. anførte:

"Efter den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 40 C, stk. 11, skal der anvendes FIFO (first in – first out)-princippet, hvis skatteyderen både ejer mælkekvote anskaffet før 1. januar 2005 og mælkekvote anskaffet 1. januar 2005 eller senere.

Essensen i Dansk Landbrugsrådgivnings bemærkninger til denne bestemmelse synes at være, at der i forhold til de foreslåede regler i afskrivningslovens § 40 C i øvrigt skal anvendes FIFO-princippet, hvor der ved den skattemæssige behandling skal træffes et valg mellem mælkekvoter med samme rettigheder, dog ikke i tilfælde, hvor der i forhold til de gældende regler efter anden lovgivning, f.eks. efter ejendomsavancebeskatningsloven, måtte foreligge en anden praksis baseret på konkrete afgørelser.

Herudover henstiller Dansk Landbrugsrådgivning, at der ikke tages hensyn til forskellige fedtprocenter ved anvendelsen af FIFO-princippet, således at mælkekvoten kan opfattes som en enhed uanset forskellige fedtprocenter.

Kommentar:

Skatteministeriet kan tilslutte sig synspunkterne således, som de er beskrevet ovenfor."

I en Landsskatteretskendelse af 15. september 2004 (2-4-1847-1188 af 15. september 2004) er der anvendt et gennemsnitsprincip. Sagen drejede sig først og fremmest om en anden problemstilling vedrørende mælkekvoten. Men Landsskatteretten anvendte som nævnt et gennemsnitsprincip. Det bør i loven angives, om kendelsen mv. er udtryk for, at der efter reglerne i EBL gælder et gennemsnitsprincip. Og Skatteministeriets kommentar bør klargøres i relation til AL § 40 C.

11. § 5, stk. 5

Det foreslås, at der ikke længere kan genanbringes ejendomsavance i nogen form for fast ejendom, der udlejes (herunder bortforpagtes).

Landbruget påpegede ved indførelsen af genanbringelsesreglen i 1993 bl.a.:

"Det bør afklares, om man kan anvende genanbringelsesreglen også i tilfælde, hvor den solgte ejendom tidligere er blevet anvendt i ejerens (eller ægtefællens) erhvervsvirksomhed, selv om den på salgstidspunktet kun anvendes til udlejning. Hvis disse tilfælde ikke er omfattet af § 6 A, bør reglen ændres således, at den tidligere anvendelse af ejendommen i ejers erhvervsvirksomhed berettiger til at anvende genanbringelsesreglen."

Den daværende skatteminister anførte herefter:

"Regeringen agter at fremsætte ændringsforslag, der ændrer anvendelsesmulighederne for genanbringelsesreglen, således at der bliver adgang til at anvende bestemmelsen ved såvel genopførelse ved indtruffen skade, opførelse af til- og nybygninger som ved bortforpagtede landbrugsejendomme."

Det bemærkes i øvrigt, at der i 2005 blev lukket et såkaldt "skattehul", således at det ikke længere er muligt at unddrage sig beskatning af en tidligere genanbragt ejendomsavance.

Forslaget strider tilsyneladende mod disse relevante og stadig gældende bemærkninger. Og det gælder også for andre erhverv.

I bemærkningerne til de nu foreslåede ændringer er der to eksempler, der viser hvordan de foreslåede regler virker.

Landscentret ønsker en præcisering af, om begrænsningen af genanbringelsesmulighederne gælder såvel ved salg af udlejede landbrugsejendomme som ved køb af udlejede landbrugsejendomme.

Der ønskes endvidere en præcisering af, hvordan afgrænsningen i de to viste eksempler foretages. Herunder ønskes afklaret, hvad der menes med begrebet "begrænset del" i sætningen "og vil bortforpagte en begrænset del af ejendommen til naboen". Anvendelsen af et sådant begreb giver ikke sikkerhed om, hvad der gælder.

Der ønskes endvidere en præcisering af, hvordan de foreslåede regler virker, når f.eks. to landmænd har et interessentskab, hvor den ene eller begge interessenter udlejer deres landbrugsejendom til interessentskabet. Er der i denne situation tale om udlejning af fast ejendom, der udelukker anvendelse af genanbringelsesreglerne?

På side 46 i lovforslaget (pkt. 3.7) anføres:

"Ingen af disse opstramninger af genanbringelsesreglerne berører genanbringelse, der allerede er foretaget."

På side 34 i lovforslaget anføres:

"Initiativet træder i kraft hurtigst muligt."

På side 56 i lovforslaget (pkt. 4.7) anføres, at finansårvirkningen i 2009 skønnes at udgøre godt 5 mio. kr.

Ifølge § 22 i lovforslaget har loven generelt virkning fra og med indkomståret 2010. Der ses ikke at være andre virkningstidspunkter vedrørende de foreslåede genanbringelsesregler.

Der ønskes en afklaring af følgende:

1. Fra hvilket tidspunkt har de foreslåede regler virkning?
2. Gælder de foreslåede regler, hvis der allerede er disponeret i tillid til de gældende regler? Fx hvis der på nuværende tidspunkt er indgået forpagtningsaftaler og/eller aftaler om køb eller salg af udlejede landbrugsejendomme?

3. Hvad menes der med "Ingen af disse opstramninger af genanbringelsesreglerne berører genanbringelse, der allerede er foretaget"?
4. Kan det bekræftes, at man kan genanbringe i en landbrugsejendom, der på købstidspunktet ikke er udlejet?
5. Kan sælgeren af en landbrugsejendom genanbringe ejendomsavance fra en på salgstidspunktet udlejet landbrugsejendom, når sælgeren på et tidligere tidspunkt selv har drevet ejendommen aktivt?
6. Indebærer de foreslåede regler, at den købte ejendom ikke må være udlejet på selvangivelsestidspunktet (nedsættelsestidspunktet)?
7. Hvordan virker de skærpede regler, hvis f.eks. en driftsbygning bruges aktivt til ferielejligheder/bondegårdsferie, mens resten af ejendommen drives aktivt af ejeren? Det bemærkes, at ferieudlejning ikke kan sammenlignes med traditionel langtidsudlejning.
8. Gælder de foreslåede regler også, hvis udlejningen af landbrugsejendommen sker mellem interesseforbundne parter (interessentskaber, interessenter, aktie- og anpartsselskaber ejet af landmanden, hovedaktionærer), herunder hvor udlejningen foretages for at fremme et hensigtsmæssigt generationsskifte?

Afhængigt af svarene vil der være væsentlige hindringer for forretningsmæssigt begrundet tilrettelæggelse af virksomhedsstrukturen. Særligt når der henses til landbrugslovens bestemmelser.

Et eksempel kan være, at reglerne umiddelbart vil forhindre genanbringelse i en ejendom, der lejes ud til et selskab/datterselskab, landmanden ejer, der driver landbrugsvirksomheden. Landscentret skal derfor meget kraftigt opfordre til, at der tages højde for sådanne forretningsmæssige begrundede udlejning ved, at der i givet fald indføres regler, så der kan udlejes til selskaber, hvori ejeren har en væsentlig indflydelse.

Et andet eksempel er som nævnt usikkerheden om udlejning til interessentskaber, hvor ejeren er den ene af interessenterne. Der henvises herved til, at der er skattemæssig transparens.

12. § 5, stk. 6

Det foreslås, at der kun kan ske genanbringelse inden for Danmark, Færøerne, Grønland og i lande, der er medlem af EU eller EØS og som udveksler oplysninger med Danmark.

De skærpede regler begrundes i kontrolvanskeligheder.

Det findes imidlertid besynderligt, hvis erhvervsdrivende ikke længere kan genanbringe ejendomsavance fra Danmark i f.eks. Australien og USA, når der samtidig foregår livlig samhandel med disse lande, f.eks. af landbrugsprodukter. Det er tillige Landscentrets erfaring, at et stort antal virksomheder med anvendelse af muligheden for genanbringelse har etableret forretningsmæssigt begrundede investeringer i lande uden for EU/EØS.

Hvis det alene er kontrolvanskeligheder, der begrunder de foreslåede ændringer, bør der i stedet gøres en indsats på at få udviklet samarbejdet mellem skattemyndigheder verden over.

Der ønskes i øvrigt en afklaring af, hvordan det sikres, at skatteyderne er klar over, om "*den fremmede stat udveksler oplysninger med de danske myndigheder*".

Endvidere savnes der klarhed over ikrafttrædelse og virkningstidspunktet.

13. § 5, nr. 7 og 8

Forslagene fremgår ikke af overskriften mv. Overskriften er dermed misvisende.

Der foreslås en lempelse af parcelhusreglen for ejere af større ejendomme, der har indledt en udstykningssag og flytter i beskyttet bolig mv. Ændringen medfører, at de ikke behøver blive boende indtil udstykningssagen er afsluttet, for at boligen (inkl. et grundareal på maks. 1400 m²) kan sælges skattefrit. Der ses ikke at være taget højde for den tilsvarende problemstilling i relation til ejendomme omfattet af § 9.

Landscentret er af den opfattelse, at de foreslåede regler ikke kun skal gælde i tilfælde af forværret sundhedstilstand. Også i andre situationer bør det gælde, at parcelhusreglen finder anvendelse, hvis ejeren på tidspunktet for indsendelse af anmodning om udstykning bebor ejendommen.

Landscentret skal endvidere foreslå, at der indføres en tilsvarende regel om skattefrihed efter såvel EBL § 8 og § 9 i følgende situation: Der frasælges jord fra en landbrugsejendom, der bebos af ejeren. Ejeren fraflytter ejendommen (f.eks. for at flytte på plejehjem) og sætter den resterende bygningsparcel til salg. Inden bygningsparcellen bliver solgt, bliver den af vurderingsmyndighederne omkodet til en kode 01-ejendom (beboelsesejendom). Efter SKATs opfattelse er der herefter ikke skattefrihed hverken efter EBL § 8 eller § 9.

Landscentret skal ligeledes foreslå, at der indføres skattefrihed i følgende situation: Et parcelhus beliggende på en 1300 m² grund fraflyttes og huset udlejes. Parcelhuset og grunden kunne på fraflytningstidspunktet være solgt skattefrit. Senere frasælges fx 20 m² skattefrit, til fx vej. Restejendommen med parcelhus og 1280 m² kan efter SKATs opfattelse ikke sælges skattefrit, idet der efter frasalg af de 20 m² er tale om en ny ejendom, jf. SKATs pjece.

14. § 11

Regelsættet for opgørelse af gevinst og tab bliver meget kompliceret med forslagene. Dette burde gøres mere enkelt.

§ 11, nr. 3

I 1. punktum angives, at personer mv. kan vælge at anvende lagerprincippet på børsnoterede obligationer. Efter 2. pkt. træffes valget samlet for børsnoterede obligationer (fordringer) og børsnoteret obligationsgæld.

Der er dermed modstrid mellem 1. og 2. pkt.

- For det første kan man efter 1. pkt. ikke vælge lagerprincippet for gæld.
- For det andet er der forskel på obligationer og fordringer, jf. fx SKM-2008-786. Der er således ikke lighed mellem obligationer og fordringer, hvilket der lægges op til med 2. pkt. uden at det fremgår af 1. pkt.

Modstriden går igen i bemærkningerne.

Endvidere bør det fremgå, hvad konsekvensen er, når noget, der hidtil har været beskattet efter et lagerprincip overgår til beskatning efter realisationsprincippet. Gerne med eksempler.

I øvrigt findes der i princippet ikke "børsnoteret obligationsgæld". Gælden er ikke noteret på børsen. Det er alene de underliggende obligationer, der er børsnoterede. Man kan således godt opgøre konsekvenserne nøjagtigt ud fra børskursændringerne. Og man har således et godt argument for at give mulighed for, at man vælger lagerprincippet for disse. Men det bør i så fald præciseres, hvad der er tale om. Og hvilke ændringer, der i så fald kan opgøres efter lagerprincippet. I øvrigt har skattedepartementet i TfS 1999.192 Skd udtalt sig om den gældende formulering.

Efter de nugældende regler kan man vælge lagerprincippet for følgende to grupper:

- børsnoterede obligationer i danske kroner
- fordringer og gæld i fremmed valuta

Valget er bindende. Med den væsentlige ændring af bestemmelsen, herunder ophævelsen af muligheden for at vælge lagerprincippet for den sidste gruppe, må det betyde, at skatteyderne fra og med 2010 må være fri af tidligere valg. Dette bør fremgå klart af loven og bemærkningerne, men er nu helt uomtalt.

Endvidere bør det fremgå, hvad konsekvenserne er i relation til ABL § 23, stk. 4, 2. pkt. Denne bestemmelse er ikke tilstrækkeligt konsekvens rettet i lovforslagets § 1, nr. 29. Også i denne situation bør det angives, at skatteyderne må være fri af valg foretaget efter de tidligere regler, med mindre man helt afskaffer ABL § 23, stk. 4, 2. pkt. under hensyn til, at der ikke i alle tilfælde er en symmetrisk beskatning af disse beviser. Dette er netop baggrunden for at lagerbeskatningen efter det nye stk. 4, 2. pkt. ikke skal gælde i de i punktummet anførte situationer. Der henvises til det ovenfor om § 1, nr. 29 anførte.

Set i forhold til systematikken i KGL er det meget uheldigt med en henvisning til § 33. Dette afsnit vedrører ikke fordringer og gæld, men finansielle kontrakter.

Hvis man vælger at lave så vidt forskellige regler for personer og selskaber er det meget hensigtsmæssigt med en adskillelse af reglerne.

§ 11, nr. 4

Skal den nye stk. 3 forstås således, at valget fx kan træffes for gæld omfattet af § 19, stk. 2 og 4, men ikke for resten?

Kan det bekræftes, at det nye stk. 4 er et fuldt lagerprincip, således at alle ændringer indgår? Herunder at alle omkostninger kan fratrækkes i år 1?

Kan det bekræftes, at den nye stk. 5 skal forstås således, at valget fx kan træffes for fordringer men ikke for gæld og omvendt?

Den nye stk. 5 henviser til fordringer, der ikke er omfattet af stk. 4. De i bemærkningerne angivne eksempler på fordringer er dog omfattet af det nye stk. 4. De er alene undtaget fra beskatning efter et lagerprincip, jf. stk. 4, 2. pkt. Det er ikke det samme.

I øvrigt findes der ikke "børsnoteret gæld". Gælden er ikke noteret på børsen. Det er alene de underliggende obligationer, der er børsnoterede. Man kan således godt opgøre konsekvenserne nøjagtigt ud fra børskursændringerne. Og man har således et godt argument for at give mulighed for, at man vælger lagerprincippet for disse. Men det bør i så fald præciseres, hvad der er tale om. Og hvilke ændringer, der i så fald kan opgøres efter lagerprincippet.

Bestemmelsen er således meget upræcis. Og der kan – som følge af tilretningerne – være behov for også at se på forslagene til stk. 6 mv.

Generelt

Indførelse af et tvunget lagerprincip for selskaber medfører betydelige skattemæssige, administrative og økonomiske ulemper. Herunder at skattebetalingen løsrives fra likviditeten. Samt tilsyneladende også i et vist omfang fra de regnskabsmæssige principper.

Dermed kan selskaber fx komme til at betale "skat" af gevinster, de ikke realiserer, jf. følgende eksempel:

	Primoværdi	Ultimoværdi	Skattemæssige konsekvenser
År 1	100	150	Indkomst på 50
År 2-5	150	150	
År 6	150	100	Fradrag på 50

Herved kommer selskabet til at bære rentebyrden af skatten i hele perioden. Og denne ulempe kan forværres, hvis fradraget ikke kan udnyttes, men skal fremføres som underskud.

Herudover giver det praktiske problemer i relation til at opgøre markedsværdien af fordringer og gæld.

J.nr. 2009-311-0025

Forslag til forslag til lov om en grøn check. (Skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter m.v.)

1. § 3, stk. 2

Det bør fremgå klarere af loven, hvilken af forældrenes indkomst, der skal danne grundlag for nedsættelsen af de 300 kr.

Det fremgår af § 6, hvem af forældrene beløbet skal udbetales til.

Det fremgår ligeledes af J. nr. 2009-311-0027 side 14 under afsnittet "Måltrettet grøn check" at:

"Den grønne check aftrappes for personer med indkomster over 360.000 kr. (opgjort som indkomstgrundlaget for topskatten). Indkomstaftappingen for børn baseres på den voksne modtagers indkomst."

J. nr. 2009-321-0013

Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven. (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter og forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.)

1. § 1, nr. 22-24, 26 og 38

På s. 26 anfører man de muligheder en skatteyder har, hvis han indskyder mere end 100.000 kr. på en pensionsordning, som er omfattet af beløbsgrænsen på nævnte beløb.

Det ønskes oplyst om en skatteyder, der f.eks. indskyder 150.000 kr. på en ratepension i 2010, kan overføre det resterende fradrag på 50.000 kr. til et senere indkomstår?

Skal skatteyderen fratække de 50.000 kr. i 2011?

Eller kan beløbet blive stående og først fratrækkes i et senere indkomstår, hvor skatteyder efter eget ønske vælger at fratække beløbet?

Hvis skatteyder vælger at få det overskydende beløb udbetalt, efter hvilken lovhjemmel sker den afgiftsfrie udbetaling i givet fald?

I eksemplet nederst på s. 26 er det sidste indkomstår 2010. Det ønskes oplyst om der ikke er tale om en skrivefejl, sådan at der rettelig burde stå 2011?

Der ses ikke at være taget tilstrækkeligt hensyn til selvstændigt erhvervsdrivende med svingende indkomster, idet man afskaffer muligheden for indskud på ratepensioner mv. svarende til 30 % af erhvervsoverskuddet. Der bør indføres en undtagelse hertil dækkende disse situationer.

2. § 1, nr. 27, 28, 30 og 31

Er det korrekt forstået, at eksemplet på s. 28 viser, at en selvstændig erhvervsdrivende har mulighed for at indskyde op til 30 % af virksomhedens overskud i 2015 på en pensionsordning med løbende udbetalinger (hvor der ikke er nogen beløbsgrænse på 100.000 kr.) og op til 100.000 kr. på en anden pensionsordning, der er omfattet af nævnte beløbsgrænse?

3. Afsnit 2.1.2

Det fremgår af lovforslaget og de tilhørende bemærkninger på s. 14, at hvis man foretager et engangsindskud på en pensionsordning med løbende udbetalinger, bortset fra ophørende livrenter, berøres man ikke af lovforslaget.

Det ønskes oplyst om indskud på en livrente, der ikke er ophørende, efter 1. januar 2010 er omfattet af de gældende fradragsfordelingsregler i pensionsbeskatningslovens § 18 med valg mellem 1/10 reglen, det almindelige opfyldningsfradrag på 46.000 kr. (2009) samt for selvstændigt erhvervsdrivende 30%'s-reglen.

Samtidig finder Landscentret, at man bør overveje at ændre det almindelige opfyldningsfradrag på 46.000 kr. til 100.000 kr., således at man før et grundbeløb og ikke to forskellige beløb at forholde sig til. Dvs. indføre 100.000 kr. som grænsen også i det almindelige

opfyldningsfradrag også for pensionsordninger med løbende udbetalinger (ikke ophørende) og i øvrigt ikke have nogen øvre grænse for indskuddets størrelse, som man også nævner i bemærkningerne til lovforslaget.

Det vil gøre det lettere at forstå, forklare og administrere reglerne, fordi der er tale om en højere grad af ensartethed. Som forslaget foreligger nu, opretholder man tilsyneladende en mindre del af de bestående fradragsregler og samtidig indfører man et nyt sæt fradragsregler.

Hvis dette er korrekt opfattet, er der ikke tale om nogen forenklinger, men snarere tale om mere komplekse regler. Dette forstærkes af, at hvis man vil spare op til en tilstrækkelig alderspension, vil flere end tidligere med de nye regler skulle til at forholde sig til flere forskellige typer af ordninger.

J.nr. 2009-311-0027

Lov om ændring af personskatteloven og andre love. (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)

1. § 1, nr. 16 og 17 – ABL §§ 8a, stk. 1 og 2 Ændring af beskatningsprocenterne for aktieindkomst

Det foreslås, at skatten på aktieindkomst under 48.300 kr. (2010-niveau) nedsættes fra 28 pct. til 27 pct. fra indkomståret 2012. Endvidere foreslås det, at skatten på aktieindkomst over henholdsvis 48.300 kr. og 106.100 kr.(2010-niveau) nedsættes fra henholdsvis 43 og 45 pct. til 42 pct. fra indkomståret 2010.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget skal ses i sammenhæng med nedsættelsen af beskatningen af lønindkomst. Nedsættelsen af beskatningen af aktieindkomst skal sikre, at sammenhængen i forhold til marginals-katten på lønindkomst fastholdes.

I afsnit 3.2.2. anføres:

”Sætserne for aktieindkomstskatten er fastsat ud fra hensynet til det såkaldte hovedaktionærproblem.

Det er således hensigten, at det ikke skal være en fordel at modtage udbytter i stedet for løn

for personer, der har mulighed for selv at sammensætte deres aflønning. Dette sikres ved, at den samlede skat på større udbytter bestående af først selskabsskat og dernæst aktieindkomstskat fremover bliver 56,5 pct. svarende til den højeste marginals-kat på lønindkomst på ca. 56 pct.”

Landscentret skal påpege, at marginals-katten på lønindkomst efter de foreslåede regler bliver ca. 56 pct. inkl. kirkeskat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis man ikke betaler kirkeskat, er marginals-katten på 55,38 pct. Marginals-katten på positiv kapitalindkomst bliver ca. 51,5 pct.

Med de foreslåede regler bliver den samlede marginals-kat på aktieudbytter 56,5 pct.

Det er efter Landscentrets opfattelse ikke hensigtsmæssigt, at der er forskel på marginalbeskatningen af løn og aktieudbytter. Det er ligeledes Landscentrets opfattelse, at sammenligningen skal foretages mellem marginalbeskatningen af positiv kapitalindkomst og aktieudbytter, som har været kendetegnet i de seneste ændringer af skatteprocenterne af aktieindkomst.

Der henvises til bemærkninger til L31 2000/01:

”Ændring af aktieindkomstbeskatningen

Indkomst indtjent gennem et selskab beskattes på to niveauer. Først med selskabsskat og derefter på aktionærniveau som udbytte eller aktieavance. Niveauerne skal ligge, så der ikke er skattemæssige fordele forbundet ved at konvertere løn til udbytte.

De foreslåede ændringer vedrørende reglerne for aktieindkomstbeskatningen går ud på at forhøje satserne for skat på aktieindkomst fra 25/40 pct. til 28/43 pct. Derved bevares overensstemmelsen mellem den samlede beskatning af indkomst indtjent gennem et selskab sammenholdt med beskatningen af indkomst indtjent direkte af en person.

Efter gældende regler beskattes aktieindkomst under 38.500 kr. (2001) med 25 pct. Skat af aktieindkomst, der overstiger denne beløbsgrænse, beregnes med 40 pct.

Det foreslås at forhøje skatten på aktieindkomst under 38.500 kr. (2001) fra 25 pct. til 28 pct. og over beløbsgrænsen fra 40 pct. til 43 pct. Den foreslåede forhøjelse af aktieindkomstskatten indebærer, at den samlede beskatning hos selskab og aktionær af aktieindkomst under 38.500 kr. (2001) bliver 49,6 pct., og over beløbsgrænsen 60,1 pct.

Beskatningen af aktieindkomst skal ses i sammenhæng med både kapitalindkomstbeskatningen og beskatningen af lønindkomst. Det tilsigtes, at aktieindkomstskatten ligger på et niveau, så det er skattemæssigt neutralt, om en indkomst indtjenes som løn, rente eller udbytte. Det tilstræbes således, at der ikke er skattemæssige fordele forbundet med at konvertere eksempelvis løn til udbytte. Ved at tilpasse aktieindkomstbeskatningen til skatten af kapital- og lønindkomst opnås et enklere skattesystem, idet det ikke er nødvendigt med komplicerede værnsregler, der skal forhindre skatteomgåelse.

Dermed indebærer ændringerne, at den samlede beskatning fastholdes på samme niveau, og at overensstemmelsen bevares mellem den samlede beskatning af indkomst indtjent gennem et selskab sammenholdt med beskatningen af indkomst indtjent direkte af en person.”

Samt bemærkningerne til L213 2006/7:

”Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås i forbindelse med forslaget om reduktion af selskabsskattesatsen fra 28 pct. til 25 pct. at indføre et nyt progressionstrin for beskatningen af aktieindkomst, jf. forslaget til personskattelovens § 8 a, stk. 2, 2. pkt.

Aktieindkomst, der overstiger grundbeløbet i § 8 a, stk. 2, 2. pkt. (100.000 kr. i 2007), beskattes herefter med 45 pct.

Aktieindkomst under 45.500 kr. (2007) beskattes fortsat med 28 pct. svarende til en samlet beskatning hos selskab og aktionær på 46 pct. Aktieindkomst mellem 45.500 kr. og 100.000 kr. (2007) beskattes fortsat med 43 pct. svarende til en samlet beskatning hos selskab og aktionær på 57,25 pct. Aktieindkomst over 100.000 kr. (2007) beskattes med 45 pct. svarende til en samlet beskatning hos selskab og aktionær på 58,75 pct., se dog i det følgende om den foreslåede overgangsordning.”

Ved de tidligere lovforslag, har beskatningen af aktieindkomst på det laveste niveau ligget lidt over niveauet for mellemskatteprocenten, mens marginalbeskatningen af aktieindkomst har ligget på niveauet for marginalbeskatningen af positiv kapitalindkomst, altså topskatteniveau eksklusiv arbejdsmarkedsbidrag.

Hvis det nu indføres, at marginalbeskatningen af aktieindkomst ligger over niveauet for marginalbeskatningen af personlig indkomst, altså topskatteniveau *inklusiv* arbejdsmarkedsbidrag, vil der blive en skævvridning i sammenligningsgrundlaget.

Endvidere vil f.eks. ejendomsavancer i en personlig ejet virksomhed marginalt blive beskattet væsentligt lavere end ejendomsavancer i en virksomhed ejet af et selskab – 51,5 pct. i forhold til 56,5 pct.

Den foreslåede ændring stemmer heller ikke overens med grundtanken bag flere af forslagene. Nemlig at der ikke skal være forskel på, om man investerer i f.eks. obligationer eller aktier m.v. Med forslaget vil der være en væsentlig forskel, da marginalbeskatningen på obligationer er på 51,5 pct. (efter forslaget), mens marginalbeskatningen på aktier er på 56,5 pct. (efter forslaget).

Landscentret foreslår derfor, at procentsatserne for beskatning af aktieindkomst sættes ned til f.eks. henholdsvis 20 pct. og 35 pct., så der bliver sammenhæng mellem beskatningen af opsparing, der beskattes som kapitalindkomst og opsparing, der beskattes som aktieindkomst.

Alternativt kan selskabsskatten sænkes til f.eks. 17 pct. for at opnå samme effekt på marginalbeskatningen af aktieindkomst. Dette vil i så betyde, at også den foreløbige virksomhedsskat skal nedsættes mv.

2. § 1, nr. 30

Der indføres en kompensationsordning for personer med stor gæld eller store ligningsmæssige fradrag i forhold til indkomsten. Den særlige kompensationsordning sikrer angiveligt skatteyderne en compensation, hvis tabet som følge af den lavere skatteværdi af rentefradraget og af de ligningsmæssige fradrag er større end gevinsten ved de foreslåede nedsættelser af indkomstskatten.

Kompensationsordningen baseres på værdien af fradragene i det aktuelle indkomstår og udformes, så compensationen indregnes automatisk i forskuds- og årsopgørelsen. Kompensationsordningen løber frem til indkomståret 2019, hvorefter der tages stilling til en eventuel videreførelse.

Ifølge bemærkningerne medfører ordningen ikke administrativt besvær for den skattepligtige, da fradraget automatisk vil blive indregnet i årsopgørelsen.

Under punktet "8. Administrative konsekvenser for borgerne" anføres:

"Lovforslaget indeholder alene ændringer af satser og beløbsgrænser m.v., der automatisk indgår i den maskinelle beregning af borgernes indkomstskatter. Lovforslaget har således som udgangspunkt ingen administrative konsekvenser for borgerne. Det kan dog ikke udelukkes, at de forholdsvis mange ændringer af personbeskatningsreglerne kan give anledning til spørgsmål og tvivl hos borgerne om de konkrete konsekvenser af de samlede ændringer eller delelementer heraf."

Hvordan sikres, at skatteborgerne kan forstå den forholdsvis komplicerede beregning af kompensationsbeløbet og eventuelt selv beregne dette?

3. Andet

Det er et meget væsentligt problem, at der ikke er taget højde for nulstillingen af personskattelovens § 20 i relation til EBL § 5 A. (J.nr. 2009-311-0027, lov om ændring af personskatteloven og andre love § 1, nr. 29).

Som anført tidligere sker der en stor skattestigning i kraft af, at der ikke sker regulering af grundbeløbende i 2010.

J.nr. 2009-311-0028

Lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende. (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, beforderingsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

1. § 1, nr. 55 og 61 (Multimediebeskatning)

Det fremgår af lovforslaget, at en skattepligtig, der af sin arbejdsgiver får stillet computer med sædvanligt tilbehør, telefon, herunder oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter samt selve telefonapparatet, og adgang til datakommunikation via en internetforbindelse, herunder engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen, skal beskattes med et grundbeløb på 5.000 kr., for rådigheden herover.

Forslaget stemmer ikke overens med ønsket om et fleksibelt arbejdsmarked. Og det vil ramme uforholdsmæssigt hårdt, hvor "medierne" er nødvendige at medtage, samt for personer, der grundet deres arbejdes karakter ikke kommer på arbejdspladsen dagligt. Tilsvarende vil det også ramme svage grupper, såsom fx handicappede, der alene kan arbejde hjemmefra. Og det vil medføre mange administrative konsekvenser. Der kan endvidere henvises til de hensyn, der lå bag forenklingen af reglerne om beskatning af fri bil. Her fik man mulighed for at tage en bil med hjem, når man næste dag skulle på tjenesterejse.

Der er således grundlæggende forhold, der taler for, at forslaget ikke gennemføres. Og at beskatningen af fri telefon afskaffes under hensyn til den flydende grænse omtalt i bemærkningerne mellem de forskellige medier.

De nedennævnte bemærkninger er således alene relevante, hvis forslaget opretholdes. Overordnet bemærkes det, at lovforslaget rejser en lang række praktiske problemer, som der ikke er taget højde for i bemærkningerne mv.

Som lovforslaget er udformet, sker der fuld beskatning med 5.000 kr., selv om det ikke er hele "pakken", der er stillet til rådighed. Såfremt forslaget gennemføres bør der ske en differentiering af de 5.000 kr., når det kun er dele af "pakken", der er stillet til rådighed.

Det forekommer tilsvarende ikke begrundet, at de 5.000 kr. i givet fald ikke kan reduceres med en egenbetaling. Der bør derfor indføres en reduktion af beskatningen ved egenbetaling.

Det bør præciseres og uddybes, at beskatningen ikke finder sted, hvis computeren, telefonen mv. alene anvendes på forretningsrejser. Også hvor den af praktiske årsager

- tages med hjem dagen før en tjenesterejse
- først afleveres dagen efter en tjenesterejse

Endvidere bør det nærmere angives, hvorledes man godtgør, at der ikke er rådighed over medierne til privat anvendelse. Der bør angives så mange eksempler på godtgørelse som muligt. Herunder, men ikke alene, bør det angives,

- om en ordre fra arbejdsgiveren er nok
- om en erklæring er nok
- hvorledes en selvstændigt erhvervsdrivende skal godtgøre, at han/hun ikke har rådighed over "medierne" til privatandelse?

De angivne bemærkninger forstærker de ekstreme administrative vanskeligheder ved forslaget.

2. Andet

Gaver

Fjernelserne af bundfradraget i LL § 8A bør af forenklingsmæssige årsager indføres fra og med 2010.

Kan det bekræftes, at forpligtelseserklæringer omfattet af LL § 12, indgået i forventning til en fradragsværdi på 33,5 %, kan opsiges i fx 2012, 2013 eller lignende, under hensyn til bristende forudsætninger, idet der med lovændringerne sker en væsentlig nedsættelse af fradragsværdien? (Nedsættelsen sker fra 33,5 % til 25,5 %, eller med ca. 24 %) Og at dette kan ske, uden at de tidligere år skal genoptages? Og uanset om ydelserne ikke er løbet i mindst 10 år?

Medarbejderobligationer

Når reglerne vedrørende medarbejderobligationer ændres, bør man overveje at ophæve de lovmæssige bindinger i relation til de allerede indgående aftaler. Således at der – dog under forudsætning af aftale med debitor om førtidig indfrielse – skattemæssigt er mulighed for at få udbetalt beløbene, uden andre skattemæssige konsekvenser, end den gældende afgift. Dette vil samtidig være med til, at skabe større likviditet hos forbrugerne.

Bemærkningerne i relation til virkningstidspunktet bør uddybes. Herunder hvad der skal til for, at der anses at være truffet en beslutning om tildeling af medarbejderobligationer.

Endvidere bør bemærkningerne om tildeling i relation til med/uden betingelser uddybes.

Betyder de, at der ikke er sket tildeling, hvis beslutningen er truffet inden udgangen af 2009, men er under forudsætning af, at arbejdstageren arbejder i virksomheden/har en vis indkomst i fx den periode, der fx fremgår af det i bemærkningerne nævnte eksempel?

Hvis der ikke er sket tildeling på trods af dette, giver eksemplet tilsyneladende ingen mening i forhold til den praktiske virkelighed.

Og kan eksemplet ændres, så der i september 2009 indgås en aftale om medarbejderobligationer der løber til fx januar 2011?

J. nr. 2009-711-0029

**Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven og andre love.
(Konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.)**

1. Integration af arbejdsmarkedsbidraget i personskattesystemet

Der er ikke i afsnit 3.1.2 taget højde for, at der med j.nr. 2009-711-0030 § 3, nr. 8, er foreslået en afskaffelse af tillægget på 2 % ved overskydende skat.

Den skematiske oversigt over virkningen i afsnit 4 er god. Den tager dog ikke højde for, at der kan være store beløbsmæssige forskelle mellem restskat og restbidrag, restskat og overskydende skat, osv. Den giver således ikke et fuldstændigt retvisende billede. Og konsekvenserne kan være meget forskellige afhængig af de enkelte situationer.

2. Opjustering af grundbeløbene mv.

Det er meget hensigtsmæssigt, at der sker en opjustering til 2010-niveau. Og at det klart angives, at der er tale om 2010-niveau. Dette bør dog gøres generelt, således at der ikke – som de samlede forslag viser – er nogle, der angives i 2009-tal.

At der ikke sker en regulering i 2010 kan have negative konsekvenser i forhold til, at skatteydere kan have indrettet i forventning om en regulering. Som et eksempel kunne være en indbetaling på en pensionsordning, der overstiger opfyldningsfradraget efter pensionsbeskatningslovens § 16, men hvor man har forventet, at en vis større del ville kunne fradrages i 2010 ud fra en forventning om regulering.

Hertil kommer, at den manglende regulering er en væsentlig skattestigning.

Det er endvidere et meget væsentligt problem, at der ikke er taget højde for nulstillingen af personskattelovens § 20 i relation til EBL § 5A. Se også under j.nr. 2009-311-0027, lov om ændring af personskatteloven og andre love § 1, nr. 29

3. § 1, nr. 6

Det er en hensigtsmæssig præcisering. Bestemmelsen bliver dog ikke særligt læsevenlig. Den burde derfor forenkles sprogligt.

4. § 1, nr. 8

Beløbsgrænsen i KSL § 25 A, stk. 3, bør sættes op. Den udgør i 2009 215.500 kr. Det er ikke tidssvarende alene at anse "værdien" af det udførte arbejde for alene at udgøre dette. Særligt set i sammenhæng med den almindelige løndannelse. Den burde sættes op til fx grænsen for topskat.

Dette skal også ses i sammenhæng med afskaffelsen af mellemskatten, og dermed af overførslen af bundfradraget mellem ægtefæller. Dette har hidtil afbødet en del af ulempen ved det lave beløb. En forhøjelse kunne samtidig være mere motiverende for arbejdsindsatsen, hvis selvstændigt erhvervsdrivende med høj indtjening og medarbejdende ægtefæller, ville få

større mulighed for at overføre en realistisk del af overskuddet. Og det uden, at ægtefællen skal påtage sig den væsentlige økonomiske risiko, der er forbundet med lighedingsreglerne.

Muligheden for en lønftale afhjælper det heller ikke, idet dette er problematisk ved svingende indkomster, ligesom det medfører helt andre pligter.

Det bemærkes, at overførslen stadig skal stå i forhold til det udførte arbejde.

5. § 1, nr. 20-21

Er der heri taget højde for de samtidigt foreslående ændringer vedrørende renter mv. i j.nr. 2009-711-0030?

6. § 1, nr. 28

Der er tilsyneladende ikke i bemærkningerne taget højde for de ændringer, der samtidig er foreslået vedrørende restskattetillæg.

7. § 4, nr. 1

I bemærkningerne er fejlagtigt alene angivet en af de mange aktiver, der er omfattet af AL § 40, stk. 2.

J.nr. 2008-101-0076

Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af spildevand, lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser og forskellige andre miljøafgiftslove. (Forhøjelse af spildevandsafgiften og afgiften af HFC-gasser m.fl., nedsættelse af afgiften af emballage til vin og spiritus m.m.)

1. § 1, nr. 3

Spildevandafgifterne i lovforslagets § 8, stk. 2 er forhøjet med 50 %, hvilket forekommer at være en voldsom stigning, som der ikke er givet kompensation for i andre lovbestemmelser.

Det bør overvejes, om stigningen skal ske gradvis over nogle år.

2. § 1, nr. 4 og 5

Ved forhøjelsen fra 20.000 kr. til 30.000 kr. på én gang bør det også overvejes, om der kan gradvis forhøjelse over en årrække.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att: Chefkonsulent Annemette M. Ottosen

Supplerende høringssvar vedrørende udkast til lov til ændring af ligningsloven (multimediebeskatning)

Skatteministeriet har den 20. marts 2009 sendt en række lovforslag til høring hos blandt andre KL. De fremsendte lovforslag har til formål at implementere den politiske aftale kendt som Forårspakke 2.0. KL afgav sit generelle høringssvar den 26. marts 2009.

I dette supplerende høringssvar afgiver KL sine bemærkninger til udkastet til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.). KL's bemærkninger vedrører lovudkastets § 1, nr. 61 om den såkaldte multimediebeskatning.

KL kan forstå ønsket om at forenkle den skattemæssige behandling af privat anvendelse af multimedier. Samtidig må KL imidlertid tilkendegive den opfattelse, at den foreslåede model til forenkling generelt er samfundsmæssigt uhensigtsmæssig og konkret indebærer en række ulemper for kommunerne som arbejdsgivere, som vil virke udgiftsdrivende for den samlede kommunale sektor.

I dette høringssvar redegør KL først for sine generelle bemærkninger til lovforslaget, hvorefter KL har en række konkrete bemærkninger til lovforslagets nuværende udformning.

De kommunale arbejdsgivere har i vidt omfang anvendt de muligheder for øget fleksibilitet, som moderne kommunikationsmetoder tilbyder. Et stort antal kommunale medarbejdere har derfor hjemmearbejdspladser med både pc'ere og netopkobling.

Dette gælder f.eks. lærere, hvor det forudsættes, at en del af forberedelsen foregår fra hjemmet, da der ikke er stillet arbejdspladser til rådighed for alle.

Den 31. marts 2009

Ref FLH
flh@kl.dk
Dir 3370 3104

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3066

www.kl.dk

1/5

Denne øgede fleksibilitet er en forudsætning for en fortsat effektivisering og produktivitetsstigning i kommunernes levering af velfærdsydelser. Dette er også klart indgået som forudsætninger for økonomiaftalerne imellem staten og KL, jf. f.eks. økonomiaftaleteksten for 2006, hvor det bl.a. anføres:

"Anvendelsen af mobil teknologi er et eksempel på konkrete muligheder for at tilrettelægge ændrede arbejdsgange, der vil kunne frigøre et råderum efter investeringer. Potentialet i projekter som disse skal synliggøres og dokumenteres, så de enkelte kommuner kan se gevinsten i forhold til kommunens egen opgaveløsning"

Det foreliggende lovforslag vil enten hindre eller fordyre implementeringen af de effektiviseringsmuligheder, som digitalisering medfører, og er dermed i strid med forudsætningerne for økonomiaftalerne.

Den øgede fleksibilitet er tillige en forudsætning for at kunne fastholde medarbejdere med børn i fuldtidsstillinger og for at kunne gennemføre en arbejdstilrettelæggelse, som mindsker risikoen for stress.

Denne fleksibilitet med hensyn til arbejdstilrettelæggelse har været en væsentlig faktor til fordel for kommunerne i konkurrencen om at kunne tiltrække og fastholde arbejdskraft. Det har yderligere været en fordel for kommunerne som arbejdsgivere at kunne sikre et så udbredt kendskab til anvendelse af computere blandt sine medarbejdere som muligt.

Kommunernes behov for at kunne stille arbejdsredskaber som computere og telefoner til rådighed for medarbejderne og dermed opnå en øget fleksibilitet vil kun stige i fremtiden. Det kan imidlertid med største sikkerhed forventes, at medarbejderne vil stille krav om at blive kompenseret for den beskatning, der følger af forslaget om multimediebeskatning.

Kommunerne må derfor enten opgive de muligheder for fleksibilitet, som den nugældende retstilstand giver mulighed for eller kompensere medarbejdere i det omfang, der bliver stillet krav herom, jf. Skatteministeriets egne antagelser herom på lovudkastets s. 38 under afsnit 5.4.

KL forbeholder sig derfor at inddrage denne forøgelse af kommunernes udgifter som følge af lovforslaget under de økonomiske forhandlinger med staten.

Herefter har KL en række konkrete bemærkninger til lovforslaget.

1: Som et væsentligt konkret eksempel på lovforslagets negative konsekvenser for kommunernes muligheder for at anvende digitale hjælpemidler til effektivisering og fleksibel arbejdstilrettelæggelse, fremhæver KL, at i en

række kommuner er kommunens hjemmehjælpere udstyret med en PDA – Personal Digital Assistant – med henblik på registrering af hjemmehjælpens besøg og tidsforbrug. KL antager, at en sådan PDA, der både kan anvendes som computer og mobiltelefon, vil være omfattet af lovforslagets definition af multimedier.

Er denne antagelse korrekt, er konsekvensen, at hjemmehjælperne enten hver dag må hente og aflevere PDA'erne hos kommunen med deraf følgende spildtid eller, at der vil blive stillet krav om kompensation for beskatningen.

Det estimeres, at spildtiden kan udgøre op til 1 time om dagen pr. medarbejder. Tid, som direkte som følge af multimediebeskatningen kun anvendes til transport i stedet for pleje af kommunens borgere.

KL foreslår, at lovforslaget ændres, således at disse digitale hjælpemidler undtages fra beskatningen. Alternativt foreslår KL, at der for disse hjælpemidler etableres en ordning, hvor forbud mod privat brug fastsæt af arbejdsgiveren eller en medarbejdererklæring om, at hjælpemidlet ikke anvendes privat, kan afløfte bevisbyrden for privat brug, jf. nedenfor under afsnit 4.

2: KL har endvidere noteret sig, at beskatningen ikke kun omfatter arbejdstagere, men også blandt andre kommunalbestyrelsesmedlemmer, jf. den nugældende ligningslov § 16, stk. 1. Det er ganske almindeligt, at medlemmer af kommunalbestyrelsen af kommunen får stillet en computer og netopkobling til rådighed med henblik på en smidig og fleksibel afvikling af det politiske arbejde i kommunen.

Lovforslaget indebærer en forøgelse af beskatningen af kommunalpolitikere, som harmonerer usædvanligt dårligt med det arbejde, der under Velfærdsministeriet gennemføres, for at forbedre kommunalpolitikeres forhold.

Den fleksibilitet, som digitalisering giver mulighed for, er efter KL's opfattelse netop en forudsætning for at kunne udvide grundlaget for kandidater til kommunalbestyrelserne.

KL vil derfor, udover det generelle forbehold ovenfor om inddragelse i de økonomiske forhandlinger, tage spørgsmålet om kompensation op i forbindelse med udredningsarbejdet under Velfærdsministeriet.

3: Lovforslaget omhandler efter sin ordlyd multimedier, der af arbejdsgiver stilles til rådighed for en skattepligtig. Efter KL's opfattelse stiller en arbejdsgiver kun noget til rådighed, hvis arbejdsgiveren har haft udgifter her til. Det vil ikke være usædvanligt, at en medarbejder selv finansierer køb af

f.eks. en computer eller en bredbåndsforbindelse gennem sin arbejdsgiver, hvorved han opnår en mængderabat, men iøvrigt selv finansierer købet – typisk ved et træk i nettolønnen.

Efter KL's opfattelse er en sådan nettotræksmodel ikke omfattet af det foreliggende lovforslag, fordi multimediet ikke er finansieret af arbejdsgiveren.

KL foreslår, at lovforslagets bemærkninger udvides med en redegørelse for konsekvenserne af multimediebeskatningen for netto- og bruttotrækmodeller.

4: I lovforslagets bemærkninger opstilles en særdeles kraftig formodningsregel, hvorefter det forhold, at en arbejdstager blot en gang tager et omfattet multimedie med sig hjem, skaber en formodning for, at der er privat rådighed over godet og dermed skattepligt. Det anføres, at denne formodning kun vanskeligt kan afkræftes og kun ved meget sikre beviser for, at telefonen eller computeren kun er brugt erhvervsmæssigt. En arbejdsgiverbetalt fastnettelefon eller installation af bredbåndsforbindelse vil altid udløse beskatning.

I forhold til spørgsmålet om oplysningspligt må det være sådan, at det påhviler arbejdsgiveren at oplyse, om en medarbejder har rådighed over et multimedie. Det er efter KL's opfattelse imidlertid ikke muligt for en arbejdsgiver at kontrollere, hvordan medarbejderen benytter multimediet. Oplysningspligten om anvendelsen af multimediet og bevisbyrden for, at det ikke anvendes privat må derfor blive et spørgsmål mellem skattemyndighederne og medarbejderen.

I tæt tilknytning til dette synspunkt gør KL opmærksom på, at en række kommuner har fastsat retningslinier, hvorefter pc'ere, opkoblinger, telefoner og andre goder, der stilles til rådighed for medarbejderen, kun må anvendes til løsning af opgaver for kommunen.

I situationer, der er omfattet af disse retningslinier, er det KL's opfattelse, at formodningsreglen må vendes om, således at formodningen er for, at multimediet kun anvendes i arbejdsmæssig sammenhæng. Dette bør fremgå af lovbemærkningerne.

Følges dette forslag ikke, er konsekvensen, at en kommune, når den foretager skattemæssige indberetninger vedrørende multimedieskatten, må lægge til grund, at de omhandlede medarbejdere gør sig skyld i alvorlige tjenesteforseelser/misligholdelse i form af overtrædelse af reglementariske retningslinier uden noget sagligt grundlag herfor.

5: Det er ikke ualmindeligt, at en medarbejder kan have flere arbejdsgivere, og at flere arbejdsgivere stiller multimedier omfattet af lovforslaget til rådighed. Hvad er konsekvensen for skattepligten?

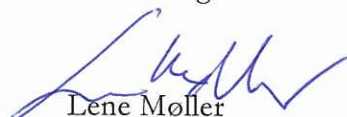
6: I henhold til lovudkastets § 4, stk. 8 gennemføres multimedieskatten med virkning for multimedier, der er til rådighed fra og med indkomståret 2010.

For hjemmepc-ordninger efter ligningslovens nugældende § 16, stk. 12, 3.-5. punktum, fastsættes som overgangsregel, at multimediebeskatningen først har virkning fra og med indkomståret 2013, hvis hjemmepc-aftalen er indgået før den 20. marts 2009.

KL antager, at det er hensigten, at den nugældende adgang til fradrag på kr. 3.500 bevares, indtil multimedieskatten træder i kraft fra og med indkomståret 2013. I givet fald foreslår KL, at dette anføres i bestemmelsen.

På grund af den korte høringsfrist har det ikke været muligt at forelægge dette høringssvar for KL's bestyrelse. KL må derfor tage forbehold for at fremkomme med yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lene Møller

Flemming Heilberg

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: pskper@skm.dk

Valby, 23. marts 2009

Lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.), J.nr. 2009-311-0028

Skatteministeriet har fredag den 20. marts 2009 sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring.

Vi har i denne forbindelse følgende bemærkninger til den foreslåede nye bestemmelse i ligningslovens § 16, stk. 12 om multimediebeskatning, jf. lovforslagets § 1, nr. 61.

Overgangsregel for hjemme-pc-ordninger

De nuværende regler om skattefrihed for helt eller delvis vederlagsfri privat benyttelse af en computer med tilbehør, der er stillet til rådighed til brug ved arbejdet (arbejdsgiverbetalt pc) jf. ligningslovens § 16, stk. 12 ophæves.

Rådigheden over arbejdsgiverbetalt pc mm. omfattes som udgangspunkt af den nye multimediebeskatning pr. 1. januar 2010.

Jf. lovforslagets bemærkning til stk. 9 i § 4 foreslås dog en overgangsregel for computere med tilbehør, hvor der inden den 20. marts 2009 er indgået aftale (for hjemme-pc-ordninger jf. gældende regler i ligningslovens § 16, stk. 12, 3-5 pkt.). Efter denne ordning opnår medarbejderen et ligningsmæssigt fradrag for en evt. egenbetaling, såfremt arbejdsgiver afholder minimum 25 pct. af de samlede udgifter.

For sådanne ordning får multimediebeskatningen først virkning fra og med indkomståret 2013.

Det fremgår dog hverken af udkast til lovtæksten i forslaget eller i bemærkningerne, hvorvidt reglerne om ligningsmæssigt fradrag for medarbejderens egenbetaling (med op til 75 pct. af udstyrets samlede pris) videreføres i overgangsperioden.

BELLE BALANCE A/S

Bomuldsgade 4, 2. sal
2500 Valby
Telefon: +45 3332 7700
Telefax: +45 3332 7708

E-mail: info@bellebalance.com
Internet: www.bellebalance.com
Danske Bank 3001 3001493817
CVR: 28 12 24 14

Umiddelbart vurdere vi, at der må være tale om en fejl og vi skal derfor anbefale, at det præciseres i bemærkninger og i teksten vedrørende overgangsreglerne, at reglerne for det ligningsmæssige fradrag videreføres frem til og med udgangen af 2012.

Såfremt dette ikke er tilfældet – skal vi ligeledes anbefale, at det klart præciseres i bemærkningerne og i teksten til overgangsreglerne, at reglerne for det ligningsmæssige fradrag ophæves pr. 1. januar 2010.

Vi må i denne forbindelse bemærke, at dette så i givet fald kan få ganske alvorlige konsekvenser for mange medarbejdere, der i fuld tiltro til gældende regler har indgået bindende aftaler med arbejdsgiver om hjemme-pc-ordninger, som i mange tilfælde er etableret i løbet af 2008 og her i 2009 og typisk løber over en aftaleperiode på min. 36 måneder, dvs. til langt ind i 2011 og 2012

Videreførelse af regler for "fri telefon"

De nuværende og gældende regler i ligningslovens § 16

- stk. 3, nr. 3) om fri telefon,
- stk. 12 om skattefri arbejdsgiverbetalt pc (hjemme-pc) og
- stk. 13 om skattefri datakommunikation med netværksadgang

samles i ét nyt og samlet regelsæt om "multimediebeskatning" (ligningslovens § 16, nyt stk. 12).

Jf. de nuværende regler i ligningslovens § 16, stk. 3, nr. 3) forstås ved fri telefon, "at en telefon enten er oprettet i arbejdsgiverens navn, eller at arbejdsgiveren fuldstændigt eller op til et bestemt beløb betaler eller refunderer den skattepligtiges telefonudgifter."

Abonnement i arbejdsgivers navn?

Efter gældende regler er det således skattemæssigt uden betydning om en arbejdsgiverbetalt fri telefon står i arbejdsgivers navn eller i medarbejderens navn. Det fremgår hverken af udkast til lovtæksten i forslaget eller i bemærkningerne, hvorvidt denne regel videreføres for den nye multimediebeskatning.

Vi skal i denne sammenhæng anbefale, at det præciseres i lovtæksten eller som minimum i bemærkningerne, hvorvidt reglen videreføres.

Loft over udgifter til telefoni mv?

Af ovenstående fremgår det ligeledes, at for aftaler om "fri telefon" kan der aftales et loft over udgifter til telefoni. Dette er i dag en ofte anvendt model i de tilfælde, hvor arbejdsgiver stiller mobil-telefoni og bredbåndstelefoni til rådighed for medarbejderne, og de typiske produkter på markedet tager udgangspunkt i denne model.

Det fremgår hverken af udkast til lovtæksten i forslaget eller i bemærkningerne, hvorvidt denne regel med mulighed for at sætte et loft videreføres for den nye multimediebeskatning.

Vi skal derfor anbefale, at det præciseres i lovtæksten eller som minimum i bemærkningerne, hvorvidt reglen videreføres.

Såfremt muligheden for at sætte loft over udgifterne ikke videreføres i det nye regelsæt for multimediebeskatning, vil der efter vores opfattelse opstå en række situationer, hvor "arbejdsgiverbetalt telefoni" slet ikke omfattes af den nye multimedieskat, men derimod sidestilles med tilskud og derfor skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst jf. ligningslovens § 16, stk. 1 og 2.

ooo 000 ooo

Såfremt der er spørgsmål i forbindelse med ovenstående, står vi gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Peter Dagø
Direktør

pda@bellebalance.com
mobil 23 39 35 59

Niels Sonne
statsautoriseret revisor

nso@bellebalance.com
mobil 23 31 31 71

DANMARKS REDERIFORENING

(DANISH SHIPOWNERS' ASSOCIATION)

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Per e-mail – pskper@skm.dk
pskerh@skm.dk

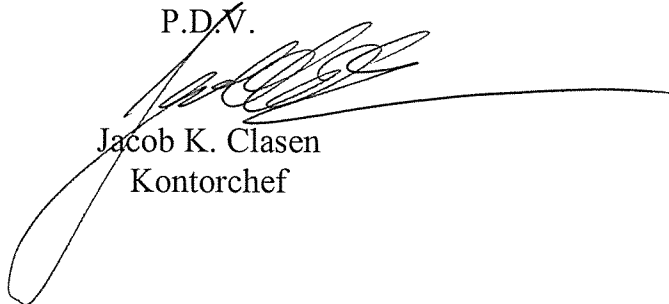
26. marts 2009

JC/bmn

Høringssvar vedr. forårspakke 2.0 (forslag om ændring af personskatteloven samt forslag om ændring af aktieavancebeskatningsloven m.v.)

Forårspakken 2.0 er et godt skridt i den rigtige retning for at få skatten på arbejde ned. Det er vigtigt bl.a. af hensyn til fastholdelse og tiltrækning af nøglemedarbejdere. Set fra Danmarks Rederiforening er det derfor acceptabelt, at rederierhvervet bl.a. skal medvirke til finansieringen af reformen ved en inflationsbetinget engangsforhøjelse af tonnageskattesatserne på 15 procent.

Med venlig hilsen
DANMARKS REDERIFORENING
P.D.V.

Jacob K. Clasen
Kontorchef

Skatteministeriet
Att.: Chefkonsulent Annemette M. Ottosen,
specialkonsulent Kurt Hoffritz, fuldmægtig
Louise Hansen og fuldmægtig Poul Arne S. Plet
Nicolai Eigtvæds Gade 28
1402 København K
e-mail: pskper@skm.dk

Udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

Skatteministeriet har den 20. marts 2009 udbedt sig bemærkninger til en række forslag til lovændringer, som tilsammen udgør Forårspakke 2.0.

./.
Nærværende høringssvar er en del af DI's samlede høringssvar til disse foreslåede lovændringer. Der henvises i den forbindelse til DI's overordnede høringssvar vedrørende Forårspakke 2.0 (vedlagt). Nærværende høringssvar indeholder de tekniske bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Medarbejderobligationer

Den del af lovforslaget, der vedrører medarbejderobligationer, giver DI anledning til en række kommentarer.

DI vil generelt anføre, at bemærkningerne til overgangsreglerne gør, at rækkevidden for tildeling af medarbejderobligationer i 2009 og fremover virker uklar.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at for medarbejderobligationer, der er tildelt før den 1. januar 2010, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 7 A og § 7 H fortsat anvendelse.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til lovforslaget, at tildelingstidspunktet er lig med retserhvervelsestidspunktet, og at tildelingstidspunktet som udgangspunkt

er tidspunktet for generalforsamlingens beslutning, medmindre bestyrelsen er bemyndiget til at træffe beslutning.

Ovenstående gælder, medmindre der til tildelingen er knyttet betingelser af suspensiv karakter, hvorefter retserhvervelsen anses for udskudt til det tidspunkt, hvor betingelserne er opfyldt.

DI mener, at ovenstående beskrivelse umiddelbart åbner op for, at der kan vedtages længerevarende medarbejderobligationsordninger på 5-10 år blot, det bliver vedtaget i 2009 og ikke indeholder suspensive betingelser.

Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslaget, at hvis der er tilknyttet suspensive betingelser til tildelingen, så er retserhvervelsen udskudt indtil betingelsen opfyldes, og dermed indtræder beskattningen, når betingelsen er opfyldt, dvs. hvis der er udlodning i 2010, så vil denne udlodning ske under de nye regler.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes det, at eksempler på suspensive betingelser kan være, at virksomheden når visse nærmere fastsatte økonomiske mål, og at den ansatte er i live på de relevante tidspunkter. Skatteministeriet har desuden oplyst telefonisk, at det er en suspensiv betingelse, at medarbejderen er ansat på de relevante tidspunkter.

Ovenstående beskrivelser rejser det spørgsmål, om det overhovedet er muligt at tale om, at der kan ske udlodninger i 2010, eftersom det er en betingelse i ligningslovens § 7 A, stk. 2, at en person for at være omfattet af en medarbejderobligationsordning skal være ansat i virksomheden. Dvs. at hvis man er død eller ikke ansat, så vil man ikke kunne få tildelt medarbejderobligationer.

I lovforslaget nævnes der et eksempel, hvor der bliver indgået en aftale i 2009, som løber i perioden 1. oktober 2009 til 30. september 2010, og der sker udlodninger 3 gange (formentlig 1. februar 2010, 1. juni 2010 og 1. oktober 2010). Når man sammenholder dette eksempel med de tidligere nævnte bemærkninger, så er det lidt svært at se, hvordan ovenstående eksempel kan blive beskattet efter de gamle regler. Det bør derfor afklares, hvordan man i det nævnte eksempel vil kunne blive beskattet efter de hidtidige regler, i den forbindelse bedes det særligt oplyst, hvordan en arbejdsgiver i det nævnte eksempel skal forholde sig i relation til medarbejderobligationsordningen, hvis en medarbejder dør eller opsiger sin stilling i november 2009.

DI mener på baggrund af de ovenfor beskrevne usikkerheder, at formuleringerne i overgangsbestemmelserne bør præciseres.

DI går ud fra, at det har været ønsket politisk at udelukke medarbejderobligationsordninger, der strækker sig over en længere årrække, jf. lovforslagets overordnede formål. DI mener imidlertid også, at der må være en vis rimelighed i, at medarbejderobligationsordninger, der er indgået i 2009 med en kortere rækkevidde kan fortsætte ind i 2010.

DI mener, at man kan opnå begge dele, hvis der indføres en bestemmelse om, at medarbejderobligationsordninger, der er indført i 2009, og som maksimalt har en udstrækning på 12 måneder, kan fortsætte efter de hidtidige regler. På denne måde vil man på en enkel måde komme udenom den teknisk vanskelige afgrænsning af suspensive betingelser, som ligger i de nuværende bemærkninger.

Loft over fradrag for rejse- og opholdsudgifter

Til lovudkastets § 1, nr. 36 og 37 om indførelse af et loft på 50.000 kr. pr. år for fradrag for rejse- og opholdsudgifter bemærkes, at loftet mærkbart rammer chauffører og selvstændige vognmænd, der kører indenrigstrafik i Danmark, og som gør brug af kostfradraget på 455 kr. (2009-sats).

Fradragsloftet vil blive ramt efter beregnet 109 dage. Kørselsmønsteret for begge grupper er typisk, at de har godt 200 dage væk hjemmefra. Dermed vil loftet have betydelige økonomiske og mærkbare konsekvenser for væsentlige dele af den danske vejtransportsektor, hvilket vil betyde en mere ugunstig konkurrencemæssig situation for sektoren.

Multimediebeskatning

Den del af lovforslaget, der vedrører multimediebeskatningen, giver DI anledning til en række kommentarer.

Helt overordnet set finder DI det positivt, at de nuværende beskatningsregler bliver forenklet, så der fremover kun vil være én beskatningsregel for den private anvendelse af multimedier, DI finder det lige så vel meget positivt, at selvstændigt erhvervsdrivende får glæde af en betydelig forenkling af reglerne. Samtidig er det dog vigtigt at understrege, at forslaget om en multimedieskat må forventes at have en negativ effekt på Danmark som videns- og informationssamfund, samt det fleksible arbejdsmarked.

Flere pc'er eller telefoner

DI antager, at der ikke er begrænsninger i, hvor meget hardware en medarbejder kan modtage fra arbejdsgiveren, dvs. at der ikke er nogen begrænsninger i, hvor mange pc'er, bredbåndsforbindelser, telefoner, m.m., som en medarbejder må få stillet til rådighed, så længe al hardwaren er begrundet i arbejdsmæssige forhold. Visse medarbejdere kan eksempelvis både have hus og sommerhus, som der bliver arbejdet fra, hvormed det er yderst relevant at have flere bredbåndsforbindelser, pc'er og telefoner.

DI foreslår derfor, at bemærkningerne bliver præciseret, således at det fremgår, at der ikke er noget til hinder for, at en medarbejder får stillet mere end en bredbåndsforbindelse, pc, telefon, m.m. til rådighed.

Indhold på bredbåndsforbindelsen

DI mener ligeledes, at det bør fremgå tydeligere af bemærkningerne, hvorledes en medarbejder bliver behandlet skattemæssigt, hvis den bredbåndsforbindelse, som medarbejderen får stillet til rådighed, indeholder mulighed for at downloade film,

musik eller se betalingskanaler. Det er i dag således f.eks. muligt at downloade musik fra mobiltelefon og via internettet, uden at dette koster ekstra. Flere teleudbydere tilbyder i dag TV gennem bredbåndsforbindelse, og hos en enkelt udbyder er prisen for bredbåndsforbindelsen den samme, uanset om TV er med eller ej.

Det vil være en tung administrativ byrde og i visse tilfælde en umulig opgave for arbejdsgiver at skulle værdiansætte de ydelser, en medarbejder har adgang til via sit bredbånd, for herefter at foretage forskellige indberetninger af multimedierne.

For at gøre reglen så administrativ enkel som muligt og for at forhindre afgrænsningsproblemer i dag og i fremtiden, foreslår DI derfor, at multimedie definitionen udvides til at omfatte alle ydelser, der leveres gennem samme forbindelse, uanset om dette er data, tale, TV eller andre digitale tjenester.

Oplysningspligt

Det foreslås i lovforslaget, at hvis en medarbejder har privat rådighed over et multimedie, er dette nok til at udløse beskatning, uanset om medarbejderen faktisk anvender multimediet privat.

DI har forståelse for hensynet for den stærke formodningsregel, og at det alene i særlige situationer kan afkræftes. I dag er det muligt at afgive en erklæring om, at en telefon ikke bruges privat, disse erklæringer er administrativt tunge at arbejde med og kontrollere. Kontrollen foregår blandt andet ved, at arbejdsgiver tager udtræk af telefonlister, men allerede her bliver det svært at kontrollere, om telefonsamtalen er foretaget på arbejdspladsen eller i hjemmet. For så vidt angår bærbare pc'er vil det nærmest være en umulighed at kontrollere, om denne bruges privat.

Det vil kræve store unødige omlægninger af arbejdsgivers organisation at undgå multimediebeskatningen, og det vil være yderst byrdefuldt og nærmest umuligt for en arbejdsgiver at kontrollere, om en medarbejder bringer sin bærbare pc eller mobiltelefon med hjem.

DI mener på den baggrund, at det må være klart, at oplysningspligten om, hvorvidt en medarbejder har rådighed over et multimedie, naturligvis ligger hos arbejdsgiveren. DI mener dog også, at oplysningspligten om og bevisbyrden for, at multimediet ikke benyttes privat, ligger hos medarbejderen, da det ikke er rimeligt eller muligt for arbejdsgiveren at følge op på og kontrollere medarbejdernes adfærd med multimedier.

Overgangsregel

Der foreslås en overgangsregel for hjemme-pc-ordninger efter ligningslovens § 16, stk. 12, 3.-5. pkt., hvorefter disse ordninger først omfattes af multimediebeskatningen i indkomståret 2013. Efter de gældende regler for hjemme-pc-ordninger kan medarbejderen fradrage 3.500 kr. årligt i sin skattepligtige indkomst, hvis arbejdsgiveren afholder min. 25 % af udgifterne ved at stille computeren til rådighed. Det bør fremgå tydeligere af overgangsbestemmelsen, at reglerne fortsætter i uændret form, således at der fortsat kan fradrages 3.500 kr. årligt frem til og med 2012.

Indeholdelse af A-skat

Det er tanken, at værdien af multimedier skal være A-indkomst. En arbejdstager kan have flere arbejdsgivere, som alle stiller et gode - omfattet af multimediebeskatningen - til rådighed. Det bør i lovgivningen præciseres hvilken arbejdsgiver, der skal indeholde A-skatten.

Medarbejderens egen betaling

En medarbejder bliver multimediebeskattet af "*Den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der af en arbejdsgiver m.v.....er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse...*". Efter DI's opfattelse stiller arbejdsgiveren kun noget til rådighed, hvis det medfører en udgift for arbejdsgiveren. Den situation, hvor en medarbejder f.eks. køber en bredbåndsforbindelse gennem sin arbejdsgiver og herved kan få multimediet billigere ved mængderabat og selv dækker alle udgifter med beskattede midler, er efter DI's mening ikke omfattet af lovtekstens ordlyd.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Konsulent

Lene Nielsen
Juridisk konsulent

26. marts 2009

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Kommentering af udkast til lovforslag i forbindelse med forårspakken 2.0

Til Skatteministeren,

Med denne henvendelse ønsker Novozymes at kommentere på dele af de af regeringen fremsatte udkast til lovforslag i forbindelse med forårspakke 2.0.

Novozymes ser generelt positivt på, at personskatten på den sidst tjente krone sættes væsentligt ned. Det er der et stort behov for, hvis vi skal sikre tiltrækning til og fastholdelse af dygtige medarbejdere i Danmark og derved bevarelse af danske arbejdspladser.

I forhold til virksomhedens incitamentsordninger skaber de fremsatte lovforslag dog nogle uheldige konsekvenser og usikkerheder. Vi vil derfor i det følgende give en række kommentarer og observationer til lovforslaget.

Lovforslagets uheldige konsekvenser for optioner tildelt fremover

Novozymes finder det problematisk, at en del af Ligningslovens § 7H ophæves. Bestemmelsen har været med til styrke aktiekulturen i Danmark, og Novozymes har aktivt og med godt resultat benyttet den til motivering og fastholdelse af medarbejdere. Den tilbageblevne del af Ligningslovens § 7H er tung at anvende i praksis og dermed ikke attraktiv for Novozymes.

Ophævelsen af 15% grænsen medfører for Novozymes, at vi i henhold til vor eksisterende optionsprogram bliver nødsaget til at tildele en del af optionerne efter LL §28, hvilket medfører, at selskabets medarbejdere lønbeskattes ved udnyttelsen. Selv efter Forårspakken er niveauet for lønbeskatning i Danmark højt, og derfor må en stor del af Novozymes medarbejderne forventes at sælge en stor del af de underliggende aktier til alene at finansiere lønbeskatningen.

Hermed opnår Novozymes ikke at skabe den langsigtede fokusering hos medarbejderen på selskabets udvikling og aktiekurs, som programmet og tildelingen af optioner netop ønsker at fremme, herunder som instrument til at fastholde selskabets dygtige medarbejdere.

Det har været fremført, at 15% grænsen skulle ophæves fordi den giver mulighed for "fuld aflønning i form af købe- og tegningsretter" og dermed undgåelse af den høje beskatning af løn.

Som et ansvarligt, børsnoteret selskab er Novozymes underlagt de almindelige "corporate governance" principper samt aktiemarkedets almindelige syn på aktieaflønning, hvorefter optionsniveauet skal stå i et rimeligt forhold til den faste løn, og udelukkende udgøre et supplement hertil.

I overensstemmelse med disse principper har Novozymes altid udstedt optioner med en udnyttelseskurs svarende til markedskursen på tildelingstidspunktet, og dermed kan optionsordningen aldrig blive en erstatning for lønnen. Ydermere gælder det væsentlige forhold, at Novozymes efter den gældende bestemmelse i LL § 7H ikke opnår fradrag for driftsomkostningen (modsat LL § 28), og man vil derfor aldrig vælge at erstatte en større del af medarbejdernes samlede lønpakke med optioner, da dette fra et aktionærsynspunkt ville være uacceptabelt.

Lovforslagets uheldige konsekvenser for allerede tildelte optioner

Endvidere skaber lovforslaget usikkerhed med hensyn til retsgrundlaget for allerede tildelte optioner. Novozymes har således i februar måned 2009 tilbudt sine medarbejdere optioner, hvis antal bestemmes endeligt i februar 2010, idet disse er baseret på målopfyldelse af optionsprogrammet for regnskabsåret 2009. Der er således givet meddelelse i form af et tilbuds-brev i februar 2009 til samtlige danske medarbejdere og efterfølgende indgået individuelle aftaler. **Hvorledes skal disse allerede tilbudte optioner nu skattemæssigt behandles? Er det efter det gamle eller det nye regelsæt i LL § 7H?**

Lovforslagets uheldige konsekvenser for generelle indførte firmapensioner

Novozymes har som en god social ansvarlig virksomhed indført en pensionsordning for alle medarbejdere i selskabet, hvor Novozymes indbetaler 10% og medarbejderen som minimum indbetaler 5% i forhold til basislønnen. Selskabets fordelagtige pensionsordning er medvirkende til, at Novozymes er i stand til at tiltrække og fastholde attraktive medarbejdere, hvilket bidrager til at skabe fundamentet for Novozymes fremtidige udvikling og succes. Den fordelagtige pensionsordning tillagt eventuelle private ordninger vil nu betyde, at et stort antal medarbejdere bliver tvunget til at omlægge en del af pensionsopsparingen til mindre fordelagtige ordninger med stort risiko element eller alternativt, at opgive en del af pensionsopsparingen. Dette kan medføre, at mange ved pensionering må gå ned i levestandard og i yderste konsekvens sælge hus mm.

Novozymes anbefaler derfor, at lovforslaget ændres således at generelle indførte firmaordninger ikke omfattes af 100.000 kr. begrænsningen.

Novozymes bidrager gerne med uddybende forklaringer til ovenstående kommentarer, hvis der skulle være behov herfor.

Med venlig hilsen

Benny D. Loft

CFO Novozymes

Fra: Per Rasmussen [PR@Apotekerforeningen.dk]

Sendt: 26. marts 2009 19:44

Til: JP-DEP Postkasse Skat person

Cc: Dan Rosenberg Asmussen

Emne: Lovforslag vedrørende multimediebeskatning - Ligningslovens § 31

Apotekerne uddanner farmakonomer. Det er en 3-årig uddannelse, hvor en del af tiden foregår på Farmakonomskolen – Pharmakon – og den største del af uddannelsen foregår på apoteket.

En dag om ugen under uddannelsen på apoteket er en såkaldt studiedag, hvor eleverne foretager selvstudier, løser opgaver og er i kontakt med Pharmakon og andre elever. Hertil anvendes en PC, som stilles til rådighed af apotekeren, men som fortsat er apotekerens ejendom og som således skal tilbageleveres ved uddannelsens afslutning. Selvstudier, opgaveløsning og kommunikation foregår også via internettet og det er i uddannelsen forudsat, at en del af dette må foregå uden for normal arbejdstid.

Det er altså absolut nødvendig del af uddannelse at anvende PC'en, også når eleven ikke befinder sig på apoteket. Hvis multimediebeskatningen gennemføres på en sådan måde, at farmakonomieleverne bliver beskattet af deres anvendelse af PC'en, kan det betragtes som en skat på uddannelse, idet farmakonomieleverne ikke kan fravælge PC'en.

Jeg skal derfor på vegne af Danmarks Apotekerforening opfordre til, at en eventuel gennemførelse af en multimediebeskatning gennemføres på en sådan måde, at farmakonomieleverne friholdes for beskatning.

Med venlig hilsen

Per Rasmussen

Arbejdsmarkedschef

Danmarks Apotekerforening

Fra: Poul Bruun [PB@FDE.DK]

Sendt: 27. marts 2009 09:40

Til: JP-DEP Postkasse Skat person

Cc: Poul Bruun

Emne: Høring Lovforslag vedr. Forårspakke 2.0

Foreningen ITD - International Transport Danmark - har drøftet forslagene til lovændringer til udmøntningen af Forårspakke 2.0 med DI Transport, og vi skal for god ordens skyld meddele, at vi henviser til DI's høringssvar for så vidt angår det foreslåede loft over fradrag for rejse- og opholdsudgifter (Udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende) og det kommende forslag om kørselsafgifter for lastbiler (Udkast til forslag til lov om ændring af brændstofforbrugsafgiftsloven, registreringsafgiftsloven, vægtsafgiftsloven, lov nr. 1337 af 19. december 2008 og lov nr. 1338 af 19. december 2008).

Venlig hilsen / Regards

Poul Bruun

Underdirektør / Deputy Director

Tel. +45 7467123

E-mail: pb@itd.dk

Lyren 1, DK-6330 Padborg

Seneste nyt / latest news

www.itd.dk + www.fde.dk

Denne e-mail kan indeholde fortrolige oplysninger, der kun er bestemt for adressaten. Hvis De har modtaget e-mailen ved en fejltagelse, bedes De give afsenderen besked herom og slette denne mail.

CONFIDENTIALITY. This e-mail and any attachments are confidential and may also be privileged. If you are not the named recipient, please notify the sender immediately and do not disclose the contents to another person, use it for any purpose, or store or copy the information in any medium.

Fra: Karoline Thomsen [kt@daf.dk]

Sendt: 25. marts 2009 10:09

Til: JP-DEP Postkasse Skat person

Emne: Lovforslag vedr. Forårspakke 2.0

docId: <http://147.29.70.42/SJ07/DOK204066>

SJ: 1

D-A-F har modtaget den nedenfor række lovforslag til høring vedrørende Regeringen Forårspakke 2.0.

- Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven og andre love (Konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.). Kontaktperson: Tony Gønge Nielsen, tlf. 3392 4511.
- Forslag til Lov om Arbejdsmarkedsbidrag. Kontaktperson: Erik Jørgensen, tlf. 3392 4409.
- Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter og forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.). Kontaktpersoner: Hardy Pedersen, tlf. 3392 4502 og Anders Nielsen, tlf. 3392 4487.
- Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, beforderingsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.). Kontaktpersoner: Annemette Ottosen, tlf. 3392 4467 og Louise Hansen, tlf. 3392 4518.
- Forslag til lov om en grøn check (Skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter m. v.). Kontaktperson: Peter Lausten Hansen: 3395 1758.

D-A-F skal i den forbindelse oplyse, at vi ikke har bemærkninger til de nævnte lovforslag.

Med venlig hilsen

Danmarks Automobilforhandler Forening

Karoline H. Thomsen

kontorchef, cand.jur.

Fra: Michael.Green@teliasonera.com
Sendt: 26. marts 2009 10:05
Til: JP-DEP Postkasse Skat person
Cc: Jens-Ottosen-Stott@teliasonera.com
Emne: Multimedieskatten - j.nr. 2009-311-0028
Til Skatteministeriet

Telia Danmark (herefter Telia) er blevet opmærksom på den igangværende høring over udkast af 20. marts 2009 til lovforslag om ændring af ligningsloven m.fl

Idet Telia henholder sig til høringssvar afgivet fra IT Branchen og DI/ITEK skal Telia dybt beklage den foreslåede multimedieskat som efter Telias opfattelse vil få vidtrækkende og skadelige virkning, hvis den vedtages som foreslået.

Som arbejdsgiver ser Telia med betænkelighed på multimedieskatten, som vil reducere fleksibilitet mellem arbejdsliv og privatliv for Telias ansatte. Den hidtil mulige fleksibilitet har gavnet både ansatte og virksomhed og bidraget til højere produktivitet og dermed samfundsøkonomisk vækst i højere grad end ellers muligt. Telia tager til efterretning, at skattelovgivningens konkrete bidrag til produktivitet og vækst på dette område åbenbart efter regeringens opfattelse ikke skal prioriteres. Telia skal dog pege på, at den heraf følgende overvejende sandsynlige mindre fleksibilitet kan få – givetvis utilsigtede - skadevirkninger i form af øget stress hos Telias ansatte og dermed resultere i ringere produktivitet. Det vil på denne baggrund kræve endog store anstrengelser for Telias ledelse at finde egnede måder at kompensere disse skadelige virkninger på og Telia forventer klart, at dette vil medføre øgede omkostninger.

For Telia **som telekommunikationsvirksomhed** er det selvsagt vanskeligt at forstå, at Skatteministeriet agter at indføre en multimedieskat, som ikke fremmer regeringens intentioner om at fremme Danmark som et konkurrencedygtigt informations- eller videnssamfund. Informationssamfundet har som betydelig forudsætning bl.a. en effektiv og dynamisk infrastruktur på IT- og telekommunikationsområdet og Telia har gennem årene investeret – og vil muligvis fortsat investere - ganske mange milliarder danske kroner i at yde sit bidrag til at løfte denne samfundsopgave.

De hidtidige regler, som nu erstattes af multimedieskatten, har klart bidraget til at øge danskernes adgang til effektive bredbåndsforbindelser til overkommelige priser. På markedet for fastnetbaseret bredbånd, hvor en enkelt netoperatør p.t. har en markedsandel på mere end 90%, er der oplagt et samfundsøkonomisk behov for øget konkurrence for at fremme ægte valgfrihed. Multimedieskatten risikerer meget nemt at fastlåse de bestående markedsforhold på denne del af bredbåndsmarkedet, ligesom udsigten til at mobile og trådløse bredbåndsløsninger i nogen grad erstatter fastnetbaseret bredbånd forringes betydeligt. Multimedieskatten opfattes derfor af Telia som et markant konkurrenceskadeligt indgreb, hvis sammenhæng med regeringens øvrige erhvervspolitik fremstår som vanskelig at forstå.

Telia skal således opfordre regeringen til at genoverveje det påtænkte forslag om indførelse af en

multimedieskat, eventuelt således at spørgsmålet tages op til behandling i den nyligt nedsatte højhastighedskomité, inden der fremsættes lovforslag herom.

Dette brev sendes alene i elektronisk version.

Med venlig hilsen
Telia Danmark

Jens Ottosen-Støtt
Direktør

Med venlig hilsen/Best regards

Michael Green

Legal advisor, Legal and External Affairs
Mobile +45 28275046 Telephone +45 82337000

Michael.Green@teliasonera.com

Telia Danmark, Part of TeliaSonera Group, Head Office
Holmbladsgade 139, DK-2300 Copenhagen, Denmark

www.teliasonera.com

www.telia.dk

Care for the environment together with TeliaSonera! Replace physical travels with our teleconferencing services.